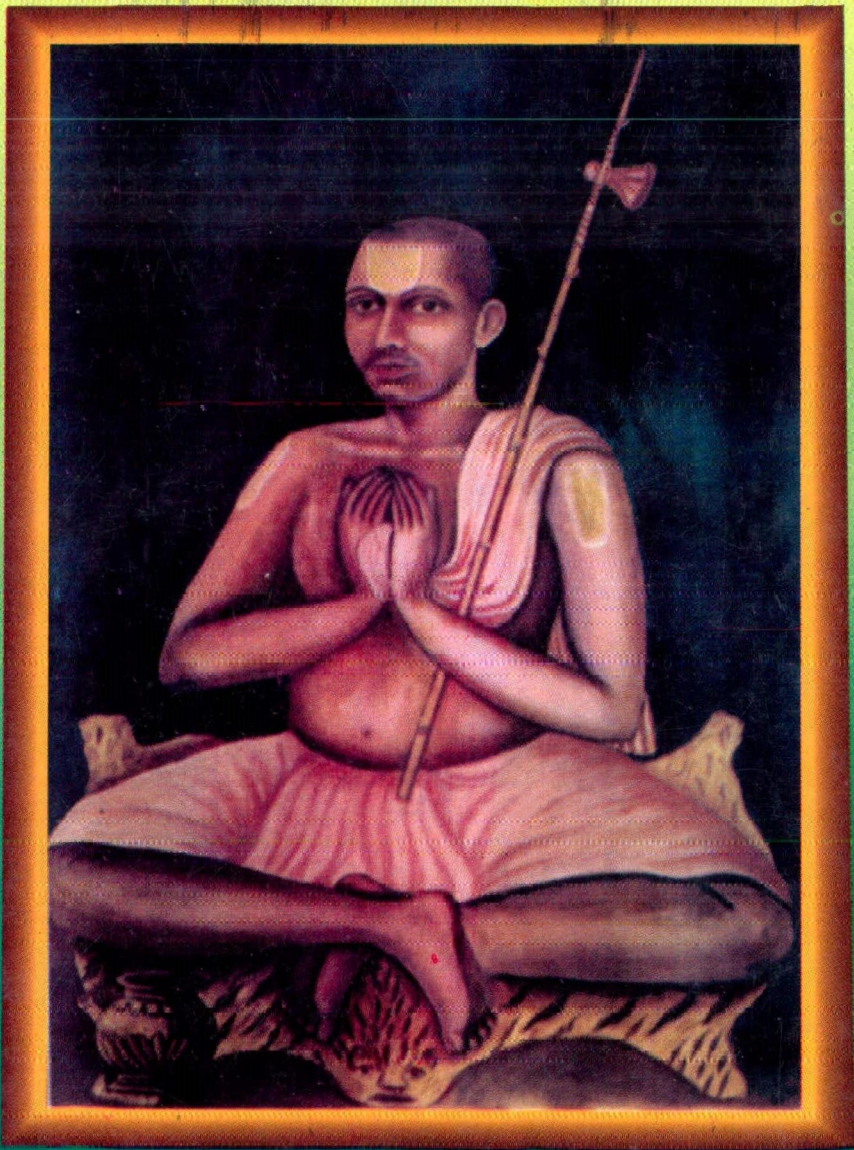

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி

ஓன்பதாவது பத்தாவது பதினொன்றாவது தரங்கங்கள்

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர்

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள்
அருளிய

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கினீ

9, 10, 11ஆவது தரங்கங்கள்

("வேங்கடேச ப்ரியை" என்ற தமிழ் உரையுடன் கூடியது.)

உரையாசிரியர் :

ஆத்ம வித்யா பூஷண, ஸாஹித்ய விசாரத,
ஸாஹித்ய வேதாந்த சிரோமணீ, ப்ரஸ்தான த்ரய வித்வான்,
வேதாந்த துரீண, திருவனந்தபுரம், அரசு ஸம்ஸ்க்ருத
கல்லூரியில் ஸம்ஸ்க்ருத பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வு
பெற்ற, பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரசூர் பிரும்மஸ்ரீ குருஸ்வாமி சாஸ்த்ரிகள்

பதிப்பாசிரியர்கள் :

பாஷ்ய பாவக்ரு, ஸாஹித்ய விசாரத, ஸாஹித்ய வேதாந்த
சிரோமணீ, சாஸ்த்ரபோதன சதுர, சென்னை விவேகாநந்தா
கல்லூரி ஸம்ஸ்க்ருத ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற,
பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரசூர் பிரும்மஸ்ரீ கல்யாணஸுந்தர சாஸ்த்ரிகள்

மற்றும்

வரசூர் ஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள்

மூன்றாம் பதிப்பு வெளியிடுவோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்
பு. எண். 50 (பு. எண். 107) ராமசாமி தெரு,
மண்ணாடி, சென்னை - 600 001.

போன்: 044 - 2524 4408

Email : varagur@ hotmail.com

முதல் பதிப்பு : 1986

இரண்டாம் பதிப்பு : 2006

மூன்றாம் பதிப்பு : 2008

© Sri Narayanatheertha Educational and Charitable Trust,
Chennai

Copies can be had from :

- 1) Sri V. Krishnamurthy,
No.1, 9th Cross Street,
Indira Nagar,
Chennai - 600 020.
Phone : 2442 3521
- 2) Sri G. Nilakantan
J895, J Block 18th Street,
Vaigai Colony, Anna Nagar West,
Chennai - 600 040.
Phone : 2616 4090
- 3) Sri K.S. Mallikarjuna Bhagavathar,
New No.22 / Old No.32,
Annai Jaishree Apartments,
Ramakrishnapuram 3rd Street,
West Mambalam, Chennai - 600 033.
Phone : 24745761 / 23700921
- 4) Sri V.V. Mani
No.50, (Old No.107) Ramasamy Street,
Mannady, Chennai - 600 001.
Phone : 2524 4408

Printed by: K.K. Karthikeyan,
Proprietor,
LKM Computer Printers,
Old No.15/4, New No.33/4, Ramanathan Street,
T. Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 24361141

த்யான ஸ்லோகங்கள்

ஹிமகிரிதனயாபத்யம்

ஹேமாசலசாபஸமுதிதம் தேஜ:

கிமபி மஹத்தமமாத்யம்

ஸ்மர்த்தவ்யம் விக்ன திமிரஹரணாய

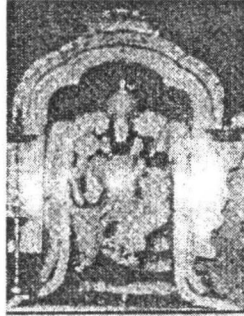

கிரிராஜஸுதாஸுனு:

கிரிராஜவரானன:

பரிபந்தி கணத்வம்ஸ்

ஸுரஸேவ்யோ விராஜதே

ஸ்ரீ தப்தகாஞ்சன நிபவஸனாலங்கருத திவ்யகாத்ரம்
ம்ருகமதகஸ்தூரீதிலகாஞ்சிதவிசாலபாலம்
பூலோகவைகுண்ட வராஹபுரீச ஸ்ரீவாஸுதேவம்
கிரிவரவேங்கடரமணம் பாவயாம்யந்தரங்கே

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த த்யான ச்லோகா:

1. யதங்க்ரிபங்கேருஹரேணுலக்னம்
நிபீய நீரம் விமலாந்தரங்க: |
ஜானாமி தத்வம் நிஜமாத்மரூபம்
தம் நௌமி நாராயணதீர்த்தமார்யம் ||
2. யந்நாம்ன: படனம் மநாகபி யதே-
ரோங்காரலக்ஷாதிகம்
யந்மூர்த்தேரபி பூஜனம் ஹரிஹர-
ப்ரூம்மாதிரூஜாஸ்ம்ருதம் |
யத்கார்யம் த்ரிவிதம் ஸமஸ்தஜகதாம்
சாஸ்த்ரார்த்தநிர்ணாயகம்
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்க்ருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்ரியை ||
3. வேதாந்தார்த்தவிசாரகம்யதிஷணா-
வித்வஸ்தபேதாசயம்
நாநாதந்த்ரபதார்த்தஸம்சயகன-
த்வாந்தார்கதுல்யம் குணை: |
நாநாதேசதிகந்தஸந்தயச:-
ப்ராப்தாவகாசம் குரும்
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்க்ருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்ரியை ||
4. போதாகாதஸுநிர்மலாதிமதுரே
யன்மானஸாப்தௌ ஹரி:
கிரீடத்யுஜ்ஜிததுக்தஸிந்துரனிசம்
சாந்த்யாதிதூதீஜை: |
பக்திக்ருப்திவிரக்திஸம்க்ருமதுலம்
கன்யாத்ரயம் ப்ராப ய:
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்க்ருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்ரியை ||

முன்றாம் பதிப்பு வெளியிட்டோரின்

முன்னுரை

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையின் அனுமதியுடன், ஏழு முதல் பன்னிரண்டு முடிய தரங்கங்களை தமிழாக்கம், தமிழ் உரையுடன் முன்றாவது பதிப்பாக வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எங்களுக்கு அனுமதி வழங்கிய ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையினருக்கு, எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்..

சேங்காலிபுரம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதர் அவர்கள் நடத்தி வரும் பக்தி ரஸம் கொண்ட “தரங்கிணீ” கீத நாமசங்கீர்த்தன உபன்யாஸ மகிமையால், பக்தர்கள் தாங்கள் பிரவசனத்தில் கேட்டு மகிழ்ந்ததை, படித்து, ரஸிக்க, ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ புத்தகங்களை வாங்கி படித்து பயன் பெற்றுள்ளார்கள். அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் இருப்பு குறைந்து, மறுபதிப்பு அச்சிடும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இதுவரை தரங்கிணீ புத்தகங்களைப் பெறாத பக்தர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முன்றாம் பதிப்பாக தரங்கிணீ ஏழு முதல் பன்னிரண்டு முடிய பாகங்களை, மூன்று புத்தகங்களாக, சம்ஸ்க்ருதம், அதன் தமிழாக்கம், தமிழில் உரையுடன் கூடியதாக அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதருக்கு அவர்கள் ஆற்றிவரும் தெய்வத் தொண்டினை பாராட்டியும், தரங்கிணீ கீதங்களை மேலும் பிரபலப்படுத்தியும், வருவதற்கு எங்கள் நமஸ்கார பூர்வ நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள் அருளாலும், சத்குரு ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் கிருபையாலும், அம்மகானின் புகழ் மேலும் ஓங்க பிரார்த்திக்கிறோம்.

பக்தர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்கி, சுலபமாக உபன்யாசகரின் விளக்கங்களை உபன்யாசத்தின் பொழுதும்,

பிறகும் படித்து மகிழவும், நற்பலனும் அடைய கையடக்க பிரதிகளாக, 6 தரங்கங்களையும் 3 புத்தகங்களாக வெளியிடுகிறோம். பக்தர்கள் இப்புத்தகங்களை பெற்று, படித்து, வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள், ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் கிருபையையும், அருளையும் பெற்று, எல்லா நலன்களையும் அடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

எங்களுடைய இந்த முயற்சியில் வரஹூர் ஸ்ரீ V. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் அனுபவமிக்க ஆலோசனையும், உதவியையும் பாராட்டி, நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இப்புத்தகங்கள் அச்சிட, அச்சுப்பிழை திருத்தி உதவிய 'பாகவத சிரோமணி' ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுனன் மற்றும் வரஹூர் வயலின் வித்வான் முத்துசாமி அய்யரின் மாப்பிள்ளை ஸ்ரீ G. நீலகண்டன் ஆகியோருக்கு எங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குறுகிய காலத்தில் நல்ல முறையில் இப்புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீ K.K. கார்த்திகேயன், LKM Computer Printers, Chennai-17 அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வெளியிட்டோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்

விலாசம்: ஆடிட்டர் V.V. மணி,
பு.எண். 50 (பு.எண். 107),
ராமசாமி தெரு, மண்ணாடி,
சென்னை - 600 001.

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री वेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

॥ श्री कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

अथ नवमस्तरङ्गः ॥

श्रीकृष्णमधुराप्रवेशवर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

श्रीकृष्णलीला मथुराप्रवेशाख्याऽत्र वर्ण्यते ।
कंसस्यागमनं पूर्वं देवकीवसुदेवयोः ॥196॥

वृन्दावनेऽथ श्रीरामकृष्णयोस्तदनन्तरम् ।
नारदागमनं पश्चादक्रूरागमनं ततः ॥197॥

कंसस्यानुज्ञयाऽक्रूरागमनं कृष्णसन्निधौ ।
श्रीकृष्णदर्शनं तस्य विश्वरूपप्रदर्शनम् ॥198॥

मथुरायां प्रवेशश्च सङ्ग्रहोऽयं प्रकीर्तितः ॥199॥

அத நவமஸ்தரங்க:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணமதுராப்ரவேசவர்ணனாபிநய: காரியதே

சீலோ-196-199

ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலா மதுராப்ரவேசாக்யா:த்ர வர்ண்யதே |
கம்ஸஸ்யாகமனம் பூர்வம் தேவகீவஸுதேவயோ: ॥

ப்ருந்தாவனே:ஸத ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணயோஸ்ததநந்தரம் |
நாரதாகமனம் பச்சாதக்ருராகமனம் தத: ॥

கம்ஸஸ்யாநுக்ருயா:க்ருராகமனம் க்ருஷ்ணஸந்நிதௌ |
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதர்சனம் தஸ்ய விச்வரூபப்ரதர்சனம் ॥

மதுராயாம் ப்ரவேசச்ச ஸங்க்ரஹோ:யம் ப்ரகீர்த்தித: ॥

ஒன்பதாம் தரங்கம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா மதுரா நகரத்திற்கு வந்த லீலை
நடிக்கப்படுகிறது.

செ-196-199

இங்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா மதுராநகரத்தில் பிரவேசித்தார் என்ற லீலை வருணிக்கப்படுகிறது. முதலில் கம்ஸனுடைய வருகை பிறகு தேவகீவஸுதேவர்களுடைய வருகை; பிருந்தாவனத்தில், பலராமர், ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இவர்களின் வருகை; அதன் பின் நாரத முனிவருடைய வருகை; அதன் பின் அக்ரூருடைய வருகை.

கம்ஸனுடைய உத்தரவால், ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய முன்னிலையில் அக்ரூரர் வருகை, அக்ரூரர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைக் காண்பது, அவருடைய அருளால் பகவானின் விச்வரூபத்தைக் கண்டு களிப்பது, (ராமகிருஷ்ணர்கள்) மதுராநகரத்திற்கு வருதல், ஆகிய இவை சுருக்கமாக நன்கு பாடப்படுகிறது.

க்சாசா஘மனம் || நாரதா஘மனம் ||

ஶ்லோ ||

அத நிவஸதி தஸ்மிந் ஘ுகுலே வாஸுதேவே
 ஐரஐயுவதிசுகூரிஐந்ராகாசாசாஶ்஠ே ।
 இதி கதயதி க்ஸம் நாரதே க்ருஷ்ணவ்ருத்ம
 ஐயவிசுகலிதசேதா: ஐர஠ க்ஸோஶஐ டூதாந் ||200||

மந்ரிஐம்ந்ரயித்வாஶத ஧நுரயாஐகிசுகிர்ஷயா ।
 அக்ரூரம் சூதயாஐாச க்ஸஸ்த்வானயநே தயோ: ||201||

கம்ஸாகமனம் || நாரதாகமனம் ||

ச்லோ-200-201

அத நிவஸதி தஸ்மின் கோகுவே வாஸுதேவே
 வ்ரஜ்யுவதிசகோர்ப்ருந்தராகாசசாங்கே |
 இதி கதயதி கம்ஸம் நாரதே க்ருஷ்ணவ்ருத்தம்
 பயவிகலிதசேதா: ப்ராஹு கம்ஸோஸி தூதான் ||
 மந்த்ரிபிர்மந்த்ரயித்வாஸத தனுர்யாகசிகீர்ஷ்யா |
 அக்ரூரம் சோதயாமாஸ கம்ஸஸ்த்வாநயநே தயோ: ||

கம்ஸன் வருகை, நாரதமுனிவர் வருகை.

செ-200-201

சகோரப்பறவைகள் போன்ற, ஆயர்பாடியிலுள்ள
 நடுவயதினரான பெண்கள் கூட்டத்திற்கு சந்திரனாக
 இருப்பவரும், தனது கல்யாண குணங்களால் புகழ்
 பெற்றவரும், வஸுதேவருடைய குமாரருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண
 பரமாத்மா கோகுலத்தில் வாழ்ந்து வரும் பொழுது, நாரத
 முனிவர் கம்ஸனிடம், “உனது பகைவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
 கோகுலத்தில் வாழ்ந்து வருகிறான்” என்ற விவரத்தைக் கூற,
 அதைக் கேட்ட கம்ஸனும், அச்சமும், மனக்கலக்கமும்
 அடைந்து தூதர்களிடம் கூறினான்.

பின்னர், கம்ஸன், தன்னுடைய அமைச்சர்களுடன்
 கலந்தாலோசித்து, “தனுர்யாகம்” செய்வது என்று விரும்பி,
 அதற்காக ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களை அழைத்து வருமாறு,
 அக்ரூரருக்கு ஆணையிட்டான்.

அக்ரூராகமனம் ||

दरु ॥23॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

एकान्तभक्तिसंयुक्तः श्रीकान्ते देवकीसुते
 लोकानुग्रहाय सर्व- लोकाक्रूरो विराजते ॥

அக்ரூராகமனம் ||

தரு-23

தரு-நாதநாமக்ரியா-ஆதி ||

ஏகாந்தபக்திஸம்யுக்த: ஸ்ரீகாந்தே தேவகீஸுதே |
லோகானுகர்ஹாய ஸர்வலோகாக்ரூரோ விராஜதே ||

அக்ரூரின் வருகை.

தரு-23

லக்ஷ்மீதேவியின் கணவரும், தேவகியின் புதல்வரு
மான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடம் ஒரு பொழுதும் மாறாத
பேரன்பு கொண்டவரும், இவ்வுலகத்தின் நலனுக்காக
உலகத்தினர் அனைவரிடமும் சிறிதும் கொடுமையுடன்
நடக்காதவரும், மிகப் பொருத்தமான பெயருடைய
“அக்ரூரர்” நன்கு விளங்குகிறார்.

अथ अक्रूरं प्रति कंसवचनम् ॥

ஶ்லோ ॥

मयि द्वेषो दोषः खलु जगति तेषां खलजुषाम्
महान् रोषो मेऽद्य प्रसरति सर त्वं तु झटिति ।
धनुर्यागव्याजादथ मधुरिपुं रामसहितम्
नयास्मत्सन्देशादिह मम सखेऽक्रूर सुमते ॥202॥

அத அக்ரூரம் ப்ரதி கம்ஸவசனம் ||

சீலோ-202

மயி த்வேஷோ தோஷ: கலு ஜகதி தேஷாம் கலஜுஷாம்
மஹான் ரோஷோ மேஸ்த்ய ப்ரஸரதி ஸர த்வம் து ஜடதி |
தநுர்யாகவ்யாஜாதத மதுரிபும் ராமஸஹிதம்
நயாஸ்மத்ஸந்தேசாதிஹ மமஸகேசக்ரூர ஸுமதே ||

பிறகு அக்ரூரிடம் கம்ஸன் கூறுவது.

செ-202

சிறந்த அறிவு படைத்தவரே, எனது நண்பரே, ஏ, அக்ரூரரே, உலகில் தீயவர்களுடன் சேர்ந்தவர்களான ராம கிருஷ்ணர்களுக்கு என்னிடம் வெறுப்பு இருப்பது பெரும் குற்றமல்லவா! எனக்கு அவர்கள் மீது அடக்க முடியாத சினம் வளருகிறது. ஆகவே, இப்பொழுதே(கோகுலத்திற்கு) வேகமாகச் சென்று எனது உத்தரவின் பேரில், 'தனுர்யாகம்' என்ற பெயரில், பலராமனுடன் கூடிய 'மது' என்ற அரக்கனின் சத்துருவான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை இங்கு அழைத்து வருவீராக.

कंसं प्रति अक्रूरवचनम् ॥

श्लो ॥

महाराज श्रीमन् जगति महिमा ते विजयते
तथा कुर्वेऽहं त्वं तु महाराजतनय ।
अमोघं तद्वीर्यं बलमपि च लोके सुविदितम्
विधेस्सङ्कल्पः किं फलयति न जाने त्वयि परम् ॥203॥

கம்ஸம் ப்ரதி அக்ரூரவசனம் ॥

ச்லோ-203

மஹாராஜ ஸ்ரீமன்: ஜகதி மஹிமா தே விஜயதே
ததா குர்வேஹம் த்வம் வதஸி து மஹாராஜதநய |
அமோகம் தத்வீர்யம் பலமபி ச லோகே ஸுவிதிதம்
விதேஸ்ஸங்கல்ப: கிம் பலயதி ந ஜானே த்வயி பரம் ॥

கம்ஸனிடம் அக்ரூரர் கூறியது.

செ-203

சிறப்பு வாய்ந்த சிறந்த வேந்தனே! இவ்வுலகில் உன்னுடைய பெருமையானது புகழ்டன் விளங்குகிறது.

உக்ரஸேன மகாராஜாவின் புதல்வனே, நீ எப்படிக்கூறுகிறாயோ அப்படியே செய்கிறேன். ஒரு பொழுதும் வீணாகாத அவருடைய உடல் வலிமையும், பராக்கிரமும் உலகம் அறிந்ததாகும். எனினும் உன் விஷயத்தில், தெய்வம் எத்தகைய முடிவெடுக்கும் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

அக்ரூர் प्रति कंसवचनम् ॥

श्लो ॥

अक्रूर त्वया गच्छ रामकृष्णाविहानय ।
बृन्दावनं धनुर्यागच्छलेन मम तौ रिपू ॥204॥

गोकुलं प्रति अक्रूरगमनम् ॥

अक्रूरो गोकुलं गच्छन् मध्ये मार्गं मुहुस्स्मरन् ।
कृष्णस्य गुणरत्नानि गायं गायं ययाविति ॥205॥

அக்ரூரம் ப்ரதி கம்ஸவசனம் ॥

ச்லோ-204-205

அக்ரூர த்வரயா கச்ச ராமக்ருஷ்ணாவிஹாநய |
ப்ருந்தாவனம் தனூர்யாகச்சலேன மம தெள ரிபூ ॥

கோகூலம் ப்ரதி அக்ரூரகமனம் ॥

அக்ரூரோ கோகூலம் கச்சன் மத்யே மார்கம் முஹூஸ்ஸமரன் |
க்ருஷ்ணஸ்ய குணரத்நாநி காயம் காயம் யயாவிதி ॥

அக்ரூரரைக் குறித்து கம்ஸன் கூறியது.

செ-204-205

ஹே, அக்ரூரா, நீ வேகமாக பிருந்தாவனத்திற்குச் செல். என் பகைவர்களான ராமனையும், கிருஷ்ணனையும் தனூர்யாகத்திற்கு வரவேண்டும் என்ற பெயரில், இங்கு அழைத்து வா.

கோகுலத்திற்கு அக்ரூரர் செல்வது.

அக்ரூரர், கோகுலத்திற்குச் செல்லும் பொழுது, நடு வழியில், இரத்தினங்கள் போன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கல்யாண குணங்களை அடிக்கடி எண்ணிக் கொண்டும், இவ்விதம் மீண்டும், மீண்டும் பாடிக்கொண்டும் சென்றார்.

गीतं ॥84॥

मध्यमावती - आदि ॥

प ॥ द्रक्ष्यामि गोकुलनिलयं
गोपीमाधवम् ॥

अनु ॥ प्रक्षीणकल्मषयोगि-
प्रत्यक्षदैवं नूनम् ॥ ॥ द्रक्ष्यामि ॥

पातकारण्यकुठारपादपङ्कजम् शुद्ध -
पादजसलिलपूतभक्तसमाजम्
केतकीचंपकतुळसीललितवारिजश्रितं
केवलानन्दैकभावं गळितमोहजम् नूनम् ॥1॥ ॥ द्रक्ष्यामि ॥

पक्षिमृगवृन्दमिह याति दक्षिणम् पथि
पश्यामि पुर्णकलशं भद्रलक्षणम्
अक्षीणशङ्खवीणादिनादमोक्षणम् पर-
मद्य शृणोमि मधुरमखिलरक्षणम् ॥2॥ ॥ द्रक्ष्यामि ॥

चन्द्रवदनं सुन्दरमन्दहसनम् चारु-
चंपकनासमरुणारविन्दलोचनम्
नन्दनन्दनममररचितवन्दनं भूरि
नन्दितनारायणतीर्थानन्दरसघनम् ॥3॥ ॥ द्रक्ष्यामि ॥

கீதம்-84

மத்யமாவதி—ஆதி

- ப. த்ரக்ஷ்யாமி கோகுலநிலயம்
கோபீமாதவம் ||
- அனு. ப்ரக்ஷீணாகல்மஷ்யோகி-
ப்ரத்யக்ஷதைவம் நூனம் || (த்ரக்ஷ்யாமி)
1. பாதகாரண்யகுடாரபாதபங்கஜம் சுத்த-
பாதஜஸலிலபூதபக்தஸமாஜம்
கேதகீசம்பகதுளஸீலலிதவாரிஜ ச்ரிதம்
கேவலாநந்தைகபாவம் களிதமோஹஜம் நூனம் || (த்ர)
  2. பக்ஷிம்ருகப்ருந்தமிஹ யாதி தக்ஷிணம் பதி
பச்யாமி பூர்ணகலசம் பத்ரலக்ஷணம்
அக்ஷீணசங்கவீணாதிநாதமோக்ஷணம் பர-
மத்ய ச்ருணோமி மதுரமகிலரக்ஷணம் || (த்ர)
  3. சந்த்ரவதனம் ஸுந்தரமந்தஹஸனம் சாரு-
சம்பகநாஸமருணாரவிந்தலோசனம்
நந்தநந்தனமமரரசிதவந்தனம் பூரி
நந்திதநாராயணதீர்த்தாநந்தரஸகனம் || (த்ர)

கீர்த்தனம்-84

- ப. சிறிதும் மாசுபடியாத தூய்மையான உள்ளம்
அனு. படைத்த மகான்களால் நேரில் கண்டு களிக்கப்படும்
தெய்வமும், கோபிகைகளுடன் கோகுலத்தில்
வசிப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நிச்சயமாகக்
காணப்போகிறேன்.
1. காடுபோன்ற கொடிய பாவங்களை அழிக்கும்
கோடரியாக இருக்கும் திருவடித்தாமரைகளை
உடைய வரும், தூய்மை வாய்ந்த தன் திருவடிகளில்
சேர்ந்ததனால் மிகத் தூய்மை வாய்ந்த தீர்த்தத்தால்,
அடியார் குழாத்தை பரிசுத்த மாக்கியவரும், தாழம்பூ,
செண்பகப்பூ, துளஸீ, தாமரை ஆகிய மணமுள்ள
மலர்களை அணிந்திருப்பவரும், தன்னையே

புகலிடமாக அடைந்த அடியார்களுக்கு அறிவின்மையால் ஏற்படும் கஷ்டத்தைப் போக்குபவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நிச்சயமாகக் காணப் போகிறேன்.

2. என் வலது பக்கத்தில், கூட்டமாகப் பறவைகள், விலங்கினங்கள் செல்கின்றன. வழியில் என் எதிரில் மங்களத்தின் வடிவமான நீர் நிறைந்த குடத்தையும் காண்கிறேன். மேலும் இப்பொழுது இனிமையான சங்கம், வீணை முதலிய மங்கள வாத்யங்களின் ஒலியைத் தொடர்ச்சியாகக் கேட்கிறேன். உலக மனைத்தையும் காப்பாற்றுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நிச்சயமாகக் காணப் போகிறேன்.
3. திங்களைப் போன்ற அழகிய திருமுகத்தையுடைய வரும், அழகிய புன்சிரிப்பை உடையவரும், செண்பகப்பூ போன்ற அழகிய மூக்கையுடையவரும், சிவந்த தாமரை இதழ் போன்ற கண்களையுடையவரும், நந்தகோபரின் புதல்வரும், (குபேரனுடைய மைந்தர்கள், வருணன், இந்திரன், பிரம்மதேவன் முதலிய) தேவர்களால் நன்கு வணங்கப் பட்டவரும், நாராயண தீர்த்தருக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து, பேரானந்தக் கட்டியாக இருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நிச்சயமாகக் காணப்போகிறேன்.

श्लो ॥

गत्वाथ यमुनां तस्याः पुलिनं ददृशे मुदा ।
श्रीहरेश्वरनाम्भोजध्वजवज्रादिचिह्नितम् ॥206॥

कलिन्दकन्यालहरीह धन्या
कलिन्दजायाः पुलिनं च धन्यम् ।

मिळन्मुकुन्दस्य पदारविन्द-
प्रसादभाग्योदयतः प्रसन्ने ॥207॥

अहञ्च धन्यो यमिबृन्दमान्यो
यदूद्वहस्यांघ्रिसरोजचिह्नम् ।
पश्यामि यस्मादिति तत्वदर्शी
गायत्यथाक्रूरपदाभिधेयः ॥208॥

ச்லோ-206-208

கத்வாத யமுனாம் தஸ்யா: புளினம் தத்ருசே முதா |
ஸ்ரீஹரேச்சரணாம்போஜத்வஜவஜ்ராதிசிஹ்னிதம் ||

களிந்தகன்யா லஹரீஹ தன்யா
களிந்தஜாயா: புளினம் ச தன்யம் |
மிளன்முகுந்தஸ்ய பதாரவிந்த-
ப்ரஸாதபாக்யோதயத: ப்ரஸந்நே ||

அஹஞ்ச தன்யோ யமிப்ருந்தமான்யோ
யதூத்வஹஸ்யாங்க்ரிஸரோஜசின்ஹம் |
பச்யாமி யஸ்மாதிதி தத்வதர்சீ
காயத்யதாக்ரூரபதாபிதேய: ||

செ-206-208

அக்ரூரர் யமுனையாற்றை அடைந்தார். அங்கு மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் திருவடித் தாமரையிலுள்ள, கொடிமரம், வஜ்ராயுதம் இவற்றின் கோடுகளால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட மணல் மேட்டைக் கண்டார்.

(அக்ரூரர் சொல்லுகிறார்) யமுனையாற்றின் நீர்ப் பெருக்கே மிகமிகப் பாக்கியம் செய்ததாகும். யமுனையாற்றிலிருக்கும் மணல் மேடே மிக்க பாக்கியம் செய்ததாகும். ஏனெனில், இவ்விரண்டு மட்டுமே, மோக்ஷத்தை யளிக்கும் வாஸுதேவனுடைய திருவடித் தாமரைகளைத்

தொடும் பாக்கியம் பெற்று அதனருளால் மிக்க மகிழ்ச்சியைப் பெற்று பிரகாசிக்கின்றன.

நானும் மிகச் சிறந்த பாக்கியசாலியானேன். கண்ணனை வழிபடும் மகான்களுடைய கூட்டத்தால் போற்றத் தக்கவனாகவும் ஆனேன். ஏனெனில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் திருவடித்தாமரையிலுள்ள அடையாளங்களைக் காண்கிறேன். உண்மையான தத்துவத்தை உணர்ந்தவரும், சிறந்த பக்தருமான அக்ரூரர் இவ்விதம் கூறிப்பாடுகிறார்.

குறிப்பு : அக்ரூரர் கோகுலத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அடிச்சுவடுகளின் அடையாளங்களைக் கண்டு பகவானின் திருவடிகள் பதிந்த மண் பொடிகள் மீது புரண்டு “அங்கப் பிரதக்ஷிணம்” செய்த விவரம், 7-வது தரங்கம், 167-வது செய்யுளின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.

गीतं ॥85॥

पुन्नागवराळि - शापु ॥

प ॥ धन्यधन्योऽहं जगतीतले
धन्यधन्योऽहम् ॥

अनु ॥ धन्यधन्येयं काळिन्दी
धन्यमेव काळिन्दीपुळिनम् ॥ ॥धन्या॥

श्रीहरिचरणाम्भोजविलसितमतुलं सङ्गत
श्रीनिवासपुङ्गवं देहधारिणामतिदृष्टिरमणीयम्
गेहबान्धवपश्चादिगेहिनीपुत्रधनादौ
मोहपाशविमोचनं मुहुरपि दृश्यते ॥1॥ ॥धन्या॥

गोपगोपीजनबृन्दं गोकुलजन्तुकदम्बम्
पापतापादिविहीनं परमपावनम्

श्रीपतिदृग्विलसितं श्रेयसाममितास्पदम्
रूपयौवनसंयुतं रुचिरमिहाद्य पश्यामि ॥2॥ ॥धन्या॥

शङ्खचक्रवज्रपद्मचारुपताकादि-
रेखाङ्कितानि भुवि दृश्यन्ते अद्य नूनम्
पङ्कजनाभस्य यदुपुङ्गवस्य चिह्नानि शिव-
शंकरनारायणतीर्थशंसितं हरिपुरुकृपया ॥3॥ ॥धन्या॥

கீதம்-85

புந்நாகவராளி—சாபு

- ப. தன்யதன்யேஃஹம் ஜகதீதலே
தன்யதன்யேஃஹம் ॥
- அனு. தன்யதன்யேயம் காளிந்தீ
தன்யமேவ காளிந்தீபுளிணம் ॥ (குன்ய)
1. ஸ்ரீஹரிசரணாம்போஜவிலஸிதமதுலம் ஸங்கத-
ஸ்ரீநிவாஸபுங்கவம் தேஹதாரிணாமதித்ருஷ்டி ரமணீயம்
கேஹபாந்தவபச்வாதிகேஹிநீபுத்ரதனாதெள
மோஹபாசவிமோசனம் முஹூரபி த்ருச்யதே ॥ (குன்ய)
  2. கோபகோபீஜனப்ருந்தம் கோகுலஜந்துகதம்பம்
பாபதாபாதிவிஹீனம் பரமபாவனம்
ஸ்ரீபதித்ருக்விலாஸிதம் ச்ரேயஸாமமிதாஸ்பதம்
ரூபயௌவனஸம்யுதம் ருசிரமிஹாத்ய பச்யாமி ॥ (குன்ய)
  3. சங்கசக்ரவஜ்ரபத்மசாருபதாகாதி-
ரேகாங்கிதானி புவி த்ருச்யந்தே அத்ய நூநம்
பங்கஜநாபஸ்ய யதுபுங்கவஸ்ய சிஹ்னானி சிவ-
சங்கரநாராயணதீர்த்தசம்ஸிதம் ஹரிபுருக்ருபயா ॥ (குன்ய)

கீர்த்தனம்-85

- ப. இவ்வுலகில், நான் மிகமிகப் புண்ணியம் செய்தவன்.
அனு. இந்த யமுனையாறு மிகமிகப் புண்ணியம் செய்தது.
யமுனையாற்றிலிருக்கும் இந்த மணல்குன்று மிக்க
புண்ணியம் செய்ததாகும்.

1. எல்லாவிதமான கல்யாண குணங்களும் நிறைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் திருவடித்தாமரையின் சோபையுடன் விளங்குகின்ற இந்த யமுனையாற்றின் மணல் குன்று உவமையற்றது. ஏனெனில், கண்ணனுடைய மிகச் சிறந்த திருவடியின் ரேகைகளைக் கொண்ட பாகங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிறது. இது கண்ணனுக்கும், உள்ளத்திற்கும் இன்பத்தைத் தருகிறது. இதனை அடிக்கடி காணும் பாக்கியம் பெற்றவர்களுக்கு, வீடு, உறவினர், பசுக்கள், மனைவி, மக்கள், செல்வம் இவற்றில் அளவு கடந்த பற்றுதல் காரணமாக ஏற்படும் பாவங்களை அழித்து விடுவதாகக் காணப்படுகிறது.
2. கோகுலத்தில் வாழும் இடையர்கள், அவர்களின் மங்கையர்கள், பசுக்கள் முதலிய விலங்கினங்கள் அனைத்துமே, தீமையோ, துன்பமோ சிறிதும் இல்லாமல், மிகத் தூய்மையாக இருக்கின்றன. லக்ஷ்மீநாராயணனான கண்ணனுடைய கருணை நிறைந்த கண்ணால் பார்க்கப்பட்டு, அழகுடனும் இளமையுடனும் சேர்ந்து, அனைத்து நலன்களுக்கும் இருப்பிடமாகவும், உள்ளத்தைக்கவரும் அழகு வாய்ந்ததாகவும் அனைத்தையும் காண்கிறேன்.
3. இந்த கோகுல பூமியில் சங்கம், சக்ரம், வஜ்ரம், பத்மம், அழகிய கொடி இவற்றின் கோடு வடிவமான அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை பத்மநாபனும், யதுகுல திலகனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அடையாளங்களே ஆகும்.
இவ்விதம் தன் குருநாதருடையவும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடையவும் கருணையால், நல்லதையே செய்கிற நாராயணதீர்த்தரால் வருணிக்கப்பட்டது.

श्लो ॥

श्रीहरिचरणसरोजे हृदयसरोजे निधाय भूयोऽपि ।
गायति नन्दकुमारं संबोधानन्यभक्तियुक्तात्मा ॥209॥

ச்லோ-209

ஸ்ரீஹரிசரணஸரோஜே ஹ்ருதயஸரோஜே நிதாய பூயோ஽பி |
காயதி நந்தகுமாரம் ஸம்யோத்யாநந்யபக்தியுக்தாத்மா ||

செ-209

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் திருவடித்தாமரைகளை
தன் உள்ளத்தாமரையில் இறுத்தி, வேறொன்றிலும்
ஈடுபடாத பக்தியுடன் நந்தகுமாரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை
அழைத்து (அக்ரூரர்) மீண்டும் பாடுகிறார்.

गीतं ॥86॥

बिलहरि - आदि ॥

प ॥ भावये हृदयारविन्दे
तावकपदारविन्दे ॥

अनु ॥ देवगन्धर्वादिवृन्द-
सेवित मामव मुकुन्द ॥ ॥ भावये ॥

सकललोकनायक साधुजनतारक
मकरकेतुजनक मायाधारक
विकटारिविदारक वेदसमुद्धारक
विकृतभयवारक विपुलसुखदायक ॥1॥ ॥ भावये ॥

कनकमयदुकूल कलितकल्याणजाल
मुनिमानसानुकूल मुरळीलोल

வினாயாடிமுனிசீல வேதபுராணாடிமூல
வீர விஜயகுபால வி஑தசுுகாடிமூல ॥2॥ ॥ ஡ாவயே ॥

காலிண்டிதடவி஑ார கரூணாரசசா஑ர
மிலிதகுபிநிகர ஡ேரூச஡தீர
காலித஡த஑ர க்ஸாடி஡த஑்஑ர
குுகுலசுூரி஡ந்஑ிர குூடுகா஡சுந்஑ர ॥3॥ ॥ ஡ாவயே ॥

஡க்த஑னசர்஑ஷ ஡ர஡கரூணாவி஑ுஷ
஡க்த஑னசுசுி஑ுஷ சாது஑ன஡ஷ
ரக்தக஡ல஡தூஷ ர஡ணிததரண ஑ஷ
஡க்தநாராயணதீர்த்஡஡஡த஡ந்஑ுஷ ॥4॥ ॥ ஡ாவயே ॥

கீத஡்-86

஡ிலஹரி—ஆதி

- ஡. ஡ாவயே ஹ்ருததாரவிந்஑ே
தாவக஡தாரவிந்஑ே ॥
- அனு. தேவகந்஑ர்வாதி஡்ருந்஑-
ஸேவித ஡ா஡வ ஡ுகுந்஑ ॥ (஡ாவயே)
1. ஸகலஸேகநாதக ஸாது஑னதாரக
஡கரகேது஑னக ஡ாயாதாரக
விடாரிவிதாரக வேதஸ஡ுத்஑ாரக
வி஑்ருத஡தவாரக வி஡ுலஸுகதாயக ॥ (஡ாவயே)
2. கனக஡ததூகூல கலிதகல்யாண஑ால
஡ுனி஡ாநஸானுகூல ஡ுரளீஸேல
விநதாதிகுணசீல வேத஡ுராணாதி஡ுல
வீர வி஑தகே஡ால வி஑தசேகாதி஡ுல ॥ (஡ாவயே)
3. காளிந்஑ீதடவி஑ார கருணாரஸஸாகர
஡ிளிதகே஡ீநிகர ஡ேருஸ஡தீர
காளீத஡த஑ர க஡ஸாதி஡த஑்஑ர
கேகூல஡ுந்஑ிர கே஑ிகா஡ஸுந்஑ர ॥ (஡ாவயே)

4. பக்தஜனஸம்ரசுஷ பரமகருணாவீசுஷ
 பக்தஜனஸுசிசுஷ ஸாதாஜனபசுஷ
 ரக்தகமலபத்ராசுஷ ரமணீயசரணதசுஷ
 பக்தநாராயணதீர்த்தபவபயபந்தமோசுஷ || (பாவயே)

கீர்த்தனம்-86

- ப. மோசுஷத்தையளிப்பவரே, தேவர், கந்தர்வர்
 அனு. இவர்களின் கூட்டங்களால் வழிபடப்பட்டவரே
 ஹே, கிருஷ்ணா! என்னுடைய உள்ளத்தாமரையில்
 தங்களுடைய திருவடித்தாமரைகளை தியானம்
 செய்கிறேன். என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.
1. உலகங்கள் அனைத்திற்கும் தலைவரே, நல்லவர்
 களைக் காப்பாற்றுகின்றவரே, காமனின் தந்தையே,
 மாயையைத் தாங்குபவரே, ஆத்மஞானிகளுக்கு
 தீங்கிழைப்பவர்களை அழிப்பவரே, (மறைகளை
 மறைத்துச் சென்ற ஹயக்ரீவன் என்ற அசுரனைக்
 கொன்று) மறைகளைக் காத்தவரே, அடியார்களுக்கு
 ஏற்படும் அச்சத்தை அகற்றுபவரே, குறைவில்லாத
 இன்பத்தைத் தருபவரே;
  2. தங்கம் நிறைந்த மஞ்சள் பட்டை உடுத்தியிருப்பவரே,
 அடியார்களுக்கு நிறைந்த மங்களங்களைச்
 செய்பவரே, தியானம் செய்து வழிபடும் மகான்
 களுக்கு நலன்களைச் செய்பவரே, புல்லாங்குழல்
 இசைப்பதில் ஈடுபாடுடையவரே, தன்னடக்கம்
 முதலான நற்குணங்களுடன் கூடியிருப்பவரே,
 வேதங்கள், புராணங்கள் இவற்றின் பொருளாகவும்,
 காரணமாகவும் இருப்பவரே, வீரரே, வெற்றியுடன்
 பசுக்களைக் காப்பவரே, துயரங்களுக்கு மூல
 காரணமாக அக்ஞானத்துடன் சேராதவரே;
  3. யமுனையாற்றங்கரையில் கேளிக்கைகள் புரிகின்ற
 வரே, எளியவர்களுக்கு கடலென தயையைப்
 பொழிபவரே, (பக்தர்களான) கோபிகைகளின்

கூட்டத்தில் கலந்திருப்பவரே, மேருமலை போன்று வலிமையுடையவரே, காளியனின் கொழுப்பை அடக்கியவரே, கம்ஸன் முதலிய துஷ்டர்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்துபவரே, கோகுலத்தின் ஐச்வரியங்களுக்கு இருப்பிடமானவரே, கோடி மன்மதர்களுக்கு இணையான அழகுடையவரே;

4. தன்னை வழிபடும் அடியார்களை நன்கு பாது காப்பவரே, அளவுகடந்த தயை நிறைந்த பார்வையால் அடியார்களை நோக்குபவரே, அத்தகைய அடியார்கள் நேர்மையான பாதையில் செல்ல உபதேசிப்பவரே, அறவழியில் செல்லும் நல்லவர்களிடம் பரிவு காட்டுபவரே, செந்தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய சிவந்த கண்களை யுடையவரே, நற்செயல்கள் புரிபவர்களுள் மிகச்சிறப்பானவரே, ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவிடம் அன்பு கொண்ட நாராயண தீர்த்தருடைய ஸம்ஸார பயத்தையும், பந்தத்தையும் ஒழித்தவரே (தங்களைத் தியானிக்கிறேன்).

ஐ ||

बृन्दावने गवां मध्ये गोपमण्डलमध्यगम् ।
दृष्ट्वाक्रूर प्रणम्याथ भक्त्या प्रार्थयते हरिम् ॥210॥

ச்லோ-210

ப்ருந்தாவனே கவாம் மத்யே கோபமண்டலமத்யகம் |
த்ருஷ்ட்வாக்ரூர: ப்ரணம்யாத பக்த்யா ப்ரார்த்தயதே ஹரிம் ||

செ-210

அக்ரூரர், துளஸிகள் அடர்ந்து வளர்ந்து காணப்படும் பூஞ்சோலையில், இடையர்களின் கூட்டத்தில், பசுக்களின் நடுவில், ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்து விட்டு, அவரை நமஸ் காரம் செய்து, பிறகு பக்தியுடன் அவரிடம் வேண்டுகிறார்.

அகூர்பார்த்தனா ॥

ஶ்லோ ॥

श्रीनन्दगोपतनयाखिलविश्वमूर्ते
 श्रीमत्पयोधितनयाधव कृष्णमूर्ते ।
 आनन्दयाखिलमशेषजगन्निदान
 मीनाङ्ककोटिसमसुन्दर शुद्धकीर्ते ॥211॥

அக்ரூர்பார்த்தனா ॥

சீலோ-211

ஸ்ரீநந்தகோபதனயாகிலவிச்வமூர்த்தே
 ஸ்ரீமத்பயோதிதனயாதவ க்ருஷ்ணமூர்த்தே |
 ஆனந்தயாகிலமசேஷஜகந்நிதான
 மீனாங்ககோடிஸமஸுந்தர சுத்தகீர்த்தே ॥

அக்ரூரின் வேண்டுகோள்.

செ-211

புண்ணியம் செய்த நந்த கோபருடைய மைந்தரே, உலகம் முழுவதையும் தன் உடலாகக் கொண்டவரே, பாக்கிய சாலியான பாற்கடலின் மகளான லக்ஷ்மீதேவியின் மணாளரே, (கृषिर्भूवाचकः शब्दः पश्च निर्वृति वाचकः । तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते என்ற வசனப்படி) பரம் பொருளின் வடிவமாக இருப்பவரே, உலகங்கள் அனைத்திற்கும் மூலகாரணமாக இருப்பவரே, கோடி மன்மதர்களுக்கு இணையான அழகுபொருந்தியவரே, நல்ல புகழுடைய வரே, உலகம் முழுவதும் இன்ப முற்றிருக்க அருள் புரிவீராக.

गीतं ॥87॥

कांभोजि - आदि ॥

प ॥ नन्दगोपाल कृष्णानन्दयाखिलम् ॥
 अनु ॥ श्रीचन्दनकुङ्कुमतुलसी-
 चांपेयादिसुगन्धिताङ्ग ॥ ॥ नन्द ॥

अजयारचितलोक आगमवृन्दमानक
 जगदार्तिनिवारक भद्रदायक
 अजित लोकनायक आदित्यादिशासक
 विजितासरनायक विश्वमङ्गलकारक ॥1॥ ॥ नन्द ॥

गोपाङ्गनामण्डल गोगोपपरिपाल
 तापसजनजाल तारकागममूल
 श्रीपतेऽनन्तलील शृङ्गारकृपालवाल
 श्रीवत्सचिह्नादिमूलकारणमूर्ते ॥2॥ ॥ नन्द ॥

अतुलकरुणासार अखिलजगदाधार
 धृतदिव्यपीताम्बर दिव्यसुन्दर
 हृतनवनीतोदार हृदयनिहितेन्द्रि
 श्रितजनसन्तार श्रीवत्सकौस्तुभधर ॥3॥ ॥ नन्द ॥

सन्ततानन्दकर साधुजननिकर-
 चिन्तितार्थद धीर चिन्मयामर वीर
 सत्यकामादिचतुर संसारपारावार
 नित्यागमशिखरनियतविहार ॥4॥ ॥ नन्द ॥

व्यत्यस्ताङ्घ्रिकमल विमलमणिकुण्डल
 प्रत्यस्तमोहजाल प्रत्यगखिल

நித்யமுக்த நிர்மல நிதிலநி஑மமூல
 மூத்யஜநானுகூல மூரஜதூகுகுலசுலீல ॥5॥ ॥ நந்ந ॥

வீஜயந்நிசூமித வாமதேவாதிசேவித
 நிஜமக்தசுவிதித நித்யகல்யாணகரித
 க்ருஜுமான்சலலித க்ருக்யஜுஸ்ஸாமாதி஑ீத
 வ்ரஜநாரீபரிவ்ருத விசுவவிசுவ்யாத ॥6॥ ॥ நந்ந ॥

தேவதிருதமூத திவ்யமூரலீநாத
 மாவிதாசிலவேத மவ்யமக்தவரத
 ஶ்ரீவசூதாவிநூத ஶ்ரிதஜநமூக்சுப்ரத
 ஶிவநாராயணதீர்ஶ்சேவிதபாத ॥7॥ ॥ நந்ந ॥

கீதம்-87

காம்மூஜி—ஆதி

ப. நந்நதகூபால க்ருஷ்ணானந்நதயாகிலம் ॥

அஹு. ஸ்ரீசந்நதநகுங்குமதுளஸ்-
 சாம்மேயாதிஸுகந்நதிதாங்க ॥ (நந்ந)

1. அ஑்யாரசிதலூக ஆகமம்ருந்நமாநக
 ஑கதார்த்திநிவாரக பத்ரதாயக
 அ஑ித லூகநாயக ஆதித்யாதிசாஸக
 வி஑ிதாஸூரநாயக விச்வமங்களகாரக ॥ (நந்ந)

2. கூபாங்கனாமண்டல கூகூபாபரிபால
 தாபஸ஑ன஑ால தாரகாகமூல
 ஸ்ரீபதேசநந்நதலீல ச்ருங்காரக்ருபாலவால
 ஸ்ரீவத்ஸசின்ஹாதிமூலகாரணமூர்த்தே ॥ (நந்ந)

3. அதுலகருணாஸார அகில஑கதாதார
 த்ருததிவ்யபீதாம்பர திவ்யஸூந்தர
 ஹ்ருதநவநீதூதார ஹ்ருதயநிஹிதேந்நிர
 ச்ரித஑ஸஸந்நார ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதர ॥ (நந்ந)

4. ஸந்ததாநந்தகர ஸாதுஜனநிகர
சிந்திதார்த்தத தீர சின்மயாமர வீர
ஸத்யகாமாதிசதுர ஸம்ஸாரபாராவார
நித்யாகமசிகர நியதவிஹார || (நந்த)
5. வ்யத்யஸ்தாங்க்ரிகமல விமலமணிகுண்டல
ப்ரத்யஸ்தமோஹஜால ப்ரத்யககில
நித்யமுக்த நிர்மல நிகிலநிகமமூல
ப்ருத்யஜநானுகூல ப்ராஜத்கோகுலஸூல் || (நந்த)
6. வைஜயந்தீசோபித வாமதேவாதிலேவித
நிஜபக்தஸூவிதித நித்யகல்யாணசரித
ருஜுமானஸலலித ருக்யஜுஸ்ஸாமாதிகீத
வ்ரஜநாரீபரிவ்ருத விச்வவிக்யாத || (நந்த)
7. தேவாதிக்ருதமோத திவ்யமுரளீநாத
பாவிதாகிலவேத பவ்யபக்தவரத
ஸ்ரீவஸூதாவிநோத ச்ரிதஜனமோக்ஷப்ரத
சிவநாராயணதீர்த்தலேவிதபாத || (நந்த)

கீர்த்தனம்-87

- ப. செஞ்சந்தனம், குங்குமப்பூ, துளஸீ, செண்பகமலர், அனு. முதலிய மணமுள்ள பொருள்களின் சேர்க்கையால் நறுமணம் நிறைந்த திருமேனியரே, நந்தகோபரையும், பசுக்களையும் காப்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா உலகமனைத்தையும் மகிழ்ச்சியுறச் செய்வீராக.
1. மாயையால் உலகமனைத்தையும் படைத்தவரே வேதங்களின் கூட்டத்தால் அறியப்படுபவரே, உலகத்தவரின் துயரத்தைத் துடைப்பவரே, எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் அளிப்பவரே, ஒருவராலும் வெற்றி கொள்ளப் படாதவரே, உலகத்தின் தலைவரே, சூரியன் முதலியோர் உரியபணி புரியக் கட்டளையிடுபவரே, அசுரர்களின் தலைவர்களை வெற்றி கொண்டவரே, உலகத்திற்கு நன்மையைச் செய்பவரே;

2. ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர் கூட்டம், பசுக்கள், இடையர் இவர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்று பவரே, தவம் புரிபவர்களின் கூட்டத்திற்கு ஏற்படும் தீங்குகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பவரே, மறைகளுக்கு இருப்பிடமானவரே, செல்வத் தலைவியின் தலைவரே, எண்ணிறந்த கேளிக்கைகள் புரிபவரே, ச்ருங்காரம், கருணை ஆகிய ரஸங்களின் தேக்கமாக இருப்பவரே, ஸ்ரீவத்ஸம் முதலான ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய அடையாளங்களுக்கு மூலகாரணமான “விராட்” வடிவமாக இருப்பவரே;
3. கருணை நிறைந்ததும் இணையற்றதும், மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததுமான உள்ளம் படைத்தவரே, உலகங்கள் அனைத்தையும் தாங்கி நிற்பவரே, ஒளிமிகுந்து பிரகாசிக்கின்ற மஞ்சள் பட்டை உடுத்தியிருப்பவரே, மிகச்சிறந்த அழகு வாய்ந்தவரே, வெண்ணெய்யை அபகரித்தவரே, சிறந்த உள்ளம் படைத்தவரே, லக்ஷ்மீ தேவியை மார்பில் வைத்திருப்பவரே, அண்டியவர்களை துன்பக்கடலிருந்து கரையேற்றுப்பவரே, ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம் இவற்றைத் தாங்கி விளங்குபவரே;
4. எப்பொழுதும் இவ்வுலகத்தினருக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் நற்பணிகளைப் புரிந்து கொண்டிருக்கும் அடியார்களையுடையவரே, தாங்கள் விரும்பும் பொருள்களை தன் அடியார்களுக்கு அளிப்பவரே, மெய்யறிவுடையவரே, மெய்யறிவு வடிவரே, அழியாத வலிமையுடையவரே, ஸத்யகாமன் முதலான தன்னுடைய பெயருக்குப்பொருத்தமாக அடியார்களின் விஷயத்தில், விரும்பியதையும் எண்ணியதையும் உண்மையாகச் செயல் படுத்துவதில் திறமை வாய்ந்தவரே, கரைகாணாத சம்சாரக் கடலில் மூழ்குபவரைக் காப்பாற்றுப்பவரே, அழியாதிருக்கும்

வேதங்கள் என்ற மலைகளுடைய சிகரமான உபநிடதங்களில் எப்பொழுதும் சஞ்சரிப்பவரே;

5. திருவடித் தாமரைகளை மாற்றியமைத்து நிற்பவரே, தூய்மையான இரத்தின குண்டலங்களை அணிந் திருப்பவரே, அடியார்களின் அறிவின்மையை அறவே அழிப்பவரே, உயிர்கள் அனைத்தின் உள்ளிலும் சாக்ஷியாகவும், பரிபூர்ணமாகவும் இருப்பவரே, எப்பொழுதும் தளைகளிலிருந்து விடு பட்டவரே, மாசற்றவரே, மறைகள் அனைத்தையும் தோற்றிவைத்தவரே, தன் அடியார்களுக்கு உதவியாக இருப்பவரே, எல்லாச் செழிப்புகளுடன் விளங்கு கின்ற கோகுலத்தில் நல்ல பல கேளிக்கைகள் புரிந்தவரே;
6. ஐந்துநிறமுள்ள மலர்களால் கட்டப்பட்ட வைஜயந்தீ என்ற மாலையை அணிந்து அழகுடன் விளங்கு பவரே, வாமதேவர் முதலிய முனிவர்களால் பூஜிக்கப் பட்டவரே, சிறந்த பக்தியினாலேயே நன்கு அறியப் பட்டவரே, எப்பொழுதும் உலகிற்கு மங்களகரமான செயல்களைப் புரிகின்றவரே, நேர்மையுள்ள உள்ளத்தினருக்கு எளிதில் கிடைப்பவரே, ருக், யஜுஸ், ஸாம முதலிய மறைகளால் புகழ்ந்து கூறப் படுகின்றவரே, ஆயர் பாடியிலுள்ள மங்கையர்களால் சூழப்பட்டிருப்பவரே, பாரில் பரந்து கிடக்கும் புகழையுடையவரே;
7. (நேர்மையாகப் பணிபுரிகின்ற) வானவர் முதலியவர்களால் மகிழ்ச்சியடைந்தவரே, புல்லாங் குழலில் உள்ளத்தைக் கவரும் ஒலியைத் தோற்று விப்பவரே; மறைகள் அனைத்தையும் எப்பொழுதும் உணர்ந்திருப்பவரே, நன்கு வழிபடும் அடியார் களுக்கு விரும்பியவற்றை அளிப்பவரே, லக்ஷ்மீதேவி, பூதேவி இவர்களிடம் அன்பு கொண்டவரே,

தளைகளிலிருந்து விடுபட தன்னை வணங்குகின்ற முமுக்ஷுக்களுக்கு மோக்ஷத்தையளிப்பவரே, ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரால் வணங்கப்பட்ட திருவடி களையுடைவரே, (உலகமனைத்தையும் மகிழ்ச்சியுறச் செய்வீராக).

விளக்கம் : (1) விராட் விஷ்ணுவினுடைய ஸ்வரூப ஒளியே கௌஸ்துபம் என்ற அடையாளமாகும்; அதனுடைய ஒளியே ஸ்ரீவத்ஸம் எனப்படும் என்று ஸ்ரீமத்பாகவதம் 12-வது ஸ்கந்தம் 11-வது அத்யாயம், 10-வது செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்ற அடையாளங்களுக்கும் அதே அத்தியாயத்தில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

श्लो ॥

मुहुर्मुहुर्नमन्नमन्मुकुन्दपादपद्मयोः ।

महन्महन्महीयसां प्रभो मम प्रबोधय ॥212॥

इति स्वयंप्रभं प्रभुं हृदा हरिं स्मरन् गुणान् ।

स गद्गदस्वरेण तत्समीपगोऽस्तुवन्मुदा ॥213॥

मायामानुषदेही माधवनामाभिवाद्य तं सबलः ।

तेनालिङ्गितमूर्तिस्सुररिपुवृत्तं तदुक्तमथ वेद ॥214॥

अक्रूरो रामकृष्णाभ्यां न्यवसद्गोकुले सुखम् ।

अथोत्थितो रात्रिशेषे समुत्थापयति स्म तौ ॥215॥

ச்லோ-212-215

முஹூர்முஹூர்நமந்நமன்முகுந்தபாதபத்மயோ : |

மஹன்மஹன்மஹீயஸாம் ப்ரபோ மம ப்ரபோதய ||

இதி ஸ்வயம்ப்ரபம் ப்ரபும் ஹ்ருதா ஹரிம் ஸ்மரன் குணான் |

ஸ கத்தகதஸ்வரேண தத்ஸமீபகோஸ்துவன் முதா ||

மாயாமானுஷதேஹீ, மாதவநாமாபிவாத்ய தம் ஸபல: |

தேநாலிங்கிதமுர்த்திஸ்ஸூரரிபுவ்ருத்தம் ததுக்தமத வேத ||

அக்ரூரோ ராமக்ருஷ்ணாப்யாம் ந்யவஸத்கோகுலே ஸுகம் |
அதோத்திதோ ராத்ரிசேஷ ஸமுத்தாபயதி ஸம் தெள ||

செ-212-215

(பக்தரான அக்ரூரர்) மோக்ஷத்தையளிக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய திருவடித் தாமரைகளில் மீண்டும், மீண்டும், வணங்கி, தானே பிரகாசிக்கின்றவரும், தன் தலைவனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய, கல்யாண குணங்களை மனதில் தியானம் செய்து, அவருடைய சமீபத்தில் சென்று, மிக்க சந்தோஷத்துடனும், தழதழத்த குரலுடனும், மிகப்பெரியவர்களுக்கெல்லாம் மிகப் பெரியவரே, என் தலைவரே, எனக்கு நல்லறிவைப் புகட்டுங்கள் என்று, அவரைத் துதித்தார்.

மாயையால் மனித உடலை அடைந்திருப்பவரும், மாதவன் என்று திருநாமம் பூண்டவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பலராமனுடன் கூட, அக்ரூரரை வணங்கினார்; பிறகு அக்ரூரரால் தழுவிக்கொள்ளப்பட்டு, அவரால் கூறப்பட்ட, தேவர்களின் பகைவனான கம்ஸனுடைய நடத்தையை அறிந்து கொண்டார்.

அக்ரூரர் ராமகிருஷ்ணர்களுடன் கோகுலத்தில் (அன்று இரவு) சந்தோஷமாக வசித்தார். இரவின் முடிவில் விழித்துக் கொண்ட அக்ரூரர் அந்த ராமகிருஷ்ணர்களையும் நன்கு விழித்துக் கொள்ளச் செய்தார்.

गीतं ॥४४॥

मलहरी - झम्पा ॥

प ॥ हे राम हे कृष्णा इह समुत्तिष्ठ ॥

अनु ॥ हे राम रे कृष्ण हे जगत्रयगुरो
हे पुण्डरीकाक्ष रक्ष निजपक्षम् ॥ ॥हे रामा॥

प्राचीदिगङ्गना परिहसति हे कृष्ण
 पतियोगपरमसौभाग्यमहिता
 प्राचीनवैरस्यमभिनयन्त्यथ सा
 प्रतीचीं दिशं राम काममुदिता ॥1॥   ॥ हे राम ॥

नलिनमुकुलोदरविदलनगळिताळयो
 ललिततररविनिन्दुतान्धतिमिराः
 मिळितनवनलिनपरिमळबहुलमकरन्द-
 कलनया विचरन्ति काममुखराः ॥2॥   ॥ हे राम ॥

दधिमथनसञ्जातमधुरतरसङ्गीत-
 बुधजनागमघोषरम्यघोषम्
 मधुमथन संकलय माधव विधीन्द्रनुत-
 पदकमल पद्माकृताभिलाषम् ॥3॥   ॥ हे राम ॥

भूपालदेशक्षिदेवगान्धारि-
 शुभमलहरीवसन्तमुखरागबृन्दम्
 गोपिका गायन्ति गोविन्द तव शुभ-
¹गुणरत्नबृन्दमानन्दकन्दम् ॥4॥   ॥ हे राम ॥

²ललितनवमल्लिकाकुसुमानि विहसन्ति
 काममिह तारकाबृन्दममितम्
 ललितवचसाऽक्रूरकलितमिति गुरुभक्त-
 नारायणानन्दतीर्थरचितम् ॥5॥   ॥ हे राम ॥

கீதம்-88

மலஹரி—ஜம்பா

ப.   ஹே ராம ஹே க்ருஷ்ண இஹு ஸமுத்திஷ்ட

அஹு.   ஹே ராம ஹே க்ருஷ்ண ஹே ஜகத்ரயகுரோ
                                  ஹே புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ நிஜபக்ஷம் ॥

(ஹே)

1. ப்ராசீதிகங்கநா பரிஹஸதி ஹே க்ருஷ்ண
பதியோகபரமஸௌபாக்யமஹிதா
ப்ராசீனவைவரஸ்யமபிநயந்த்யத ஸா
ப்ரதீசீம் திசம் ராம காமமுதிதா || (ஹேராம)
2. நளிநமுகுளோதரவிதளநகளிதாளயோ
லலிதரரவிநிந்ஹுதாந்ததிமிரா:
மிளிதநவநளிநபரிமளபஹுளமகரந்த-
கலநயா விசரந்தி காமமுகரா: || (ஹேராம)
3. ததிமதனஸஞ்ஜாதமதுரதரஸங்கீத-
புதஜனாகமகோஷரம்யகோஷம்
மதுமதன ஸங்கலய மாதவ விதீந்த்ரநுத-
பதகமல பத்மாக்ருதாபிலாஷம் || (ஹேராம)
4. பூபாலதேசாஷிதேவகாந்தாரி-
சுபமலஹரீவஸந்தமுகராகப்ருந்தம்
கோபிகா காயந்தி கோவிந்த தவ சுப-
¹குணரத்னப்ருந்தமாநந்தகந்தம் || (ஹேராம)
5. ²லலிதநவமல்லிகாகுஸுமானி விஹஸந்தி
காமமிஹ தாரகாப்ருந்தமமிதம்
லலிதவசஸாசக்ருரகலிதமிதி குருபக்த-
நாராயணானந்ததீர்த்தரசிதம் || (ஹேராம)

கீர்த்தனம்-88

ப. ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா இப்பொழுது
அனு. எழுந்தருள் வீராக. ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா
மூன்று உலகங்களுக்கும் தேசிகனாக இருப்பவரே,
தாமரை இதழ் போன்ற கண்களையுடையவரே,
தங்களைச் சேர்ந்தவரைக் காப்பாற்றுவீராக.

1. ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா, கிழக்கு திக்கு என்ற
பெண், கணவன் என்ற சூரியனின் சேர்க்கையால்,
மிக்க மேன்மையடைந்து சிறப்புற்று, முன்பு (இரவில்
கணவனின் சேர்க்கையின்மையால்) இருந்த மன
வருத்தத்தை வெளியிட்டு, (இப்பொழுது) மிக்க
மகிழ்ச்சியடைந்து, மேற்கு திசையை ஏளனம்

செய்கிறாள். (காலையில் கதிரவன் சேர்க்கையால் கீழ்திசை மிக்க ஒளியுள்ளதாகவும், அப்படி சேர்க்கை இல்லாததால், மேல்திசை அழகை இழந்தும் இருக்கிறது என்பது கருத்து).

2. மிகவும் அழகிய இளங்கதிரவனால் இருள் அகற்றப் பட்டு தாமரை மொட்டுக்கள் மலர்ந்தவுடன் வெளிக்கிளம்பிய வண்டுகள், அப்பொழுது மலர்ந்த, தாமரை மலர்களின் நறுமணத்துடன் கூடிய தேனைப் பருகி மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ரீங்காரம் செய்து கொண்டு அங்குமிங்கும் அலைகின்றன.
3. பிரம்ம தேவனாலும், தேவேந்திரனாலும் நன்கு வணங்கி புகழப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளை உடையவரே, லக்ஷ்மீதேவியின் கணவரே, மது என்ற அசுரனை அழித்தவரே, ஹே கிருஷ்ணா செல்வத் தலைவியின் அன்பிற்கு இருப்பிடமானதும், (அதிகாலையில் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்கள்) தயிர் கடையும் பொழுது ஏற்படுகின்றதும் மனதைக் கவருகின்றதுமான இசையுடனும், அறிஞர்கள் வேதங்களை ஒதுவதால் ஏற்படும் இனிமையான ஒலிகளுடனும் நிறைந்திருக்கும் ஆயர்பாடியை நன்கு காண்பீராக.
4. பசுக்களைக் காப்பாற்றும் ஹே, கிருஷ்ணா, பேரானந்தத்திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பதும், உயர்ந்த இரத்தினங்களைப் போன்று மிகச் சிறந்ததும், அடியார்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் தருகின்றதுமான அளிவிலடங்காத தங்களுடைய கல்யாண குணங்களை, ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்கள் பூபாளம், தேசாஷி, தேவகாந்தாரி, மங்களகரமான மலஹரி, வஸந்தா முதலிய பல ராகங்களில் நன்கு பாடுகின்றனர்.

5. புதிய மல்லிகை மலர்கள் மலர்ந்து காணப் படுகின்றன. (அவை) எண்ணிறந்த நக்ஷத்திரக் கூட்டமாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

இவ்விதம் அழகிய சொற்களால் அக்ரூரர் என்ற பக்தரால் கூறப்பட்டவை, ஸ்ரீசிவராம தீர்த்தர் என்ற குருவினிடம் பக்தியுடைய ஸ்ரீநாராயணனந்த தீர்த்தரால் செய்யப்பட்டது.

விளக்கம் : 1,2-நாலாவது சரணத்தில் குபரத்ரமூம் என்பது குபரத்ரவந்தம் என்றும், 5-வது சரணத்தில் கலிதனவ என்பது லலிதனவ என்றும் பொருள் பொருத்தத்தையும், வடமொழி உரையையும் தழுவி மாற்றப்பட்டுள்ளன.

பழாகூதாமிலாஷம் என்ற சொற்றொடரில், பாகவதபுராணம் 10வது ஸ்கந்தம் 31வது அத்யாயத்திலுள்ள, जयति तेऽधिकं जन्मना ब्रजः श्रयत इन्द्रिा सश्वदत्र हि என்ற கோபிகா கீதத்தின் பொருள் வருணிக்கப் பட்டுள்ளது.

ஹி ॥

व्यतीतायां स तद्रात्रौ सबलं बलिनां बलम्¹ ।
आरोप्य स्यन्दनं तूर्णमक्रूरोऽश्वानयूयुजत् ॥216॥

स्यन्दने वसति नन्दनन्दने
चन्द्रमण्डलसमानने घने² ।

मन्दहासरमणीयचन्द्रिका-
सुन्दरं जगुरिमा हि गोपिकाः ॥217॥

சீலோ-216-217

வ்யதீதாயாம் ஸ தத்ராத்ரௌ
ஸபலம் பலினாம் பலம்¹ ।
ஆரோப்ய ஸ்யந்தனம் தூர்ண-
மக்ரூரோஃச்வானயூயுஜத் ॥

ஸ்யந்தனே வஸதி நந்தநந்தனே
சந்த்ரமண்டலஸமாநநே கனே² |
மந்தஹாஸரமணீயசந்த்ரிகா-
ஸுந்தரம் ஜகுரிமா ஹி கோபிகா: ||

செ-216-217

அந்த இரவு முடிந்து, பொழுது விடிந்தவுடன், உலகத்திலேயே மிக்க வலிமையுடையவர்களுக்கு வலுவை அளிப்பவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பலராமருடன் அக்ரூரர் தனது தேரில் அமரச் செய்து மிகவும் அவசரமாக குதிரைகளைப் பூட்டினார்.

பூர்ண சந்திரனுக்கு இணையான திருமுகத்தவரும், சிறந்தவரும், நந்தகோபரின் மைந்தரும், தேரில் அமர்ந்த வரும், நிலவு போன்று மனதைக் கவரும் புன்சிரிப்பால் அழகு வாய்ந்திருப்பவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குறித்து கோபிகைகள் இவ்விதம் பாடினர்.

விளக்கம் : (1) बलिनां बलम् என்ற சொற்றொடரில், बलं बलवतां वरं என்ற கீதைச் செய்யுளின் பொருளும், न केवलं मे भवतरच राजन् | सः वै बलं बलिनां चापरेषाम् || என்ற பாகவத புராணம், 7-வது ஸ்கந்தம், 8-வது அத்யாயம் 8-வது செய்யுளின் பொருளும் அடங்கியுள்ளது.

(2) वनं என்ற சொல், श्रेष्ठ (மிகச் சிறந்தவன் என்ற) பொருளைக் குறிக்கும். (வடமொழி உரை)

गीतं || 89 ||

कल्याणि - त्रिपुट ॥

प ॥ अक्रूरो नयति मथुरा-
मच्युतमिह सुतराम् ॥

अनु ॥ स क्रूरो मायावी तस्य तु
साहसमथ सखि पश्य ॥

॥ अक्रूरो ॥

வृन्दावनचन्द्रमसं निजजनचन्दनमिन्द्रनुतम्
 नन्दनन्दनमानन्दितविधिमुखवृन्द-
 मनिन्दितस्यन्दननियतम् ॥1॥   ॥ अक्रूरो ॥

सबलं गोपीजनहृदयांबुजसवितारम्
 सहसाकबळितनवनीतम्
¹अखिलागमकारणमसुरविदारणमीशम् ॥2॥ ॥ अक्रूरो ॥

संसारार्णवतारकविजयगोपालकमखिलगुरुम्
 कंसरिपुं शिवनारायणतीर्थ-
 कलितमिदं कविहृदयविनोदम्² ॥3॥   ॥ अक्रूरो ॥

கீதம்-89

கல்யாணி—தீரிபுட

- ப. அக்ரூரோ நயதி மதுரா-
 மச்யுதமிஹ ஸுதராம் ||
- அனு. ஸ க்ரூரோ மாயாவீ தஸ்ய து
 ஸாஹஸமத ஸகி பச்ய || (அக்ரூரோ)
1. ப்ருந்தாவனசந்த்ரமஸம் நிஜஜனசந்தனமிந்த்ரநுதம்
 நந்தநந்தனமாநந்திதவிதிமுகப்ருந்த-
 மனிந்திதஸ்யந்தனநியதம் || (அக்ரூரோ)
2. ஸபலம் கோபீஜனஹ்ருதயாம்புஜஸவிதாரம்
 ஸஹஸாகபளிதநவநீதம்
¹அகிலாகமகாரணமஸுரவிதாரணமீசம் || (அக்ரூரோ)
3. ஸம்ஸாரார்ணவதாரகவிஜயகோபாலகமகிலகூரும்
 கம்ஸரிபும் சிவநாராயணதீர்த்த-
 கலிதமிதம் கவிஹ்ருதயவிநோதம்² || (அக்ரூரோ)

கீர்த்தனம்-89

- ப. ஏ, தோழியே, இந்த கோகுலத்திலிருந்து, இந்நாள்
 அனு. வரை நம்மை விட்டுப் பிரியாதிருந்த கண்ணனை
 அக்ரூரர் மதுரைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். இவர்

தனது பெயரினால் மட்டுமே அக்ரூரர், தன் செய்கைகளால் கொடுமையான உள்ளம் படைத்தவர், நல்லவர்களை வஞ்சிப்பவர். அவர் செய்யும் கொடுமையைப் பார்.

1. இந்த பிருந்தாவனத்திற்கே சந்திரனைப் போன்று மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பவரும், தன்னை அண்டியவர்களுக்கு சந்தனம் போன்று மகிழ்ச்சியை அளிப்பவரும், தேவேந்திரனால் வணங்கப்பட்டவரும், நந்தகோபரின் அருமை மைந்தரும், பிரம்மா முதலிய வானவர்களின் கூட்டத்தை இன்பமுறச் செய்பவரும், குற்றமற்ற தேரில் இருப்பவருமான, (கண்ணனை மதுரைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்).
2. ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களின் உள்ளத் தாமரைகளை கதிரவன் போல மகிழ்ச்சியுறச் செய்பவரும், ஆசையுடன் வெண்ணைய்யை விழுங்குபவரும், மறைகள் அனைத்தையும் தோற்றுவித்தவரும், வானவர்களின் பகைவர்களை அழித்தவரும், உலகத்தின் தலைவரும் பலராமனுடன் கூடியவருமான (கண்ணனை மதுரைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்).
3. பிறப்பு இறப்பு என்கிற கடலிலிருந்து தன் அடியார்களைக் காப்பாற்றுப்பவரும், எங்கும் எப்பொழுதும் வெற்றிக் கொடியுடன் விளங்கும் கோபாலனும், எல்லா உயிர்களுக்கும் தேசிகனும், கம்ஸனின் பகைவனும் (ஆகிய கண்ணனை அழைத்துச் செல்கிறார்).

கவிஞர்களின் உள்ளங்களில் களிப்பை ஏற்படுத்தும் இந்தப் பாட்டு நாராயண தீர்த்தரால் செய்யப்பட்டது.

விளக்கம் : 1, 2-இந்த கீர்த்தனத்தில் 2-வது சரணத்தில் கலிதா என்பது अखिला என்றும், 3-வது சரணத்தில் विहारम् என்பது विनोदम्

என்றும் பொருள் பொருத்தம், வடமொழி உரை இவற்றைத் தழுவி மாற்றப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் கீர்த்தனத்தில், அனுபல்லவியில் சக்ரோ மாயாவி என்ற சொற்றொடர் பாகவதபுராண செய்யுளின் பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. க்ரஸ்வமக்ரஶ்மாருயயா ஶ்ம நச்வக்ஷுஹி டத் த் ஶ்ரஸே ப்ந்தாஶ்வத் । யேநைகதேஶேஶ்ரிலஸஶ்ரஸௌஶ்வத்வதீயமத்ராக்ஷமவயம் மஶுத்ரீஶ: ॥ (ஶா-10-39-21).

ஶ்லோ ॥

बलेन सहितं कृष्णमक्रूरस्यन्दने स्थितम् ।
मथुराभिमुखं दृष्ट्वा गोपिका कापि गायति ॥218॥

ஶ்லோ-218

பலேன ஶஶ்லிதம் க்ருஷ்ணமக்ரூரஸ்யந்தனே ஶ்ஸ்திதம் ।
மதுராபிமுகம் த்ருஷ்ட்வா கோபிகா காபி காயதி ॥

செ-218

அக்ரூரடைய தேரில் பலராமருடன் கூட அமர்ந்து மதுரையை நோக்கிச் செல்லவிருக்கும் ஶ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்துவிட்டு, ஒரு கோபிகை பாடுகிறாள்.

गीतं ॥90॥

सावेरि - त्रिपुट ॥

प ॥ स्वामिनं वनमालिनं सखि कलय ॥

अनु ॥ श्रीमहोन्नतश्रीवत्सकौस्तुभं
विमलं कामदविजयगोपालम् ॥ ॥स्वामिनं ॥

सुन्दरं सत्यसुखबोधरसिकम्
सोमवंशजलधिपूर्णसोमम्
नन्दनन्दनमिह परमानन्दस्यन्दने
नन्दयोगिनुतं सखि

सुरनरकिन्नरवरमुनिपरिगीतं
सरसगुणार्णवं सकलगुरुं मम ॥1॥

॥स्वामिनं ॥

अधरबिम्बसमर्पितमुरळी-
मधुरगीतसरसामृतभरितम्¹
मधुरिपुं सखि माधवमिह पश्य
माथुरीभाग्यभरमन्दहासम्
शक्रादिसन्नुतपदमिह
वक्रकुन्तळभरं रत्नाभरणम्² ॥2॥

॥स्वामिनं ॥

भद्रदं कलय सखि बलभद्रम्
भव्ययोगदळितमोहनिद्रम्
अद्रिराजधीरमरिवर्गरुद्रम्
अच्युतेन सहितं³ सुखमुद्रम्
शिवनारायणतीर्थसेवितमनुपम-
भव्यमुक्तामणिभवनविहरणम् ॥3॥

॥स्वामिनं ॥

கீதம்-90

ஸாவேரி—தூரிபுட

ப. ஸ்வாமினம் வனமாலினம் ஸகி கலய ॥

அனு. ஸ்ரீமஹோன்னதஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபம்
விமலம் காமதவிஜயகோபாலம் ॥

(ஸ்வாமினம்)

1. ஸுந்தரம் ஸத்யஸுகபோதரஸிகம்
ஸோமவம்சஜலதிபூர்ணஸோமம்
நந்தநந்தனமிஹ பரமாநந்தஸ்யந்தனே
நந்தயோகிநுதம் ஸகி
ஸுரநரகிந்நரவரமுனிபரிகீத-
ஸரஸகுணார்ணவம் ஸகலகுரும் மம ॥

(ஸ்வாமினம்)

2. அதரபிம்பஸமர்ப்பிதமுரளி-
மதுரகீதஸரஸாம்ருதபரிதம்¹

மதுரிபும் ஸகி மாதவமிஹ பச்ய
 மாதூரீபாக்யபரமந்தஹாஸம்
 சக்ராதிஸந்நுதபதமிஹ
 வக்ரகுந்தளபரம் ரத்னாபரணம்² || (ஸ்வாமினம்)

3. பத்ரதம் கலய ஸகி பலபத்ரம்
 பவ்யயோகதளிதமோஹநித்ரம்
 அதீரிராஜதீரமரிவர்கருத்ரம்
 அச்யுதேன ஸஹிதம் ஸுகமுத்ரம்
 சிவநாராயணதீர்த்தஸேவிதமனுபம-
 பவ்யமுக்தாமணிபவனவிஹரணம் || (ஸ்வாமினம்)

கீர்த்தனம்-90

ப. ஏ, தோழியே, நம் தலைவரும், ஐந்து விதமான அனு- நிறங்களுடன் கூடிய மலர் மாலையை அணிந்திருப்பவரும், மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த ஸ்ரீவத்ஸம் (மார்பிலுள்ள மச்சம்), கௌஸ்துபம் (கழுத்திலுள்ள இரத்தினம்) இவற்றை அணிந்திருப்பவரும், அடியார்களுக்கு தூய்மையான விருப்பமுள்ள பொருள்களை அளிப்பவரும், வெற்றியுடன் கூடியவருமான கோபாலனைக் காண்பாயாக.

1. அழகு வாய்ந்தவரும், உண்மையான பேரின்பம், நல்லறிவு இவற்றில் ஈடுபாடுள்ளவரும், சந்திரகுலம் என்ற கடலுக்கு நிறை சந்திரனும், நந்த கோபரின் புதல்வரும் சிறந்த யோகியான நந்த கோபரால் துதிக்கப் பெற்ற வரும், பேரானந்தமாக விருக்கும் தேரில் அமர்ந்திருப்பவரும், தேவர்கள், மனிதர்கள், கின்னரர்கள், சிறந்த முனிவர்கள் ஆகியவர்களால் நன்கு புகழ்ந்து பாடப் பட்டவரும், கடல் போன்ற சிறப்பு வாய்ந்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடியவரும், உலகமனைத்திற்கும் ஆசானுமான என்னுடைய (தலைவரைக் காண்பாயாக.)

2. ஏ, தோழியே, கோவைப்பழம் போன்று சிவந்த கீழுதட்டில் பொருந்திய புல்லாங்குழலிலிருந்து தேனினும் இனிப்பான இசையாகிற அம்ருத ரஸத்தை வெளியிடுபவரும், மது என்ற அரக்கனைக் கொன்றவரும், லக்ஷ்மீ தேவியின் கணவரும், மதுரை நகரத்து மங்கையர்களின் சிறந்த புண்ணியத்தின் பயனாக புன்சிரிப்புடன் கூடியவரும் தேவேந்திரன் முதலான வானவர்களால் வணங்கப்பட்ட திருவடிகளையுடைவரும், முன் நெற்றியில் வளைந்து விழுந்துள்ள கேசங்களை உடையவரும், இரத்தினங்களைக் கொண்ட அணிகளை அணிந்திருப்பவருமான (தலைவரைக் காண்பாயாக).
3. ஏ, தோழியே, அடியார்களுக்கு நலன்களைக் கொடுப்பவரும், பூஜிக்கத் தகுந்த சமாதி நிலையால் அறியாமை என்ற தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டவரும், மலைகளுக்கெல்லாம் வேந்தனான இமயமலை போன்று சலனமற்ற உள்ளம் படைத்தவரும், பகைவர்களின் கூட்டத்தை அழிப்பதில் உலகத்தை அழிக்கும் ருத்ரன் போன்றவரும், பேரானந்தத்தையளிக்கும் சின் முத்ரையுடனிருப்பவரும், இணையற்றதும் தூய்மையானதும், சிறந்ததுமான நல் முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் கேளிக்கைகள் புரிபவரும், நாராயண தீர்த்தரால் வணங்கப்பட்டவரும், அச்யுதனான ஸ்ரீகிருஷ்ணருடன் கூடியவருமான பலராமனையும் (இந்தத் தேரில் காண்பாயாக.)

விளக்கம் : 1,2-இந்த கீர்த்தனத்தின் 2-வது சரணத்தில் सरसम् என்பது भरितम् என்றும், वसुधा என்பது रत्ना என்றும் திருத்தப் பட்டுள்ளன.

(3) सुखमुद्गम् என்ற சொல்லால் (ஜீவாத்மா, பரமாத்மா இவர்களின் ஐக்கியத்தைக் குறிக்கும்) சின் முத்திரை என்ற அடையாளம் கூறப்பட்டுள்ளது.

வேதாந்தங்கள் கூறுகிறபடி ஜீவாத்மா கட்டை விரலின் அளவே என்பதால் கட்டை விரல் ஜீவாத்மாவைக் குறிக்கிறது. பயமற்ற வரும் உலகமனைத்தையும் அவரவர் செயல்களில் பயத்துடன் செயல்படும்படி செய்பவருமான பரமாத்மா ஆள்காட்டி விரல். வழக்கத்தில் சாதாரண மனிதனும் மற்றவரை அச்சுறுத்திப் பேசும்பொழுது ஆள்காட்டி விரலைக் காட்டுகிறான். ஆகவே ஆள்காட்டி விரலை பரமாத்மாவாகக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விரண்டு விரல்களையும் ஒன்று சேர்ப்பது, பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும் ஒன்றே, வேறல்ல என்பதைக் குறிக்கும். ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஐக்கியமே சின் முத்திரை.

श्लो ॥

मथुरागमनोत्साहं माधवं वल्लवाङ्गनाः ।

मङ्गलान्याचरन्त्यस्तं जगुस्तस्य जयेच्छया ॥219॥

சீலோ-219

மதுராக மனோத்ஸாஹம் மாதவம் வல்லவாங்கனா: |
மங்களான்யாசரந்த்யஸ்தம் ஜகுஸ்தஸ்ய ஜயேச்சயா ||

செ-219

மதுரா நகரத்திற்குச் செல்வதில் களிப்புள்ளவரும், லக்ஷ்மீ தேவியின் மணாளனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு சுபகாரியங்களைச் செய்கின்ற ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர், எச்செயலிலும் அவருக்கு வெற்றி கிட்ட வேண்டுமென்று விரும்பிப் பாடினர்.

गीतं ॥91॥

सुरुटि - शापु ॥

प ॥ विजयगोपाल ते मङ्गळम् ॥

अनु ॥ जय विश्वंभर ते मङ्गळम् ॥ ॥ विजय ॥

नन्दयशोदानन्दन सुन्दर
मन्दस्मित धृतमन्दर
नन्दसुनन्दादिवन्दितपादार-
विन्द गोविन्द जय मङ्गळम् ॥1॥ ॥ विजय ॥

चन्दनचंपकतुळसीकल्पक-
शीतळवनसञ्चारिणे
वाचामगोचरचरित सदानन्द
वासुदेवाय ते मङ्गळम् ॥2॥ ॥ विजय ॥

चारुकदम्बकतरुमूलाश्रित
चञ्चलमणिमयकुण्डल
दारुणवैरिसंहरणपराक्रम
दासपोषण ते मङ्गळम् ॥3॥ ॥ विजय ॥

गोपीमण्डलगूढ परानन्द
गोविन्द गोकुलनायक
आपदुद्धारकाखिलजनाधार
तापहरण ते मङ्गळम् ॥4॥ ॥ विजय ॥

वर्धितगोबृन्द वनमालिन् गो-
वर्धनगिरिधर वामन

तीर्थीकृतशिवनारायणतीर्थ-
मानससारसमन्दिर ॥5॥

॥ विजय ॥

கீதம்-91

ஸூருடி—சாபு

- ப. விஜயகோபால தே மங்களம் ||
- அனு. ஜய விச்வம்பர தே மங்களம் || (விஜய)
1. நந்தயசோதாநந்தன ஸுந்தர
மந்தஸ்மித த்ருதமந்தர
நந்தஸுநந்தாதிவந்திதபாதார-
விந்த கோவிந்த ஜய மங்களம் || (விஜய)
  2. சந்தனசம்பகதுளஸீகல்பக-
சீதளவனஸஞ்சாரிணே
வாசாமகோசரசரித ஸதாநந்த
வாஸுதேவாய தே மங்களம் || (விஜய)
  3. சாருகதம்பகதருமூலாச்சரித
சஞ்சலமணிமயகுண்டல
தாருணவைரிஸம்ஹரணபராக்ரம
தாஸபோஷண தே மங்களம் || (விஜய)
  4. கோபீமண்டலகூட பராநந்த
கோவிந்த கோகுலநாயக
ஆபதுத்தாரகாகிலஜநாதார
தாபஹரண தே மங்களம் || (விஜய)
  5. வர்த்திதகோப்ருந்த வனமாலின் கோ-
வர்த்தனகிரிதர வாமன
தீர்தீக்ருத சிவநாராயணதீர்த்த-
மானஸஸாரஸமந்திர || (விஜய)

கீர்த்தனம்-91

- ப. வெற்றியுடன் விளங்கும் ஹே, கோபாலா, தங்களுக்கு
அனு. எல்லா நலன்களும் உண்டாகட்டும். உலக

மனைத்தையும் தாங்குபவரான தங்களுக்கு நலன்கள் உண்டாகட்டும், வெற்றி கிட்டட்டும்.

1. நந்தகோபர், யசோதை இவர்களின் மைந்தரே, அழகிய புன்சிரிப்புடன் கூடியவரே, மந்தர மலையைத் தாங்கியவரே, நந்தர், ஸுநந்தர் முதலியவர்கள் வணங்கிய திருவடித்தாமரைகளை உடையவரே, பசுக்களையும் வேதங்களையும் காப்பவரே, தங்களுக்கு நலன்கள் உண்டாகட்டும், வெற்றி கிட்டட்டும்.
2. சந்தனம், சம்பகம், துளஸீ, கற்பகம் முதலிய மரங்கள் நிறைந்து குளிர்ந்திருக்கும் பிருந்தாவனத்தில் சென்று கொண்டிருப்பவரே, நாவினால் கூறமுடியாத பெருமை வாய்ந்தவரே, எப்பொழுதும் இன்பத்துடன் இருப்பவரே, எங்கும் இருந்து கொண்டும் பிரகாசித்துக் கொண்டும் இருப்பவரே தங்களுக்கு எல்லா நலன்களும் உண்டாகட்டும்.
3. அழகு வாய்ந்த கதம்பக (கடம்ப) மரத்தின் அடியில் வீற்றிருப்பதில் விருப்பமுள்ளவரே, இரத்தினங்கள் இழைத்தவையும் அசைந்து கொண்டிருப்பவையுமான காதணிகளை அணிந்திருப்பவரே, மிக்க கொடிய பகைவர்களை அழிப்பதில் மிகுந்த வலிமையுடையவரே, அடியார்களைக் காப்பவரே, தங்களுக்கு எல்லா நலன்களும் உண்டாகட்டும்.
5. பசுவின் கூட்டங்களை வளர்த்தவரே, ஐந்து நிறமுள்ள மலர்களாலான மாலையை அணிந்திருப்பவரே, (ஆயர்பாடியைக் காப்பாற்ற) கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கியவரே, (மஹாபலியிடமிருந்து மூன்று உலகங்களையும் தானம் வாங்க) குட்டையான வடிவம் தாங்கியவரே, கறையின்றி தூய்மை வாய்ந்தவரே, நாராயண தீர்த்தரின் உள்ளத் தாமரையில் இன்பமுடன் வசிப்பவரே (தங்களுக்கு எல்லா நலன்களும் உண்டாகட்டும்.)

விளக்கம் : ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா பலராமருடன் மதுரா நகரம் செல்லும் பொழுது போபிகைகள், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் கல்யாண குணங்களைப் புகழ்ந்து கூறி மதுரா நகரில் அவருக்கு வெற்றியும், எல்லா நலன்களும் ஏற்பட வேண்டுமென்று மங்களம் பாடினார்கள் என்று ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் வருணித்திருக்கிறார். இதே சந்தர்பத்தை வியாஸமுனிவர் பாகவத புராணத்தில் (10-வது ஸ்கந்தம், 39-வது அத்தியாயம்) குறிப்பிடும்பொழுது, கோபிகைகள், ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் பிரிவு தாங்காமல் அவரிடம் நிலைத்த உள்ளத்துடன், பொருத்தமற்ற பல பேச்சுக்களை பேசி, முடிவில் வெட்கத்தை விட்டு, கோவிந்தா, தாமோதார, மாதவா என்று அவர் தம் திருநாமங்களை உரக்கக் கூறி அழுதனர் என்று வருணித்திருக்கிறார்.

நமக்கு வேண்டிய ஒருவர் நாம் பிரயாணம் கிளம்பும் பொழுது அழுவது அமங்கலமாதலால் வியாஸ முனிவர் கூற்று ஐயப்பாட்டிற்கு இடம் கொடுக்கிறது. ஆனாலும் பிரிவால் ஏற்படும் அழுகைக்கும் மறைவால் ஏற்படும் அழுகைக்கும் வித்தியாசமிருப்பதால், வியாஸமுனிவர் இந்த வித்தியாசத்தைக் குறிக்கவே சுஸ்வர் என்ற சொல்லைக் கையாண்டிருக்கிறார். 10-வது ஸ்கந்தம் 31-வது அத்தியாயத்திலும் இதே போல் சுஸ்வர் என்ற பதத்தை உபயோகத்திருக்கிறார்.

एवं ब्रुवाणा विरहातुरा ब्रजस्त्रियः मृशं कृष्णविषक्तमानसाः ।
 विसृज्य लज्जां रुरुदुः स्म सुस्वरं गोविन्द दामोदर माधवेति ॥
 (भा. 10. 39. 31.)

इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चित्रधा ।
 रुरुदुः सुस्वरं राजन् कृष्णदर्शनलालसाः ॥ (भा. 10-32-1)

श्लो ॥

अक्रूरो रामकृष्णाभ्यां मथुराभिमुखं ब्रजन् ।
 आचरन्त्यामुने स्नानं सलिले दृष्टवान् हरिम् ॥220॥
 मुहुर्मुहुस्स्यन्दनस्थं सलिलस्थं हृदि स्थितम् ।
 दृष्ट्वा सर्वात्मकं कृष्णं प्राह चेदं स तत्त्ववित् ॥221॥

சீலோ-220-221

அக்ரூரோ ராமக்ருஷ்ணாப்யாம் மதுராபிமுகம் வ்ரஜன் |
 ஆசரன்யாமுனே ஸ்நாநம் ஸலிலே த்ருஷ்டவான் ஹரிம் ||
 முஹூர்முஹூஸ்ஸ்யந்தனஸ்தம் ஸலிலஸ்தம் ஹ்ருதி ஸ்திதம் |
 த்ருஷ்ட்வா ஸர்வாத்மகம் க்ருஷ்ணம் ப்ராஹு சேதம் ஸ தத்வவித் ||

செ-220-221

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களுடன், மதுரா நகரத்தை நோக்கிச் செல்லும் பொழுது யமுனா நதியில் நீராடிய அக்ரூரர், நீரினுள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் கண்டார். (ஆற்றங்கரையில் தேரில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஆற்று நீரினுள் எங்ஙனம் காணப்படுகிறார் என்று ஆச்சரியமடைந்து) மீண்டும் மீண்டும் நீரினுள்ளும், தேரிலும், தன் மனத்திலும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை உள்ளபடி உணர்ந்த அக்ரூரர், இவ்விதமாகக் கூறினார்.

गीतं ॥92॥

तोडि - त्रिपुट ॥

प ॥ जाने ¹भुवनसृष्टिचातुरीधुरीणम् ॥

अनु ॥ गोनिकेतनं विजयगोपालमखिलशरणम् ॥ ॥ जाने ॥

सकलहृदयकमलसवितृकोटिप्रकाशम्

²सलिलादिभावमध्यसङ्गमपूरिताशम्

प्रकटमेव फणीन्द्रप्रचुरशयनदेशम्³

प्रत्यगभिन्नमखिलपरानन्दनिवेशम् ॥ 1 ॥

॥ जाने ॥

निगमसारनिचयनित्यविदितभावम्

सुगुणमणिसमूहसूत्रसत्स्वभावम्

अगणितजगदन्तरात्मानममितविभवम्

खगमृगसुरनरादिघननामरूपमभवम् ॥ 2 ॥

॥ जाने ॥

நந்நாடிவ்ரஜஜநநந்நதகநபாகதேயம்
 கந்நதர்ஶதகோடிகலிதகாந்நதிகாயம்
 நந்நதிகையோகிநிசயம் நாரதாதிமுனிசேயம்
 ப்ருந்நதாவநவிஹாரம் பத்தமாயூரவலயம் ||3||

|| जाने ||

அவநிமண்டலதிலகமச்யுதமஸிலஜநகம்
 நவநிதரஸிகம் நமதபயதாயகம்
 பவபயநிவாரகம் பவ்யமுக்திநாயகம்
 ஶிவநாராயணதீர்த்தஸிஶ்நாந்நததாயகம் ||4||

|| जाने ||

கீதம்-92

தோடி—தீரிபுட

ப. ஜானே ¹பவநஸ்ருஷ்டிசாதூரீதுரீணம் ||

அனு. கோநிகேதநம் விஜயகோபாலமகிலசரணம் || (ஜானே)

1. ஸகலஹ்ருதயகமலஸவித்ருகோடிப்ரகாசம்
²ஸலிலாதிபாவமத்யஸங்கமபூரிதாசம்
 ப்ரகடமேவபணீந்ந்ர்ப்ரகரஸயநதேசம்³
 ப்ரத்யகபின்னமகிலபராந்நதநிவேசம் || (ஜானே)

2. நிகமஸாரநிசயநித்யவிதிதபாவம்
 ஸுகுணமணிஸமுஹஸுத்ரஸத்ஸ்வபாவம்
 அகணிதஜகதந்நராத்மாநமமிதவிபவம்
 ககம்ருகஸூரநராதிகனநாமரூபமபவம் || (ஜானே)

3. ந்நதாதிவ்ரஜஜநநந்நதகநபாகதேயம்
 கந்நதர்ஶபசதகோடிகலிதகாந்நதிகாயம்
 ந்நதிகையோகிநிசயம் நாரதாதிமுனிசேயம்
 ப்ருந்நதாவநவிஹாரம் பத்தமாயூரவலயம் || (ஜானே)

4. அவநிமண்டலதிலகமச்யுதமகிலஜநகம்
 நவநீதரஸிகம் நமதபயதாயகம்
 பவபயநிவாரகம் பவ்யமுக்திநாயகம்
 ஶிவநாராயணதீர்த்தஸிஶ்நாந்நததாயகம் || (ஜானே)

கீர்த்தனம்-92

ப. (ஹே, கிருஷ்ணா) தாங்கள், இவ்வுலகங்களைப் படைப்பதில் நிகரற்ற திறமை வாய்ந்தவர், கோகுலத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர், அடியார்களுக்கு புகலிடமானவர், வெற்றி கொள்ளும் கோபாலன் என்று தங்களை உணர்கிறேன்.

1. உலகிலுள்ள அனைத்து உயிர்களின் உள்ளங்களாகிற தாமரைகளுக்கும் கோடி கதிரவன் போன்று ஒளியை அளிப்பவர், நீர் முதலான பஞ்சபூதங்களுள், சாரபூதமான பரம்பொருளை உபாஸனை மூலம் அடையும் அடியார்களின் விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்பவர், மிகத் தெளிவாக அரவரசனான ஆதிசேஷனுடைய உடலை படுக்கையாகக் கொண்டவர், தன் ஸ்வரூபத்திலிருந்து வேறுபடாத ஸகல ஜீவாத்மாக்களாக இருப்பவர், அனைத்து ஆனந்தங்களுக்கும் இருப்பிடமானவர் (என்று தங்களை உணர்கிறேன்)

2. மறைகளின் கூட்டங்களால் எப்பொழுதும் அழியாது இருப்பவர் என்று உணரப் பட்டவர், கல்யாண குணங்களாகிற இரத்தினங்களின் கூட்டத்திற்கு அவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் அழிவற்ற நூலாக இருப்பவர், எண்ணிறந்த உலகங்களின் ஸ்வரூபமாக இருப்பவர், அளவிட முடியாத பெருமை வாய்ந்தவர், பறவை, விலங்கினம், வானவர், மனிதர் முதலிய அனைத்தின் சிறந்த பெயர்களையும், உருவங்களையும் தாங்கி இருப்பவர், (உலக வடிவமாய் இருப்பவர்), பிறப்பற்றவர் (என்று தங்களை உணர்கிறேன்)

3. நந்தகோபர் முதலிய ஆயர்பாடியிலுள்ள அனைவரையும் மிக்க மகிழ்ச்சியடையும்படி செய்பவர், நூறு

கோடி மன்மதர்களுக்கு இணையான அழகு வாய்ந்த திருமேனியை உடையவர், (தன்னிடத்தில் உள்ளத்தை நிலைபெறச் செய்து) மகான்களுடைய கூட்டத்திற்கு இன்பமளிப்பவர், நாரதர் முதலிய முனிவர்களால் புகழ்ந்து பாடப்பட்டவர், பிருந்தாவனத்தில் கேளிக்கைகள் புரிபவர், மயில் தோகையை (தலையில்) வட்டமாக அணிந்திருப்பவர் (என்று தங்களை உணர்கிறேன்)

4. மண்ணுலகமனைத்தையும் நெற்றிப் பொட்டு போல் அழகுபடுத்துபவர், தான் அழியாமல் இருந்து கொண்டு, அடியார்களையும் அழியாமல் காப்பவர், எல்லா உலகிற்கும் தந்தையாக இருப்பவர், வெண்ணெய் மீது விருப்பமுள்ளவர், தன்னை வணங்கும் அடியார்களின் அச்சத்தை அகற்றுபவர், அடியார்களுக்கு பிறப்பு இறப்பு என்ற ஸம்ஸார பயத்தைப் போக்குபவர், மோக்ஷத்தை அளிக்கும் தலைவர், நாராயணதீர்த்தருக்கு தன் ஸ்வரூப ஆனந்தத்தை அளித்தவர் (என்று தங்களை உணர்கிறேன்)

விளக்கம் (1) இந்த கீர்த்தனத்தின் பல்லவியில், भुवनदृष्टि என்றிருந்தது, भुवनसृष्टि என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது.

(2) முதல் சரணத்தில், नृालासिरियर् सलिलादिमावं என்று ஜலம் முதலிய பூதங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மனுஸ்மருதியில் अप एव ससर्ज आदौ என்று, முதலில் ஜலத்தை படைத்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மகாகவி காளிதாஸரும் சாகுந்தலம் முதல் செய்யுளில், यासृष्टिः सत्रष्ट्राद्याः என்று கூறியிருக்கிறார்.

(3) இதே சரணத்தில் ஆதிசேஷன் மீது படுத்திருப்பதையும் வருணித்திருக்கிறார். அக்ரூரர் யமுனையாற்றங்கரையிலும், ஆற்றின் நீரிலுள்ளும், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களைக் கண்டதையும், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஆதிசேஷன் மீது இருப்பதாகப் பார்த்ததையும் பாகவத புராணம் 10-வது ஸ்கந்தம், 39-வது அத்தியாயம் வருணிக்கிறது.

श्लो ॥

दृष्ट्वाथ मथुरां रामं नगरीं सुरनागरीम् ।
आह चेदं महोत्साहं माधवो मधुरं वचः ॥222॥

ச்லோ-222

த்ருஷ்ட்வாத மதுராம் ராமம் நகரீம் ஸுரநாகரீம் |
ஆஹ சேதம் மஹோத்ஸாஹம் மாதவோ மதுரம் வச: ||

செ-222

வானவர்களின் பெண்கூட்டத்துடன் கூடிய மதுரா
பட்டணத்தைப் பார்த்துவிட்டு லக்ஷ்மீதேவியின் மணாள
னான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா மிக்க மகிழ்ச்சி தரும்
இனிமையான வார்த்தைகளை, பலராமனிடம் கூறினார்.

गीतं ॥93॥

सौराष्ट्रं शापु ॥

प ॥ राम मथुरानगरी रम्या ॥

अनु ॥ हेमगोपुरप्राकारा हीरकोटीरसंभारा ॥ ॥ राम ॥

सौधचन्द्रशालाजालसोमरविलीलालोला
माधुरी बालामरखेला महनीयविभूतिविशाला ॥1॥॥ राम ॥

नवनवमणिश्रेणी नाकरमणीमनोहारिणी
अवनिसुरहारिणी अमरमणिपरिवारिणी ॥2॥ ॥ राम ॥

कळिन्दगिरिनन्दिनीकल्लोललोलपद्मिनी
मिळितहंसमालिनी मीनाङ्गराजराजधानी ॥3॥ ॥ राम ॥

अब्जयोनिकृत्यातीताखिलसंपदोपेता
लब्धविद्यावादाध्युषिता लक्षणलक्षितसहिता ॥4॥ ॥ राम ॥

माधवसुगीतमिदं महितबलराममोदम्
बाधितसंसारखेदं भव्यनारायणतीर्थसुखदम् ॥5॥ ॥ राम ॥

கீதம்-93

ஸௌராஷ்ட்ரம்—சாபு

- ப. ராம மதுராநகர் ரம்யா ||
- அனு. ஹேமகோபுர்ப்ராகாரா ஹீரகோடரஸம்பாரா || (ராம)
1. ஸௌதசந்த்ரசாலாஜாலஸோமரவிலீலாலோலா
மாதூர் பாலாமரகேலா மஹநீயவியூதிவிசாலா || (ராம)
  2. நவநவமணீச்சீரணீ நாகரமணீமநோஹாரிணீ
அவநிஸுரஹாரிணீ அமரமணிபரிவாரிணீ || (ராம)
  3. களிந்தகிரிநந்தினீகல்லோலலோலபத்மிநீ
மிளிதஹம்ஸமாலிநீ மீனாங்கராஜராஜதானீ || (ராம)
  4. அப்ஜயோனிக்ருத்யாதீதாசிலஸம்பதோபேதா
லப்தவித்யாவாதாத்யஷிதா லக்ஷணலக்ஷிதஸஹிதா || (ராம)
  5. மாதவஸுகீதமிதம் மஹிதபலராமமோதம்
பாதிதஸம்ஸாரகேதம் பவ்யநாராயண தீர்த்தஸுகதம் || (ராம)

கீர்த்தனம்-93

- ப. ஏ, பலராமா, இந்த மதுரா நகரமானது பொன்
அனு. மயமான மதிஸ்கவர்களுடனும் அழகு வாய்ந்த
தாகவும் இருக்கிறது.
1. (இந்த மதுரா நகரத்தில்) அரண்மனைகளிலுள்ள
மேல் மாடத்து கூட்டமான விடுதிகள், தினமும்
சந்திர சூரிய ஒளிகளால் மிக்க அழகு வாய்ந்தவை
யாக இருக்கின்றன, மதுரா நகரத்து பெண்களின்
புண்ணியத்தால் வானவர்கள் விளையாடுமிட
மாகவும், போற்றத்தக்க எல்லாச் செல்வச்
சிறப்புகளுடன் எங்கும் நிறைந்ததாகவும் இருக்கிறது.
  2. (கடைவீதிகளில் காணப்படும்) மிகப்புதிது புதிதான
இரத்தினங்களின் வரிசைகளால் தேவலோகத்து

மங்கையரின் உள்ளங்களைக் கவருவதாகவும், பூமியில் தேவர்கள் என்று புகழ்ந்து கூறப்படும் அறிஞர்கள் வாழும் இடமாகவும், ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கும், அவர் மைந்தன் மன்மதனுக்கும் மிக்க விருப்பத்தை அளிப்பதாகவும் இருக்கிறது.

3. களிந்த மலையிலிருந்து தோன்றிய யமுனையாற்றில் அங்குமிங்கும் அசைகிற அலைகளால் கலைக்கப்படும் தாமரைகளில் வரிசையாக அமர்ந்திருக்கும் அன்னப்பறவைகளுடன் கூடியதும் மீன்கொடியையுடைய மன்மதன் என்ற அரசனின் இராச்சியமாகவும் இருக்கிறது.
4. (இவ்வழகிய மதுரா நகரம்) பிரம்மதேவனின் படைப்பிற்கு அப்பாற்பட்டதாகவும், எல்லாச் செல்வங்களும் கொண்டதாகவும், சிறந்த அறிஞர்கள் நடத்தும் சொற்பொழிவுகளுடன் கூடியதாகவும், வேண்டிய அடையாளங்களாகிற கொடிமரம், பதாகை முதலியவற்றுடன் கூடியதாகவும், இருக்கிறது.
4. பூஜிக்கத்தக்க பலராமருக்கு ஆனந்தத்தை அளிப்பதும், பிறப்பு இறப்பாகிற ஸம்ஸார துன்பங்களை அகற்றுபவதுமான இந்தப்பாட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் பாடப்பட்டது. மிக்க பாக்கியம் செய்த நாராயண தீர்த்தருக்கு நன்மை பயப்பதாகவும் அது இருக்கிறது.

ஶ்லோ ॥

उपवनवनजेषु हंसमालाः

मुनिरिव मानसनिस्पृहास्तु यस्याः ।

निरवधिसुखमात्रलग्नचित्ताः

कथमपि बाह्यमनुस्मरन्ति नैव ॥223॥

ச்லோ-223

உபவனவனஜெஷு ஹம்ஸமாலா:
 முனிரிவ மானஸநிஸ்பருஹாஸ்து யஸ்யா: |
 நிரவதிஸுகமாத்ரலக்ஸசித்தா:
 கதமபி பாஹ்யமனுஸ்மரந்தி நைவ ||

செ-223

மதுரா நகரத்தை அடுத்திருக்கும் உத்யான வனங்களின் நீர்தேக்கங்களிலுள்ள தாமரைமலர்களில் கூட்டமாக வாழும் அன்னப்பறவைகள், சமாதிநிலையில், உள்ளத்தை பரம்பொருளில் ஒடுக்கி பேரானந்தத்தை அடைந்து, உலக விஷயங்களை அறவே மறந்திருக்கும் யோகிகள் போன்றும், மானஸஸரஸிற்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற விருப்பமின்றியும், இங்குள்ள நிறைந்த சந்தோஷத்திலேயே ஈடுபட்டு வெளியில் எங்கும் செல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணமே இன்றியும் இருக்கின்றன.

श्लो ॥

अवतीर्य रथात्पूर्वमक्रूराधिष्ठितात् प्रभुः ।
 मथुराराजमार्गेण पद्भ्यामेव शनैर्ययौ ॥224॥

ச்லோ-224

அவதீர்ய ரததாத்தூர்ணமக்ரூராதிஷ்டிதாத் ப்ரபு: |
 மதுராராஜமார்கேண பத்ப்யாமேவ சனைர்யயௌ ||

செ-224

இவ்வுலகத்தின் தலைவரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா அக்ரூரரால் ஓட்டப்பட்டு வந்த தேரிலிருந்து விரைவாகக் கீழே இறங்கி, மெல்ல மெல்ல கால் நடையாகவே மதுரா நகரத்து ராஜ வீதிவழியே நடந்து சென்றார்.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिन्याम्
श्रीकृष्णमथुराप्रवेशवर्णनं नाम नवमस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்த விரசிதாயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலா தரங்கிண்யாம்
ஸ்ரீகிருஷ்ண மதுரா ப்ரவேச வர்ணனம் நாம
நவமஸ்தரங்க: ஸமாப்த: ||

இவ்விதம் ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரால் இயற்றப் பெற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலாதரங்கிணி என்ற நூலில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா மதுரா நகரத்திற்குச் செல்வதை விவரிக்கும் ஒன்பதாவது தரங்கமும், வேங்கடேசப்ரியை என்ற அதனுரையும் முற்றிற்று.

अथ दशमस्तरङ्गः ॥

कंसवधवर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

श्रीकृष्णचरितं कंसवधाख्यमभिनीयते ।
कंसस्यागमनं पूर्वं देवकीवसुदेवयोः ॥225॥

मथुरानगरीवीथ्यां रजकादेर्विनिग्रहः ।
कुब्जाद्यनुग्रहश्चाथ मल्लमातङ्गमर्दनम् ॥226॥

कंसासुरवधश्चाथ पित्रोर्दर्शनमादरात् ।
संग्रहोऽयं चरित्रेऽस्मिन् कथितस्सावधारणम् ॥227॥

அத தசமஸ்தரங்க:

கம்ஸவதவர்ணனாபிநய: க்ரியதே ॥

சீலோ-225-227

ஸ்ரீகிருஷ்ணசரிதம் கம்ஸவதாக்யமபிநீயதே |
கம்ஸஸ்யாகமனம் பூர்வம் தேவகீவஸுதேவயோ: ॥

மதுராநகரீவீத்யாம் ரஜகாதேர்வினிக்ரஹ: |
குப்ஜாத்யனுக்ரஹச்சாத மல்லமாதங்கமர்தனம் ॥

கம்ஸாஸுரவதச்சாத பித்ரோர்தர்சனமாதராத |
ஸங்க்ரஹோஸ்யம் சரித்ரேஸ்மின் கதிதஸ்ஸாவ-தாரணம் ॥

பத்தாவது தரங்கம்

கம்ஸனைக் கொல்வது என்ற விவரம் கூறப்படுகிறது.

செ-225-227

கம்ஸனைக் கொல்வது என்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய
கதை கூறப்படுகிறது. முதலில் கம்ஸனின் வருகை தேவகி

வஸுதேவர் இவர்களின் வருகை மதுரா நகர ராஜ வீதியில் (கம்ஸனின் பணியாளான) வண்ணான் முதலியவர்களை நாசம் செய்தல், கூனி முதலானவர்களுக்கு அருள் பாலிப்பது. பிறகு (முஷ்டிகன்) முதலிய மல்லர்களையும் (சுவலயாபீடம்) என்ற யானையையும் அழித்தல். கம்ஸன் என்ற அசுரனை வதம் செய்தல். பின்னர், தாய் தந்தையரை அன்புடன் காண்பது. இத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் கதைச் சுருக்கம் (பத்தாம் தரங்கத்தில்) மிக்க நன்றாக கூறப்படுகிறது.

गद्यं ॥30॥

तौ खलु रामकृष्णौ स्फुटतर नीलपीत दिव्यसुन्दर परिधानौ
¹ मध्यभाग मनभिव्यक्त सरस्वती विलसित सितासित सरिद्ध रसयोग
 समुल्लसित विचित्र कान्ति तिरस्क्रियाप्रवीण ² सत्पथ पथिक
 परिश्रान्ति विराम रमणीय मुनिवर मनोहंसश्रेणी समाश्रय करचरण
 वदननयन नाभिसरसीरुह संपत्सरिद्धर कान्तिकायौ तुङ्गप्रासाद्
 शृङ्गसङ्गत चन्द्रकान्त मणिगण शशाङ्क संयोग समुद्गळित
 ललिततरामृत संसिक्त रमणीय सैकत माथुर राजमार्ग गामिनौ
 विचित्र वनमालिनौ मानिनी जनमोहनौ सरळ मुरळीगीत सुधासमुद्
 बोधित सुरकिन्नरादि वारवनिता मनोमय राजहंसगणौ सत्यकामादि
 गुणौ सकललोक संरक्षण प्रवीणौ मथुरापुरे निवासि भोग्यपरिपाक
 विशेषलक्षणौ सुरनर नागरी गुरुतर गीतसुधा समाराधन आनन्दितौ
 दुर्मदमद भङ्गतुङ्ग वीर्य धैर्य गांभीर्य भावौ परिगृहीतगोप कुमारभावौ
 महानुभावौ दृष्ट्वा मुहुर्मुहुः स्सन्तुष्टा स्तत्रत्य जना बभूवुः ॥

कथ्यम्-30

தெள கலு ராமக்ருஷ்ணௌ ஸ்புடதரநீலபீததிவ்ய
 ஸுந்தரபரிதாநௌ ¹மத்யபாகமனபிவ்யக்த ஸரஸ்வதீ
 விலஸி தஸிதாஸிதஸரித்வரஸம்யோகஸமுல்லஸித

விசித்ரகாந்தி திரஸ்க்ரியா ப்ரவீண²ஸத்பதபதிக பரிச்ராந்தி
 வி ரா ம ர ம ணீ ய மு னி வ ர ம னே னா ஹ ம் ஸ ச் ரே ணீ
 ஸமாச்ரயகரசரணவதனநயன நாபி ஸரஸீருஹஸம்பத்
 ஸரித்வர காந்திகாயௌ துங்கப்ராஸாதச்ருங்கஸங்க
 தசந்த்ரகாந்த மணிகண ச்சாங்கஸம்யோக ஸமுத்களித
 லலித தராம்ருதஸம்ஸித்தரமணீய ஸைகதமாதூர-
 ராஜமார்க்காமிநௌ விசித்ரவனமாலிநௌ மாநிநீஜன
 மோஹநௌ ஸரள முரளீகீதஸுதாஸமுத்போதி தஸுரகிந்
 நராதி வாரவனிதாமனோமய ராஜஹம்ஸகணௌ ஸத்யகா
 மாதிகுணௌ ஸகல லோக ஸம்ரக்ஷண ப்ரவீணௌமதுரா
 புரநிவாஸி பாக்ய பரிபாக விசேஷலக்ஷணௌ
 ஸுரநரநாகரீ குருதரகீதஸுதா ஸமாராதனா நந்திதௌ
 துர்மதமதபங்க துங்கவீர்யதைய்காம்பீர்யபாவௌ
 பரிக்ருஹீதகோபகுமாரபாவௌ மஹானுபாவௌ
 த்ருஷ்ட்வா முஹூர்முஹூ ஸ்ஸந்துஷ்டாஸ்தத்ரத்ய
 ஜநாபபூவு:

சூர்ணிகை-30

மதுரா நகரத்து மக்கள் ராஜ வீதியில் ஸ்ரீராமனையும்,
 ஸ்ரீகிருஷ்ணனையும் மீண்டும், மீண்டும் கண் குளிரக் கண்டு
 பேரானந்தம் அடைந்தனர். அவ்விருவரும், மிகத்
 தெளிவாகத் துலங்குகின்றதும், ஒப்புயர்வற்றதும்
 அழகியதும்' நீலம், மஞ்சள் முதலிய நிறங்களுடன்
 கூடியதுமான பட்டுக்களை உடுத்தியிருந்தனர்; நடுவே நன்கு
 வெளியில் தெரியாமல், அந்தர்வாஹினியாகச் செல்லும்
 ஸரஸ்வதி நதியுடன் கூடியதும், கருமை நிறத்திலும்,
 வெண்மை நிறத்திலும் உள்ள நீரோட்டத்துடன் கூடிய
 யமுனை, கங்கை முதலான நதிகளுடைய சேர்க்கையினால்
 விளங்குவதும் உள்ளத்தைக் கவருவதுமான அழகை மிக
 மட்டமாகச் செய்யுமளவிற்கு அழகு வாய்ந்திருந்தனர்;
 மோக்ஷ வழியில் செல்லும், ஸநகர் முதலிய முனிவர்களுக்கு
 ஏற்படும் களைப்பைப் போக்குகின்றதும், மிக்க அழகு

வாய்ந்ததும், நாரதர் சுகர் போன்ற முனிவர்களுடைய உள்ளங்களுக்கு அன்னப்பறவைகளின் கூட்டத்திற்கு இருப்பிடமான தாமரை மலர்களுக்கு ஒப்பான, கை, கால், கண், நாபி முதலிய உறுப்புக்களுடன் கூடிய, சிறந்த அழகு வாய்ந்தது மான திருமேனியை அடைந்திருந்தனர்; வானளாவி நிற்கும் மாளிகைகளின் சிகரங்களில் பொருத்தப் பட்டுள்ள கூட்டமான சந்திரகாந்த கற்களில் சந்திர கிரணங்கள் படுவதால் தோன்றி வழிந்த நீர்பெருக்கால் நன்கு நனைக்கப்பட்டு அழகு வாய்ந்த மணல் உள்ள மதுரா நகர ராஜ வீதியில் நடந்து சென்றனர்; மனதைக் கவரும் அழகுள்ள ஐந்து நிற மலர்களால் கட்டப்பட்ட மாலைகளை அணிந்திருந்தனர்; தங்களைக் காணும் மங்கையரின் மனதைக் கவர்கின்றவர்களாக இருந்தனர்; உள்ளத்தைக் கவருவதும், நேர்மையானதுமான புல்லாங் குழலிலிருந்து எழுப்பிய அமுதம் போன்ற இன்னிசையால் அன்னப்பறவைகளின் கூட்டங்களுக்கொப்பான உள்ளங்களையுடைய தேவர், கின்னரர், பெண்கள் இவர்களுக்கு தெளிவும், மகிழ்ச்சியும் பெறச் செய்தனர்; வேதாந்தங்களால் கூறப்படும் ஸத்யகாமன், ஸத்ய ஸங்கல்பன், ஸர்வகந்தன், ஸர்வரஸன் முதலிய குணங்கள் உள்ளவர்களாகவும், உலகங்களைனைத்தையும் காப்பதில் திறமை வாய்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்; மதுரா மாநகர் மக்களால் நீண்ட காலம் செய்து குவிக்கப்பட்டதும், நன்கு பக்குவமானது மான புண்ணியத்தின் வடிவமாக இருந்தனர்; மதுரா அமராவதீ போன்ற நகரங்களில் வாழும் மங்கையர்களால் புகழ்ந்து உறக்கப் பாடப்படும் இசைகளால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டு பேரானந்தம் அடைந்தவர்கள்; மிக்கக் கொழுப்புடையவர்களின் கொழுப்பை அதிக பராக்கிரமத்தாலும் நெஞ்சறுதியாலும் அடக்கியவர்கள்; ஆயர்பாடி இடையர் சிறுவர்கள் போன்ற குணங்களும், செயல்களும் உள்ளவர்களாகவும், மிகமிகச் சிறந்த பெருமை வாய்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

விளக்கம் : (1) இந்த சூர்ணிகையில் समभिव्यक्त என்ற பதம் मनभिव्यक्त என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது.

(2) सत्यपथिकपरिश्रान्तिविराम என்ற சொற்றொடரால் மோக்ஷ மார்க்கத்தில் செல்பவர்களுக்கு ஏற்படும் களைப்பை ஆற்றுகின்றது ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய திருமேனி என்று நூலாசிரியர் வருணித்திருக்கிறார். பாகவத புராணத்தின் 3-வது ஸ்கந்தம், 15-வது அத்யாயம் 45-வது செய்யுளில் ஸநகாதிகள் வைகுண்டத்தில் பகவானைப் பார்த்து தங்கள் தியானத்திற்கிருப்பிடமான அழகிய பகவத்ரூபத்தை துதித்தனர் என்று கூறப்பட்டிருப்பது அதற்கு சான்றாகும்.

மேலும் ஜீவன் முக்தரான ஸதாசிவ பிரும்மேந்திரர்கள் गायति वनमालि, मानससञ्चरे, मदशिखिपिञ्चालङ्कृतचिकुरे முதலான கீர்த்தனங்களால் ஸந்தோஷமடைந்து, மனதை ஓய்வுபெறச் செய்தார் என்பதும் அதற்குச் சான்றாகும்.

श्लो ॥

आयान्तं राजमार्गेण मथुरापुरयोषितः ।
आश्चर्यरूपसंपन्नमाश्चर्यं सबलं जगुः ॥228॥

ச்லோ-228

ஆயாந்தம் ராஜமார்கேண மதுராபுரயோஷித : |
ஆச்சர்யரூபஸம்பன்னமாச்சர்யம் ஸபலம் ஜகு : ||

செ-228

ராஜவீதியில் நடந்து வருபவரும், வியக்கத்தக்க அழகு வாய்ந்தவரும், பலராமருடன் கூட இருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை மதுரா நகரத்து மங்கையர் வியந்து பாடினர்.

गीतं ॥94॥

आनन्दभैरवी - आदि ॥

प ॥ नन्दनन्दनं निजभक्तचन्दनं आकलय ॥

नन्दादिमुनीन्द्रभाव्या - नन्दमाळि कलय ॥1॥ ॥ नन्द ॥

सुन्दराननचन्द्रं श्री - मन्दिरमाकलय ॥2॥ ॥ नन्द ॥

सर्वलावण्यतटिनी- सागरमाकलय ॥3॥ ॥ नन्द ॥

शृङ्गारसप्रवाह- श्रीनिधिमाकलय ॥4॥ ॥ नन्द ॥

परिजनरक्षणबद्ध- परिकरमाकलय ॥5॥ ॥ नन्द ॥

भ्रूभङ्गकटाक्षलक्ष्य- भूरिकरुणमाळि ॥6॥ ॥ नन्द ॥

कळभसुन्दरगमन- कलितलीलामाळि ॥7॥ ॥ नन्द ॥

माथुरमानिनीजन- मनसिजमाकलय ॥8॥ ॥ नन्द ॥

बलभद्रभद्रदबाहु- बन्धमिह कलय ॥9॥ ॥ नन्द ॥

विजयगोपालकमतुल- विख्यातमाकलय ॥10॥ ॥ नन्द ॥

शिवनारायणतीर्थसेव्य- दिव्यपादमाकलय ॥11॥ ॥ नन्द ॥

கீதம்-94

ஆநந்தபைரவீ—ஆதி

ப. நந்தநந்தனம் நிஜபக்தசந்தனம் ஆகலய ॥

1. நந்தாதி முனீந்த்ர பாவ்யா- நந்தமாளி கலய ॥ (நந்த)

2. ஸுந்தரானனசந்த்ரம் ஸ்ரீ- மந்திரமாகலய ॥ (நந்த)

3. ஸர்வலாவண்யதடினீ- ஸாகரமாகலய ॥ (நந்த)

4. ச்ருங்காரரஸப்ரவாஹ- ஸ்ரீநிதிமாகலய ॥ (நந்த)

5. பரிஜனரக்ஷணபத்த- பரிகரமாகலய ॥ (நந்த)

6.	ப்ருபங்ககடாக்ஷலக்ஷ்ய-	பூரிகருணமாளி	(நந்த)
7.	களபஸுந்தரகமன-	கலிதலீலாமாளி	(நந்த)
8.	மாதூரமாநிநீஜன-	மனஸிஜமாகலய	(நந்த)
9.	பலபத்ரபத்ரதபாஹு-	பந்தமிஹ கலய	(நந்த)
10.	விஜயகோபாலகமதுல-	விக்யாதமாகலய	(நந்த)
11.	சிவநாராயணதீர்த்தஸேவ்யதிவ்யபாதமாகலய		(நந்த)

கீர்த்தனம்-94

(ஒரு மங்கை தன் தோழியிடம் கூறுகிறாள்)

ப. ஏ தோழியே, தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு விரும்பியதை அளிப்பதில், தேவலோகத்து சந்தனம் எனப்படும் கற்பக மரம் போல் இருப்பவரும், நந்த கோபரின் மைந்தனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காண்பாயாக.

1. நந்தர் முதலான சிறந்த முனிவர்களால் ஸமாதியில் அனுபவிக்கப்படும் பேரானந்த வடிவனாக ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அறிந்து கொள்வாயாக.
2. செல்வத் தலைவிக்கு இருப்பிடமாக இருப்பவரும் சந்திரன் போன்ற அழகிய திருமுகத்துடனும் உள்ளவராக அவரை அறிந்து கொள்வாயாக.
3. அழகனைத்தும் ஒரு நதியாகத் தோன்றி முடிவில் சேருமிடமான கடல் போன்று அழகுடையவராக அறிந்து கொள்வாயாக.
4. சிருங்கார ரஸப் பெருக்கால் ஏற்படும் அழகிய லீலைகள் பல புரிபவராகக் கருதுவாயாக.
5. தன் பணியாட்களைக் காப்பதில், எப்பொழுதும் அக்கரை யுள்ளவராக அறிந்து கொள்வாயாக.
6. அடியார்களுக்கு, புருவத்தின் அசைவாலும், கடைக்கண் பார்வையாலுமே, நிரம்ப கருணை காட்டுபவராகக் காண்பாயாக.

7. முப்பது வயது நிரம்பிய யானைக் குட்டிபோல் அழகிய நடையுடையவராகக் கருதுவாயாக.
8. மதுரா மாநகரத்து அனைத்து மங்கையர் உள்ளங்களையும், கவருகின்றவராகத் தெரிந்து கொள்வாயாக.
9. அடியார்களுக்கு மங்களங்களைக் கொடுக்கும் தன்கையினால் பலராமரை அனைத்துக் கொண்டிருப்பவரைக் கவனிப்பாயாக.
10. வெற்றியுடன் விளங்கும் கோபாலனாகவும், நிகரற்றவர் என்று புகழ் பெற்றவராகவும் உணருவாயாக.
11. நாராயண தீர்த்தரால் வணங்கப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளை உடையவராகவும் தெரிந்து கொள்வாயாக.

अथ रजकनिग्रहो वस्त्रापहारश्च ॥

அத ரஜகநிக்ரஹோ வஸ்த்ராபஹாரச்ச ॥

(தீயகுணமுள்ள) சலவைக்காரனைக் கொல்லுதல், அவன் கொணர்ந்த ஆடைகளை பறிமுதல் செய்தல்.

श्लो ॥

हरन्तं राजवस्त्राणि चरन्तं चारुदर्शनम् ।
निरन्तरपरानन्दसदनं¹ कलयाळि तम् ॥229॥

ச்லோ-229

ஹரந்தம் ராஜவஸ்த்ராணி சரந்தம் சாருதர்சனம் ।
நிரந்தரபராநந்தஸதனம்¹ கலயாளி தம் ॥

செ-229

(ஏ தோழியே) எப்பொழுதும் பேரானந்தத்திற்கு இருப்பிடமானவரும், அழகிய பார்வையுடையவரும், கம்ஸ

மகாராஜாவினுடைய ஆடைகளை தூக்கிச் செல்லும் வண்ணானைக் கொண்டு ஆடைகளை பறிமுதல் செய்து எடுத்துச் செல்லும் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் காண்பாயாக.

விளக்கம் : 1 சரச் என்றிருந்த பதம் சதன் என்று மாற்றப் பட்டிருக்கிறது.

மாலாகாரானுग्रहः ॥

மாலாகாரானுக்ரஹ: ॥

மாலை கட்டுபவனுக்கு அருள் பாலித்தல்.

कुञ्जागमनम् ॥

दरु ॥24॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

कुञ्जा समायाति गोविन्दचित्ता
 अञ्जयोनिचातुर्यसर्वस्वभूता
 उज्वलविचित्रभूषणोज्वलकज्जलनेत्रशोभिता
 कस्तूरिफाला करधृतकस्तूरिचन्दनादिसंभारा ॥

குப்ஜாகமனம் ॥

தரு-24

(மூன்று வளைவுகளைக் கொண்ட உடலையுடைய வளும், த்ரிவக்ரை என்ற பெயருடையவளுமான, கூனியின் வருகை.)

தரு-நாதநாமக்ரியா-ஆதி ॥

குப்ஜா ஸமாயாதி கோவிந்தசித்தா
 அப்ஜயோனிசாதூர்யஸர்வஸ்வபூதா
 உஜ்வலவிசித்ரபூஷணோஜ்வல- கஜ்ஜலநேத்ர சோபிதா
 கஸ்தூரிபாலா கரத்ருதகஸ்தூரி- சந்தனாதிஸம்பாரா ॥

தரு-24

கோவிந்தனாகிற ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவையே நினைத்துக் கொண்டும், பிரும்ம தேவனின் படைப்புத் திறன் முழுவதையும் ஒருங்கே காணுமளவு அழகாக இருப்பவளும், ஒளி வீசும் பலவிதமான அணிகளை அணிந்து அழகுடன் விளங்குபவளும், மையிட்ட கண்களையுடையவளும், நெற்றியில் கஸ்தூரி திலகம் அணிந்து கொண்டிருப்பவளும், கஸ்தூரி சந்தனம் போன்ற நறுமணம் வீசும் வாசனைப் பொருள்கள் உள்ள பாத்திரத்தை கையில் எடுத்துக் கொண்டவளுமான, (த்ரிவக்ரை) என்ற கூனியானவள் வருகிறாள்.

श्लो ॥

कापि कुब्जां सुनेत्राञ्जामञ्जनाभो विलोक्य ताम् ।
प्रातिलोम्यगिरां सारैः प्रहसन्निदमाह सः ॥230॥

சீலோ-230

க்வாபி குப்ஜாம் ஸுநேத்ராப்ஜா-
மப்ஜநாபோ விலோக்ய தாம் |
ப்ராதிலோம்யகிராம் ஸாரை:
ப்ரஹஸந்நிதமாஹ ஸ: ||

செ-230

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா தாமரை இதழ்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய அந்தக் கூனியை பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டு, முதலில் தோன்றும் பொருளுக்கு நேர்மாறான பொருள் தரும் திறனுள்ள சொற்களால், இவ்விதம் கூறினார்.

गीतं ॥95॥

पन्तुवराळि - रूपकम् ॥

प ॥ काममोहिनि कथथ किन्तु नाम ते पदम् ॥

अनु ॥ कोमळाधरकरपदपल्लव-
कुमुदवन्धुवदनकुन्तळजाले ॥ ॥ काम ॥

तन्वङ्गि तावकतनुरियमार्जवमति-
वहति सुन्दरमानन्दकारिणि
अन्वहमभिनवयौवनघनवनमाचरसि
भुवनजनमनोहारिणि ॥1॥ ॥ काम ॥

चन्दनमृगनाभिचंपकादिकुसुम-
गन्धसुगन्धितगगनदिङ्मण्डले
कन्दर्परधिरथकल्पितशुभगात्रि कळ-
हंसभाषिणि कल्याणशीले ॥2॥ ॥ काम ॥

तव रूपमन्वर्थनामविदितमिह भुवि
पौरजानपदैरपि विपुलम्
शिवनारायणतीर्थशिवगीतमिदमिह
भवभञ्जनमभयदम तुलम् ॥3॥ ॥ काम ॥

கீதம்-95

பந்துவராளி—ரூபகம்

ப. काममोहिनि कथथ किन्तु नाम ते पदम् ॥

அனு. கோமளாதரகரபதபல்லவ-
குமுதபந்துவதனகுந்தளஜாலே ॥ (காம)

1. தன்வங்கி தாவகதநுரியமார்ஜவமதி-
வஹதி ஸுந்தரமானந்தகாரிணி

அன்வஹமபிநவயௌவனகனவனமாசரஸி
புவனஜனமனோஹாரிணி ||

(காம)

2. சந்தனம்ருகநாபிசம்பகாதிசுஸூம-
கந்தஸுகந்திதககனதிங்மண்டலே
சந்தர்ப்பரதிரதகல்பிதசுபகாத்ரி கள-
ஹம்ஸபாஷிணி கல்யாணசீலே ||

(காம)

3. தவருபமன்வர்த்தநாமவிதிதமிஹ புவி
பௌரஜாநபதையி விபுலம்
சிவநாராயணதீர்த்தசிவகீதமிஹ
பவபஞ்ஜனமயதமதுலம் ||

(காம)

கீர்த்தனம்-95

ப. அழகிய கீழ் உதடு, தளிர் போன்ற கைகால்கள்,
அஹு. சந்திரன் போன்ற முகம், அடர்ந்து முன்னெற்றியில்
விளங்கும் கேசங்கள் இவற்றுடன் கூடியவளே,
அழகினால் மன்மதனை மயக்கமுறச் செய்பவளே,
உன்னுடைய வீடு எங்கிருக்கிறது? கூறுவாயாக.

1. அழகிய மெல்லிய உடலுறுப்புக்களையுடையவளே,
இந்த உன் உடல் நேர்மையாகவே இருக்கிறது.
மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருபவளே, (உன்னைக்
காணும் இவ்வுலக மக்களின் உள்ளங்களைக்
கவருபவளே,) தினந்தோறும் வளர்ச்சியுடைய
வயதினால் பருமனாக இடையைத் தாங்கி நிற்கிறாய்.

2. நீ அணிந்திருக்கும் சந்தனம், கஸ்தூரி, செண்பக மலர்
முதலான பொருள்கள் இவற்றின் நறுமணத்தால்
சுற்றிலுமுள்ள வானம், திசைகள் இவற்றை சிறந்த
மணமுடையவையாகச் செய்பவளே; காமதேவன்
தன் தேருடன் வசிப்பதற்குரிய இடமாக அமைத்துக்
கொண்ட உடலுறுப்புக்களை உடையவளே,
அன்னம் போன்று உரையாடுபவளே, நன்மை
பயக்கும் செயல்கள் புரிகின்றவளே;

3. இந்த உன் உருவம் பொருத்தமுள்ள பெயருடையதாக நாட்டு நகர மக்களால் விரிவாக அறியப் பட்டிருக்கிறது.

இந்த பாட்டு இணையற்றது, ஸம்ஸார பயத்தை ஒழிப்பது, அச்சமற்ற கைவல்யத்தை அளிப்பது இங்கு சிவநாராயண தீர்த்தரால் மங்களகரமாகப் பாடப்பட்டது.

ஓ ||

हसन्तं वदन्तं समीपे वसन्तम्
 मुहुस्संस्मरन्ती तपः प्राक्तनं तत् ।
 परप्रेमभवत्या प्रभुं प्रार्थयन्ती
 स्वयं प्राह चेदं वचस्साधु कुब्जा ॥231॥

சீலோ-231

ஹஸந்தம் வதந்தம் ஸமீபே வஸந்தம்
 முஹுஸ்ஸம்ஸ்மரந்தீ தப: ப்ராக்தனம் தத் |
 பரப்ரேமபக்த்யா ப்ரபும் ப்ரார்த்தயந்தீ
 ஸ்வயம் ப்ராஹ சேதம் வசஸ்ஸாது குப்ஜா ||

செ-231

அந்த கூனியானவள், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தன் பக்கத்தில் இருப்பது, நகைத்துக் கொண்டும், பேசிக் கொண்டும் இருப்பது, தான் முற்பிறவியில் செய்துள்ள மிகச் சிறந்த புண்ணியத்தின் பயன் என்று மீண்டும், மீண்டும் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, தன் தலைவரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம், இணையற்ற அன்பு கனிந்த உள்ளத் துடன், வேண்டிக் கொண்டு தானாகவே இனிமையான சொற்களால் பேசலுற்றாள்.

गीतं ॥96॥

सौराष्ट्रं - आदि ॥

प ॥ एहि एहि विजयगोपाल ॥

अनु ॥ मां पाहि पाहीह मां
पालय लोकपाल ॥

॥ एहि ॥

भुवनसुन्दर चारुवदन देव
भूरिकृपालय भूमाभिधान
सवितृमण्डलकोटिभानसंसृति-
दृढपाशबन्धविदलन ॥1॥

॥ एहि ॥

गोपरमणीजाररमणगोविन्द
¹गुणमणिगणवराभरण
पापासुरबृन्दनिर्हरण परम-
पावनचरित पातकहरण ॥2॥

॥ एहि ॥

गन्धमाल्यादिगृहाण गळितभव
फणीन्द्रगरुडविहरण
सुन्दर मम देहि रमणं सुखय
मामिह देव मम भव शरणम् ॥3॥

॥ एहि ॥

कलितकस्तूरिकातिलकदेव
करधृतमुरळीकळनिनदरसिक
बलजितसुरवैरिगणक देव
²बद्धमायूरपिञ्च ³वनजबीजप्रचयक ॥4॥

॥ एहि ॥

परिपूर्णानन्दसमुद्र देव
पापमहाटवीपावकरौद्र

परिजनकृतबहुभद्र देव
वरनारायणतीर्थधृतबोधमुद्र ॥5॥

॥ एहि ॥

கீதம்-96

ஸௌராஷ்ட்ரம்—ஆதி

- ப. ஏஹி ஏஹி விஜயகோபால ||
- அனு. மாம் பாஹி பாஹீஹ மாம்
பாலய லோகபால || (ஏஹி)
1. புவனஸுந்தர சாருவதன தேவ
பூரிக்குபாலய பூமாபிதான
ஸவித்ருமண்டலகோடிபான-ஸம்ஸ்ருதி
த்ருடபாசபந்தவிதனன || (ஏஹி)
  2. கோபரமணீஜாரரமணகோவிந்த
1குணமணிகணவராபரண
பாபாஸுரப்ருந்தநிர்ஹரண பரம-
பாவனசரித பாதகஹரண || (ஏஹி)
  3. கந்தமால்யாதிக்ருஹாண களிதபவ
பணீந்த்ரகருடவிஹரண
ஸுந்தர மம தேஹி ரமணம் ஸுகய
மாமிஹ தேவ மம பவ சரணம் || (ஏஹி)
  4. கலிதகஸ்தூரிகாதிலக தேவ
கரத்ருதமுரளீகளநிந்தரஸிக
பலஜிதஸுரவைரிகணக தேவ
2பத்தமாயூரபிஞ்ச வனஜபீஜ ப்ரசயக || (ஏஹி)
  5. பரிபூர்ணானந்தஸமுத்ர தேவ
பாபமஹாடவீபாவகரௌத்ர
பரிஜனக்ருதபஹுபத்ர தேவ
வரநாராயணதீர்த்தத்ருதபோதமுத்ர || (ஏஹி)

கீர்த்தனம்-96

- ப. வெற்றியுடன் விளங்கும், ஹே, கோபாலா, அருகில் அனு. வருவாயாக, வருவாயாக, உலகைக் காப்பவரே, என்னைக் காப்பாற்றுவீராக, காப்பாற்றுவீராக.
1. உலகில் தலைசிறந்த அழகு வாய்ந்தவரே, அழகிய திருமுகத்தவரே, தேவனே, அளவு கடந்த கருணைக்கு இருப்பிடமானவரே, ஆனந்த வடிவனாக நிறைந்திருப்பவன் என்ற புனிதப் பெயர் பூண்டவரே, கோடிக்கணக்கான கதிரவன்களுடைய ஒளி போன்ற ஒளியையுடையவரே, எளிதில் அவிழ்க்க முடியாத ஸம்ஸாரம் என்ற கட்டை அகற்றுபவரே, (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக)
  2. கோபியரின் கள்ள நாயகனாக இருப்பவரே, கோவிந்தனே, கூட்டமான இரத்தினங்கள் போல் நிறைந்த கல்யாண குணங்களை அணிகளாகக் கொண்டவரே, தீச்செயல்கள் புரியும் அசுரர்களின் கூட்டத்தை வேருடன் அழிப்பவரே, சிறப்புள்ளதும், தீமையைகற்றி நன்மைகளைப் பயக்குகின்றதுமான மங்களமான செயல்கள் புரிகின்றவரே, (அடியார்களின் சிறந்த பக்திக்கு இணங்கி அவர்களின் தரும காரியத்திற்கு சேர்த்து வைத்திருந்த பொன்னைக் களவாடுதல், அந்தணன் கள் குடிப்பது, முறைப்படி தருமங்களைச் செய்யும் அந்தணனைக் கொலை செய்தல், குருவின் மனைவியைப் புணருதல், இந்த நான்கு தவறுகள் செய்பவர்களுடன் நட்புக் கொள்ளுதல் ஆகிய) ஐந்து விதமான, பாதகங்களை அகற்றுபவரே, (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக)
  3. நிகரற்ற அழகுடையவரே, பிறப்பற்றவரே, அரவரசன் ஆதிசேஷன் மீதும், பறவை வேந்தன் கருடன் மீதும், படுப்பது, உலாவுவது போன்ற செயல்கள் புரிபவரே, ஒளிகளுடன் துலங்குபவரே, நறுமணம் நிறைந்த

சந்தனம், மலர் மாலைகள் முதலானவற்றை தாங்களே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு ஆனந்தத்தை அளியுங்கள், தாங்களே எனக்கு இருப்பிடமாக இருக்க வேண்டும். என்னை மகிழ்ச்சியுடையவளாகச் செய்யவேண்டும்.

4. கஸ்தூரியால் தயாரிக்கப்பட்ட நெற்றிப் பொட்டை உடையவரே, ஏ, தேவனே, கைகளில் வைத்திருக்கும் புல்லாங்குழலை இசைத்து அதனால் தோன்றிய இனிய ஒலிகளால் ஆனந்தமடைபவரே, தேவர்களின் பகைவர்களான அசுரர்களை தன் வலிமையால் வென்றவரே மயில் தோகையை அணிந்திருப்பவரே, காட்டிலுள்ள நல்ல குந்துமணி போன்றவைகளை அணியாக்கிக் கொண்டவரே, தேவா, (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.)
5. கடல் போன்ற பேரானந்தம் நிறைந்தவரே, ஏ தேவா, பெருங்காடு போன்ற தீச் செயல்களை, தீயைப் போன்று பொசுக்குபவரே, அடியார்களுக்கு எண்ணிறந்த மங்களங்களைச் செய்பவரே, ஏ தேவா, புண்ணியம் செய்த நாராயண தீர்த்தருக்கு ஞான முத்திரையைக் காட்டி, அவருக்கு நிலையான அறிவை அருளியவரே, (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.)

விளக்கம் : (1) गुणमणिगुण என்றிருந்தது गुणमणिगण என்றும்,

(2) मायूरमुञ्ज என்றிருந்தது मायूरपिञ्ज என்றும், (3) वनच्छद என்றிருந்தது वनजवीज என்றும் திருத்தப்பட்டுள்ளன.

श्लो ॥

सर्वाङ्गसौन्दर्यसुधापगायाम्
अपारसंसारविशोधिकायाम् ।

कंसाद्विषस्तस्य सुखं चरन्ती

कुञ्जामनोवृत्तिरतन्निवृत्ता ॥232॥

आकर्ण्यकुब्जावचनमाश्चर्यं तामनिन्दिताम् ।
अकरोत्करसंस्पर्शादमरीं सुन्दरीं हरिः ॥233॥

रिरंसया तेन साकं कुब्जा सा काममोहिता ।
पीतांबरधरं श्यामं मधुरं प्राह माधवम् ॥234॥

ச்லோ-232-234

ஸர்வாங்கஸௌந்தர்ய ஸுதாபகாயாம்
அபராஸம்ஸாரவிசோதிகாயாம் |
கம்ஸத்விஷத்தஸ்ய ஸுகம் சரந்தீ
குப்ஜா மனோவ்ருத்திரதந்நிவ்ருத்தா ||

ஆகர்ண்ய குப்ஜாவசன-
மாச்சர்யம் தாமநிந்திதாம் |
அகரோத்கரஸம்ஸ்பர்சா-
தமரீம் ஸுந்தரீம் ஹரி: ||

ரிரம்ஸயா தேன ஸாகம்
குப்ஜா ஸா காமமோஹிதா |
பீதாம்பரதரம் ச்யாமம்
மதுரம் ப்ராஹ மாதவம் ||

செ-232-234

த்ரிவக்ரையின் உடலில் பல கோணல்கள் இருப்பினும் அவளது தூய்மையான உள்ளப் போக்கு, கண்ணனை மட்டுமே நேர்மையாகப் பற்றி, பிறப்பு இறப்பு என்ற வரிசை எப்பொழுது முடியுமோ என்று கரை தெரியாமலிருக்கும் ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரை ஏற்றி, தூய்மையாக்கி துன்பமற்றிருக்கச் செய்யும் கண்ணனுடைய திருமுடி முதல் திருவடி வரை பொங்கி வழியும் லாவண்யமாகிற அமுதநதியில் ஆனந்தமாக அலைந்து கொண்டிருந்தது. (அவளுக்கு தான் கம்ஸனுக்கு சந்தனத்தைத் தயார் செய்து கொண்டு போகும் பணிப்பெண், இது கம்ஸனுக்குரிய சந்தனம் அதைக் கொண்டு செல்கிறேன், இது ராஜ வீதி

இதோ இவர்கள் இடையர் குலத்துச் சிறுவர்கள் என்பவை ஒன்றுமே அவள் உள்ளத்தில் ஓட்டவில்லை என்பது கருத்து.)

அடியார்களின் பாபத்தையும், துன்பத்தையும் அகற்றும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன், கூனியின் வியக்கத்தக்க வார்த்தைகளைக் கேட்டபின், குற்றமற்ற உள்ளம் படைத்த அந்தக் கூனியின் உடலை தன் கையால் தொட்டு அவளை மிக்க அழகு வாய்ந்த தேவப் பெண்ணாகச் செய்தார்.

கண்ணனிடம் காதல் கொண்ட அந்த த்ரிவக்ரை, அவருடன் சேர்ந்து இன்புற்றிருக்க விரும்பி, மஞ்சள் பட்டு உடுத்தி, நீலநிறமான திருமேனியுடன் விளங்கும் லக்ஷ்மீ தேவியின் மணாளனான கண்ணனிடம் இனிமையாகப் பேசலானாள்.

(குறிப்பு) : த்ரிவக்ரையின் பக்தியைப் பாடி முடித்த நாராயண தீர்த்தருக்கு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா சின் முத்திரையைக் காண்பிக்க, மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்த தீர்த்தர், த்ரிவக்ரையின் பக்திப் பெருமையை மேலும் புகழ்கின்றார்.)

விளக்கம் : செ-232 தத்துவமறிந்த அறிஞர்கள் ஈந் என்ற சொல்லால் பரமாத்மாவையும், அத்ந் என்ற சொல்லால் பரமாத்மாவல்லாத உடல், உலகம் ஆகிய அனைத்தையும் குறிக்கிறார்கள். பாகவத புராணம், 10-வது ஸ்கந்தம், 14-வது அத்தியாயத்தில், பிறும்மாவின் தோத்திரத்தில், “ஹே, கிருஷ்ணா பரம் பொருளான தங்களை, இந்த உலகத்திலேயே இந்த உடலிலேயே, அத்ந் எனப்படும் அனைத்தையும் அவை பரம்பொருள்கள் அல்ல என்று உணர்ந்து தெளிந்து அவற்றை விலக்கியே தங்களைத் தேடி அலைகின்றனர்.” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதைப் பின்பற்றியே ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரும் அறிவுறுத்துகிறார். “எண்ணிறந்த பலகோடி இன்னல்கள் நிறைந்த இவ்வுலக விஷயங்களிலேயே ஒன்றிக் கிடக்கும் உள்ளங்களைப் படைத்த மாந்தர்கள் உள்ளத்தில் கூனர்களேயாவர்.

வாழ்க்கையில் இன்பத்தை அறியார், துன்பத்திலேயே உழலுபவர் நேர்மையாக பரம்பொருளை உள்ளத்தில் நிலையாக அடைந்திருப்பவர், பூதவுடலில் கோணல்கள் இருப்பினும் அவர்கள் துன்பமற்ற பேராணந்தம் அடைந்து முக்தி பெறுவர்“ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

गीतं ॥97॥

भैरवी - त्रिपुट ॥

प ॥ माधव मे रतिं देहि नाथनाथ ॥

अनु ॥ मथुराधरकन्येयं
माननीया त्वया नूनम् ॥ ॥ माधव ॥

दीनजनदयाधन देवकीवरनन्दन
मानिनीमानभञ्जन मदनमदन
मुनिमनोनिकेतन मोहतिमिरनिधन
कनकमयपरिधान कलिताखिलभुवन ॥1॥ ॥ माधव ॥

न त्यजामि चेलाञ्चलं नाथ तव सुरतिमूलम्
अतिनीलघनसुन्दरं आनन्दलीलम्
सत्यमाशासे गोपालं सर्वकर्मादिगुणजालम्
भृत्यवर्गपरिपालं बलभद्रानुजमतिबालम् ॥2॥ ॥ माधव ॥

तरणिकोटिकिरण तामसगुणनिर्हरण
तारकमुक्ताभरण दासपोषण
दूरितदुर्जनगण दोषरहितचरण
नारायणतीर्थसन्तरण नामरूपनिर्वहण ॥3॥ ॥ माधव ॥

கீதம்-97

பைரவீ—தீரிபுட

- ப. மாதவ மே ரதீம் தேஹி நாதநாத ||
 அனு. மதுராதரகன்யேயம்
 மாநநீயா த்வயா நூநம் || (மாதவ)
1. தீனஜனதயாகன தேவகீவரநந்தன
 மாநிநீமானபஞ்ஜன மதனமதன
 முனிமனோநிகேதன மோஹதிமிரநிதன
 கனகமயபரிதான கலிதாகிலபுவன || (மாவத)
2. ந த்யஜாமி சேலாஞ்சலம் நாத தவ ஸுரதிமூலம்
 அதிநீலகனஸுந்தரம் ஆனந்தலீலம்
 ஸத்யமாசாலே கோபாலம் ஸர்வகர்மாதிசுணஜாலம்
 ப்ருத்யவர்க்கபரிபாலம் பலபத்ரானுஜமதிபாலம் || (மாதவ)
3. தரணிகோடிகிரண தாமஸகுணநிர்ஹரண
 தாரகமுக்தாபரண தாஸபோஷண
 தூரிததூர்ஜனகண தோஷரஹிதசரண
 நாராயணதீர்த்தஸந்தரண நாபருபநிர்வஹண || (மாதவ)

கீர்த்தனம் - 97

- ப. ஹே. லக்ஷ்மீ மணாளா, தலைவர்களுக்கெல்லாம்
 அனு. தலைவரே, மதுராபுர மக்கனால் மதிக்கப்பெறாத
 இந்தப் பெண்ணை தாங்கள் நிச்சயமாக,
 அன்புடனும், ஆதரவுடனும் கவனித்துக் கொள்ள
 வேண்டும். எனக்கு பேரானந்தம் தந்தருள வேண்டும்.
1. ஏழைகளிடம் அதிகமான அன்பு கொண்டிருப்பவரே, (அவர்களுக்கு மெய்யறிவு புகட்டுபவரே) தேவகியின் போற்றத்தக்க மைந்தரே, அழகிய பெண்களின் இறுமாப்பை அடக்குபவரே, மன்மதனைவிட அழகு வாய்ந்தவரே, யோகிகளின் உள்ளங்களில் வசிப்பவரே, அறியாமையாகிற இருளை அகற்றுபவரே, தங்கமயமான பட்டை உடுத்தியிருப்பவரே, இவ்வுலகங்கள் அனைத்தையும்

படைத்தவரே; (எனக்கு பேரானந்தம் தந்தருள வேண்டும்).

2. என் தலைவனே, தங்களுடைய இந்த உடையின் நுனியை பிடித்துக் கொண்டிருப்பதை விட மாட்டேன். தாங்களே எனக்கு பேரானந்தத்தை அளிப்பவர். கார் மேகம் போன்ற திருமேனியை யுடையவரும், மகிழ்ச்சி தரும் கேளிக்கைகள் புரிபவரும், வேதாந்தங்களில் கூறப்பட்ட 'ஸர்வகாமன்' முதலான குணங்கள் நிறைந்து உள்ளவரும், அடியார்களின் கூட்டத்தைக் காப்பவரும், பலராமரின் தம்பியும் சிறிய குழந்தையாகத் தோன்றுபவரும், கோபாலனுமான தாங்கள் உண்மையிலேயே இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.
3. கோடி கதிரவன்கள் போன்று ஒளியுடன் கூடியவரே, (அறியாமை, மயக்கம், சோம்பல் முதலிய) தமோ குணங்களைப் போக்கடிப்பவரே, நக்சுத்திரங்கள் போன்ற முத்துக்களாலான மாலையை அணிந்திருப்பவரே, அடியார்களைக் காப்பவரே, தீயவர்களின் கூட்டத்தை வெகு தூரத்திற்கு விரட்டியடிப்பவரே, குற்றமற்ற திருவடிகளை யுடையவரே, பெயரும், உருவமுமுள்ள உலகத்தைத் தாங்குபவரே, நாராயண தீர்த்தரைக் காப்பாற்றிய வரே, (எனக்கு பேரானந்தம் தந்தருள வேண்டும்)

ஐ ||

प्रार्थितस्त्वनया कृष्णस्तां समाधाय सत्वरम् ।

बलात्कुवलयपीडं कुञ्जरं निजघान सः ॥235॥

हत्वा मुष्टिकचाणुरौ धनुर्भङ्ग विधाय सः ।

साग्रजो मातुलसभां प्रविष्टो गीयतेऽमरैः ॥236॥

சீலோ - 235-236

ப்ரார்த்திதஸ்த்வநயா க்ருஷ்ணஸ்தாம் ஸமாதாய ஸத்வரம் |
பலாக்குவலயாபீடம் குஞ்ஜரம் நிஜகாந ஸ: ||

ஹத்வா முஷ்டிகசாணூரௌ தனுர்பங்கம் விதாய ஸ: |
ஸாக்ரஜோ மாதுலஸபாம் ப்ரவிஷ்டோ கீயதேஸமரை: ||

செ-235-236

த்ரிவக்ரை இணையற்ற பக்தியுடன் தன் வீட்டிற்கு வரவேண்டுமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை வேண்டிக் கொண்டாள். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் தான் முதலில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடித்துவிட்டு பின்னர் அவள் வீட்டிற்கு வருவதாகக் கூறி த்ரிவக்ரையை ஸமாதானம் செய்து அவளை விடுதிக்கு அனுப்பினார். பின்னர் (தனுர் யாகம் செய்யுமிடத்திற்குச் சென்று) வில்லை முறித்துவிட்டு, (மறுநாள் காலை, மிக்க பராக்கிரமமுள்ள குவலயாபீடம் என்ற யானையைக் கொண்டுவிட்டு), முஷ்டிகன், சாணூரன் என்ற மல்லர்களையும் கொன்றார். பின்னர் பலராமருடன் கூட மாமன் கம்ஸனுடைய சபைக்குச் சென்ற பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை வானவர்கள் புகழ்ந்து பாடினர்.

गीतं ॥१८॥

सावेरी - त्रिपुट ॥

प ॥ अवलोकयत श्रीगोविन्दम् ॥

अनु ॥ नवजलधरश्यामम्
नन्दितबलरामम् ॥ ॥ अवलोकयत ॥

भुवनसुन्दराकारं भूरिकरुणाकरं
अवनिभरसुरारिविदारम्

नवमुक्तामणिहारं नानाविधविहारम्
ध्रुवपदविधातारं दूरितसंसारभारम् ॥1॥   ॥ अव ॥

मल्लचाणूरनिधनं मत्तमातङ्गमथनम्
फुल्लपङ्कजदलसन्निभनयनम्
वल्लवाङ्गनामदनं वासुदेवाभिधानम्
¹कल्लोलमालिशयनं कंसकुञ्जरकेसरिणम् ॥2॥   ॥ अव ॥

एकान्तभक्तदैवतम् यादवाब्धिसमुदितम्
²श्रीकरकोलनगरीश्रीभूमिसहितम्
³विकटमोहरहितं विजयगोपालमसितम्
⁴नाकनगरीगीतं नारायणतीर्थरचितम् ॥3॥   ॥ अव ॥

கீதம்-98

ஸாவேரி—தீரிபுடை

ப. அவலோகயத ஸ்ரீகோவிந்தம் ॥

அனு. நவஜலதரச்யாமம்
நந்திதபலராமம் ॥ (அவ)

1. புவனஸுந்தராகாரம் பூரிகருணாகாரம்
அவனிபரஸுராரிவிதாரம்
நவமுக்தாமணிஹாரம் நாநாவிதவிஹாரம்
த்ருவபதவிதாதாரம் தூரிதஸம்ஸாரபாரம் ॥ (அவ)

2. மல்லசாணூரநிதனம் மத்தமாதங்கமதனம்
புல்லபங்கஜதளஸந்நிபநயனம்
வல்லவாங்கனாமதனம் வாஸுதேவாபிதானம்
¹கல்லோலமாலிசயனம் கம்ஸகுஞ்ஜரகேஸரிணம் ॥ (அவ)

3. ஏகாந்தபக்ததைவதம் யாதவாப்திஸமுதிதம்
²ஸ்ரீகரகோலநகர்ஸ்ரீபூமிஸஹிதம்
³விகடமோஹரஹிதம் விஜயகோபாலமஸிதம்
⁴நாகநகரீகீதம் நாராயணதீர்த்தரசிதம் ॥ (அவ)

கீர்த்தனம் - 98

ப. நீர் நிறைந்த கார்கால மேகம் போன்று கருத்த அனு. திருமேனியுடையவரும், தமையன் பலராமரை மகிழ்ச்சியுறச் செய்பவரும், மண்ணுலகத்தையும், வேதங்களையும், பசுக்களையும் காப்பவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் காணுங்கள்.

1. உலகத்திலேயே நிகரற்ற அழகு நிறைந்த திருமேனியை உடையவர்; அளவுகடந்த தயை புரிபவர்; உலகத்திற்குச் சுமையான அசுரர்களை அழித்தவர்; புதிய நல்முத்துக்களாலான மாலையை அணிந் திருப்பவர்; பலவித கேளிக்கைகள் புரிபவர்; அடியார் களுக்கு கைவல்லியத்தை அளிப்பவர்; ஸம்ஸாரச் சுமையை அகற்றுபவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணரைக் காணுங்கள்)

2. மல்லன் சாணூரனைக் கொன்றவர், மதம்பிடித்த (குவலயாபீடம் என்ற) யானையைக் கொன்றவர்; நன்கு மலர்ந்த தாமரை இதழ்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவர்; ஆயர்பாடியிலுள்ள கோபியர் உள்ளங்களை மன்மதன் போல களிப்புறச் செய்பவர்; (எப்பொழுதும் எங்கும் இருந்துக் கொண்டு பிரகாசிக்கும் பரம் பொருள் என்ற கருத்துடைய) வாஸுதேவன் என்ற பெயருடையவர்; அலைவரிசை களுடன் கூடிய கடலில் படுத்திருப்பவர்; கம்ஸன் என்ற யானைக்குச் சிங்கமாக இருப்பவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணரைக் காணுங்கள்).

3. இடையராது தன்னை வழிபடும் பக்தர்களுக்கு அருள் புரியும் தெய்வமாக இருப்பவர்; கடல் போன்ற யாதவ வம்சத்தில் தோன்றியவர்; பக்தர்களுக்கு எல்லா மங்களங்களையும் அளிக்கின்ற "வராஹபுர்" என்ற புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில், லக்ஷ்மீதேவி, பூமிதேவி இவர்களுடன் கோவில்

கொண்டு விளங்குபவர்; மாயையால் தோன்றும் ஆவரணம், மயக்கம் இவையற்றவர்; வெற்றியுடன் விளங்கும் கோபாலனாக இருப்பவர்; கருத்த நிறமுடையவர்; (அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் காணுங்கள்).

இவ்விதம் தேவலோகத்து மங்கையரால் பாடப் பட்டது நாராயண தீர்த்தரால் இங்கு சேர்க்கப்பட்டது.

விளக்கம் : (1) கல்லுமாலினிசயன் என்றிருந்தது கல்லுமாலிசயன் என்றும்,

(2) श्रीकरकुलनगरी என்றிருந்தது श्रीकरकोलनगरी என்றும் திருத்தப்பட்டுள்ளன.

(3) நான்காவது அடியாக இருந்தது, மூன்றாவது அடியாகவும்,

(4) மூன்றாவது அடியாக இருந்தது, நாலாவது அடியாகவும் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

விளக்கம் - ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள், தரிவக்ரையின் பக்தியை வருணித்தவுடன், தனக்கு ஞானமூத்திரையைக் காண்பித்து அருள்பாலித்து, தன்னைக்காப்பாற்றிய வரகூரி லுள்ள வேங்கடேசப் பெருமாளை श्रीकरकोलनगरी श्रीमूमि सहित என்று போற்றிப் புகழ்ந்து நினைவு கூர்ந்து வழிபடுகின்றார்.

श्लो ॥

अवरुह्यासनाद्वीरः कंसो रङ्गतः खलः

¹संयुद्धय सह कृष्णेन स्मरन् प्राग्देवभाषितम् ॥237॥

हतः कंसारिणा कंसः संसारभयहारिणा ।

शौरिणा हरिणा युद्धे जगुस्तं सुरभूसुराः ॥238॥

ச்லோ - 237-238

அவருஹ்யாஸநாத்வீர: கம்ஸோ ரங்ககத: கல: |

ஸம்யுத்தய ஸஹ க்ருஷ்ணேன ஸ்மரன் ப்ராக்தேவ-பாஷிதம் ||

ஹத: கம்ஸாரிணா கம்ஸ: ஸம்ஸாரபயஹாரிணா |
சௌரிணா ஹரிணா யுத்தே ஜகுஸ்தம் ஸுரபூஸுரா: ||

செ-237-238

(ஸ்ரீகிருஷ்ணரால் மல்லர்கள் கொல்லப்பட்டவுடன்) மிகக் கொடியவனும், வீரனுமான கம்ஸன், (தேவகியின் திருமணக்காலத்தில் இவளுடைய எட்டாவது குழந்தை உனக்கு ம்ருத்யு என்று அசரீரியாக) தேவர்கள் கூறியதை நினைவில் கொண்டு தன் இருக்கையிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணருடன் போர் புரிந்து, சூர வம்சத்தில் தோன்றியவரும், அடியார்களின் பாவத்தையும் துன்பத்தையும் போக்குபவரும், ஸம்ஸார பயத்தை அகற்றுபவரும், கம்ஸனின் பகைவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் அந்த கம்ஸன் கொல்லப்பட்டான். அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணரை, மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணுலகத்தவரும் புகழ்ந்து பாடினர்.

(1) युद्धाय என்றிருந்தது, संयुद्धय என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது.

गीतं ॥99॥

भूपालं - त्रिपुट ॥

प ॥ पाहि मां पाहि मां परमकृपाळो ॥

अनु ॥ देहि मे त्वयि देव देव रतिम् ॥ ॥ पाहि ॥

असुरसंहार श्रीविजयगोपाल

अमरसंरक्षण श्रीविजयगोपाल

वसुदेवतनय श्रीविजयगोपाल

वासवादिविनुत श्रीविजयगोपाल ॥1॥ ॥ पाहि ॥

संगीतलोल श्रीविजयगोपाल

सद्गुणशील श्रीविजयगोपाल

शृङ्गाररसपोष	श्रीविजयगोपाल	
श्रितजनपाल	श्रीविजयगोपाल	॥2॥ ॥ पाहि ॥
धीर गुणोदार	श्रीविजयगोपाल	
धेनुकादिहरण	श्रीविजयगोपाल	
नारदमुनिगेय	श्रीविजयगोपाल	
नारायणतीर्थ	श्रीविजयगोपाल	॥3॥ ॥ पाहि ॥

கீதம்-99

பூபாலம்—தீரிபுட

- ப. பாஹிமாம் பாஹிமாம் பரமக்ருபாளோ ||
- அனு. தேஹி மே த்வயி தேவ தேவ ரதிம் || (பாஹி)
1. அஸுரஸம்ஹார ஸ்ரீவிஜயகோபால
அமரஸம்ரக்ஷண ஸ்ரீவிஜயகோபால
வஸுதேவதநய ஸ்ரீவிஜயகோபால
வாஸவாதிவிநுத ஸ்ரீவிஜயகோபால || (பாஹி)
  2. ஸங்கீதலோல ஸ்ரீவிஜயகோபால
ஸத்குணசீல ஸ்ரீவிஜயகோபால
ச்ருங்காரரஸபோஷ ஸ்ரீவிஜயகோபால
ச்ரிதஜனபால ஸ்ரீவிஜயகோபால || (பாஹி)
  3. தீர குணோதார ஸ்ரீவிஜயகோபால
தேனுகாதிஹரண ஸ்ரீவிஜயகோபால
நாரதமுனிகேய ஸ்ரீவிஜயகோபால
நாராயணதீர்த்த ஸ்ரீவிஜயகோபால || (பாஹி)

கீர்த்தனம் - 99

- ப. தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரே, அளவு கடந்த
அனு. இரக்கமுடையவரே, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்,
காப்பாற்றுங்கள்; தங்களிடம் நிகரற்ற பேரன்பை
அளித்து அருள்வீராக.
1. அசுரர்களை அழிப்பவரே, தேவர்களைக் காப்பவரே,
வஸுதேவரின் மைந்தரே, தேவேந்திரன் முதலிய

வானவர்களால் வணங்கப்பட்டவரே, அருள்மிகு வெற்றியுடன் விளங்கும் ஹே, கோபாலா; (என்னைக் காப்பாற்று).

நல்ல இசையில் ஈடுபாடு உடையவரே, நற்குணங்கள் சேர்ந்த பண்பாடு உடையவரே, உடனிருப்பவர்களுக்கு ச்ருங்கார ரஸம் ஏற்படும்படிச் செய்பவரே, அடியார்களைக் காப்பவரே, அருள்மிகு வெற்றியுடன் விளங்கும் ஹே கோபாலா; (என்னைக் காப்பாற்று).

எதற்கும் கலக்கமடையதாக உள்ளம் உடையவரே, நற்குணங்கள் நிறைந்தவரே, தேனுகள் முதலான அரக்கர்களை அழித்தவரே, தேவமுனிவரான நாரதமுனிவரால் பாடித்துதிக்கப்பட்டவரே, நாராயண தீர்த்தரைக்காத்து, அவரைவிட்டு அகலாமல் அவராகவே இருப்பவரே அருள்மிகு வெற்றியுடன் விளங்கும் ஹே, கோபாலா (என்னைக் காப்பாற்று).

குறிப்பு : தேவர்களுடைய பிரர்த்தனையுடன் தொடங்கும் இந்தக் கீர்த்தனத்தில், நிகரற்ற பக்தியால், மூன்று சரணங்களிலும் 2 தடவைகள் 'ஸ்ரீ விஜய கோபால' என்ற சொல்லை ஆவர்த்தி செய்து, முத்ரை சரணத்தில், 'நாராயண தீர்த்தராகவே, அவரிலிருந்து வேறுபடாமல் இருப்பவரே' என்று கூறியிருப்பது இங்கு நாராயண தீர்த்தரின் நிகரற்ற பக்தியை உணர்த்துகிறது.

ஹி ॥

मथुरायां हते कंसे माधवेन महात्मना ।

ववर्षुः पारिजातादिपुष्पाण्याकाशततः सुरा ॥239॥

अनन्तकल्याणगुणाभिरामौ

दुरन्तसंसारतमोविरामौ ।

निरन्तरं संस्मरतोस्स्वपित्रो-

रथान्तिकं संयगवाप्तवन्तौ ॥240॥

परिष्वज्याङ्कमारोप्य मूर्ध्न्युपाघ्राय सादरम् ।

देवकीवसुदेवौ तावाशिषं चक्रतुर्मुदा ॥241॥

जगतीपतिरपि भगवान् यदुपति

¹बन्धुस्सबन्धुरखिलात्मा ।

हरिरथ मथुरानगरीनरपति-

मानन्दयन् स तत्रास्ते ॥242॥

ச்லோ - 239-242

மதுராயாம் ஹதே கம்ஸே

மாதவேன மஹாத்மனா |

வவர்ஷு: பாரிஜாதாதி

புஷ்பாண்யாகாசததஸ்ஸுரா: ||

அனந்தகல்யாணகுணாபிராமெள

துரந்தஸம்ஸாரதமோவிராமெள |

நிரந்தரம் ஸம்ஸ்மரதோஸ்ஸவபித்ரோ-

ரதாந்திகம் ஸம்யகவாப்தவந்தௌ ||

பரிஷ்வஜ்யாங்கமாரோப்ய

மூர்த்தன்யுபாக்ராய ஸாதரம் |

தேவகீவஸுதேவௌ தாவா-

சிஷம் சக்ரதுர்முதா ||

ஜகதீபதிரபி பகவான் யதுபதி

¹பந்துஸ்ஸபந்துரகிலாத்மா |

ஹிரத மதுராநகரீநரபதி

மாநந்தயன் ஸ தத்ராஸ்தே ||

செ-239-242

மதுராநகரத்தில், எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளும் லக்ஷ்மீதேவியின் மணாளனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா வினால் கம்ஸன் கொல்லப்பட்ட நேரத்தில், வானவர்கள்,

பாரிஜாதம் முதலிய நறுமணமுள்ள தேவலோகத்திய மலர்களைப் பொழிந்தனர்.

கம்ஸனைக் கொன்றபின், எண்ணற்ற மங்கள குணங்களுடன் கூடியவர்களும், பிறப்பு இறப்பாகிய ஸம்ஸாரம் என்ற இருளை அகற்றுபவர்களுமான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள், தாங்கள் தோன்றியது முதல் கம்ஸன் மறையும் வரை இடையராது தங்களையே எண்ணிக் கொண்டிருக்கும், தாய் தந்தையர்களான தேவகீ வஸுதேவர்களுடைய அருகில் சென்று வணங்கி நின்றனர்.

தேவகீ வஸுதேவர்களும், (ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களை) மடியில் வைத்துக் கொண்டு, அன்புடன் உச்சிமுகர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நல்லாசிகளை, வழங்கினார்கள்.

உலகங்கள் அனைத்திற்கும் தலைவரும், பகவானும், எல்லா உயிர்களின் உருவமாக இருப்பவரும், யதுகுலத்தின் தலைவரும், உலகத்தில் யாவருக்கும் உறவினருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணர், தன் உறவினர்களுடன் இருந்து கொண்டு, உக்ரஸேன மகாராஜாவை மதுரா நகரத்தின் அரசனாகச் செய்து (தான் அமைச்சராக இருந்துகொண்டு) அவரை சந்தோஷப் படுத்திக் கொண்டு, மதுரா நகரத்திலேயே வாழ்ந்து வந்தார்.

(1) वधूकवधू என்பது वधूसवधू என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது.

விளக்கம்:- ஸச்சிதானந்த வடிவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை, அப்படிப்பட்ட வடிவன் என்ற மாயையின் காரணமாக அறிய முடிவதில்லை. சர்க்கரையை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு செய்யப்பட்ட மிட்டாய்கள் மிளகாய், பாவற்காய் முதலியவை பல உருவங்களில் காணப்படினும், அந்த அந்த பெயர்களாலேயே அழைக்கப்பட்டனும், உட்கொள்ளப்படும் நேரத்தில் அனைத்தும் இனிப்பாகவே இருக்கின்றன. அவ்விதமே, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை பல உருவங்களும், பெயர்களும் கற்பித்து, வெவ்வேறு உள்ளப் போக்குடன் அணுகுபவர்களும் ஸச்சிதானந்த உருவான ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே அடைகின்றனர்.

காமத்தால் கோபிகைகளும், அச்சத்தால் கம்ஸனும், வெறுப்பினால் சிசுபாலன் முதலியவர்களும், உறவினால யாதவர்களும், நட்பினால் பாண்டவர்களும், பக்தியால் நாரதர் முதலியவர்களும் ஒன்று போலவே ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடைந்தார்கள் என்று பாகவத புராணம் கூறுகிறது.

தன்னை மணந்து கொள்வதற்கென்று காத்யாயனீ விரதம் அனுஷ்டித்த கோபகன்னிகைகளிடம், ஸ்ரீகிருஷ்ணர், எள், கொள், பயிறு, உளுந்து, கோதுமை போன்ற தானிய வித்துக்கள் தீயில் காய்ந்த இரும்புச் சட்டியில் போட்டு வறுத்தபின், முளைவிட்டு வளரும் தகுதியை இழந்து விடுகின்றன. அதே போலவே என்னிடம் வைத்த உங்களுடைய ஆசை எரிந்துவிட்டது. இனி உங்களுக்குப் பிறவியில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத் பாதர்கள், ப்ரவோதஸூதாக்கர்: என்ற நூலில், “பூதனை முதல் சிசுபாலன் வரை அனைவரும் கிருஷ்ணனின் அருளால் முக்தி பெற்றனர்” என்றும், “கண்ணனால் கொல்லப் பட்டவர் ஒருவரும் மீண்டும் பிறக்கவில்லை” என்றும் கூறி உபதேசித்திருக்கிறார்.

ये यदुनन्दननिहतास्ते न भूयः पुनर्भवं प्रायुः ।

तस्मादवतारणामस्तर्भामी प्रवर्तकः कृष्णः ॥

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्याम्
कंसनिर्हरणवर्णनं नाम दशमस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தவிரசிதாயாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ண-
லீலாதரங்கிண்யாம் கம்ஸநிர்ஹரணவர்ணனம் நாம தசம
ஸ்தரங்க: ஸமாப்த:

இவ்விதம் ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட
ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணியில் கம்ஸனை அழிப்பதை
விவரிக்கும் பத்தாவது தரங்கமும், வெங்கடேசப் ப்ரியை
என்ற அதனுரையும் முற்றிற்று.

अथ एकादशस्तरङ्गः ॥

श्रीकृष्णद्वारकाप्रवेशवर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

एकादशोऽथ श्रीकृष्णद्वारकागमनं तथा ।
उद्धवस्य च गोपीनां संवादोऽप्यभिनीयते ॥243॥

¹ बलेन सह कृष्णस्य भृत्यैरागमनं सह ।
वृन्दावने च नन्दाद्यैर्गोपीनाञ्च समागमः ॥244॥

उद्धवागमनम् कृष्णानुज्ञया गोकुलं प्रति ।
भृङ्गीतमनुप्राप्य ततः परमतिप्रियम् ॥245॥

गोपीनाञ्च समाधानं जरासन्धादिनिग्रहः ।
² मुचुकुन्दस्तुतिः पश्चात् द्वारकागमनं ततः ॥246॥

(1,2) கதைச் சுருக்கத்தைக் கூறும் இந்த செய்யுள்களில், வேறு அச்சிட்டநூல், அச்சிடப்படாத வடமொழி உரை இவற்றை அனுசரித்து, கீழ்க்கண்ட மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். 244-வது செய்யுளின் முதல் அடி, 246-வது செய்யுளின் 2-வது அடி இவற்றை விட்டு விட்டு அடியில் கண்ட செய்யுள்களைச் சேர்க்கலாம்.

विद्याभ्यासश्च विधिना गुरोर्वाञ्छितपूरणम् ।
ततो गुहाप्रवेशश्च निधनं यवनस्य च ॥

मुचुकुन्दस्तुतिश्चैव तथा तस्य प्रसादनम् ।
अनन्तरं द्वारकायां प्रवेशश्चात्र वर्णितः ॥

அத ஏகாதசஸ்தரங்க: ||

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வாரகாப்ரவேசவர்ணனாபிநய: க்ரியதே ||

ச்லோ-243-246

ஏகாதசேத ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வாரகாகமனம் ததா |
 உத்தவஸ்ய ச கோபீனாம் ஸம்வாதோப்பிநீயதே ||
 பவேந ஸஹ க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ருத்யைராகமனம் ஸஹ |
 ப்ருந்தாவநே ச நந்தாத்யைர்கோபீனாஞ்ச ஸமாகம: ||
 உத்தவாகமனம் க்ருஷ்ணானுக்ருயா கோகுலம் ப்ரதி |
 ப்ருங்ககீதமனுப்ராப்ய தத: பரமதிப்ரியம் ||
 கோபீனாஞ்ச ஸமாதானம் ஜராஸந்தாதிநிக்ரஹ: |
 முசுகுந்தஸ்துதி: பச்சாத் த்வாரகாகமனம் தத: ||

பதினோராவது தரங்கம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, த்வாரகாநகரத்தில் ப்ரவேசிப்பது
 நடிக்கப்படுகிறது.

செ-243-246

பதினோராவது தரங்கத்தில், உத்தவருக்கும், கோபிகை
 களுக்கும் ஏற்பட்ட உரையாடலும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா
 பலராமருடனும், பணியாட்களுடனும் துவாரகை
 செல்வதும் நடிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் உத்திரவினால் உத்தவர்
 கோகுலம் செல்வது, பிருந்தாவனத்தில் நந்தகோபர்
 முதலான கோபர்களுடனும் கோபிகைகளுடனும்,
 சேருவது, கோபிகைகள் உத்தவரை வண்டாக நினைத்து,
 பாடிய பாட்டைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்த உத்தவர்,
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபிகைகளிடம் கூறும்படி கூறிய
 உபதேசத்தை அறிவிப்பது, ஜராஸந்தன் முதலான தீயவர்
 களை அழித்தல்;

முசுகுந்தன் ஸ்ரீகிருஷ்ணரை தோத்திரம் செய்வது, பிறகு துவாரகை செல்வது ஆகியவை, பதினோராவது தரங்கத்தில் நடிக்கப்படுகிறது.

(ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஸாந்திபினீ முனிவரிடம் முறைப்படிக்கல்வி கற்பது, குருவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுதல், முசுகுந்தன் தூங்கும் குகைக்குள் புகுவது, காலயவனனைக் கொல்லுதல் முசுகுந்தன் ஸ்ரீகிருஷ்ணரை துதி செய்வது, முசுகுந்தனை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அனுக்ரஹித்தல், அதன் பிறகு துவாரகா நகரத்திற்கு செல்வது ஆகியவை இந்த பதினோராவது தரங்கத்தில் வருணிக்கப்படுகின்றன).

தரு 112511

कृष्णानुज्ञया उद्धवागमनम् ॥

தரு - நாதநாமக்ரியா - ஆதி ॥

उद्धृतसर्वभयं¹

उग्रकंसादिनिधनम्

उच्चैरनुगायं गाय-

मुद्भवोऽयं विराजते ॥

தரு-25

க்ருஷ்ணானுக்ருயா உத்தவாகமனம் ॥

தரு-நாதநாமக்ரியா - ஆதி ॥

உத்த்ருதஸர்வபயம்¹

உக்ரகம்ஸாதிநிதனம்

உச்சைரனுகாயம் காய - முத்தவோசயம் விராஜதே ॥

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் ஆணையால் உத்தவருடைய வருகை.

தரு-25

உத்தவர் என்ற பக்தர், ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, உலகத்தினரின் அச்சத்தை அறவே ஒழித்து, கொடிய கம்ஸன் முதலியோரை நாசம் செய்த விவரங்களை உரக்க மீண்டும், மீண்டும் பாடிக் கொண்டு விளங்குகிறார்.

(1) भुवं என்பது, भयं என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது.

ஶ்லோ ॥

समाधानाय गोपीनां गोविन्देन प्रचोदितः ।

उद्धवो गोकुलजनैः पृष्टः प्रत्याह कौशलम् ॥247॥

नन्दाद्यैस्तोषितस्तत्र माधवोक्तं निवेद्य च ।

सन्तं रहसि गोप्यस्तं प्राहुर्मधुपकल्पितम् ॥248॥

ச்லோ-247-248

ஸமாதானாய கோபீனாம் கோவிந்தேன ப்ரசோதித: |
உத்தவோ கோகுலஜனை: ப்ருஷ்ட: ப்ரத்யாஹு கௌசலம் ||

நந்தாத்யைஸ்தோஷிதஸ்தத்ர மாதவோக்தம் நிவேத்ய ச |
ஸந்தம் ரஹஸி கோப்யஸ்தம் ப்ராஹுர்மதுப- கல்பிதம் ||

செ-247-248

தன்பிரிவால் மிக்க வருத்தமுற்றிருக்கும் கோபிகைகளுக்கு அறிவுரை கூறி அவர்களை அமைதியுடன் இருக்கச் செய்ய உத்தவர் என்ற சிறந்த பக்தர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் கோகுலத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கு வந்த உத்தவரை கோகுலத்து மக்கள் குசலம் விசாரித்தனர். உத்தவரும் அவர்களின் யோகக்ஷேமத்தைக் கேட்டறிந்தார்.

நந்தகோபர் முதலான கோபர்களால் நன்கு உபசரிக்கப்பட்ட உத்தவர், மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அறிவுரையை அவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்.

பின்னர் தனிமையில் இருக்கும் உத்தவரை, கோபிகைகள் (அச்சமயம் வானத்தில் பறக்கும் ஒரு வண்டைப் பார்த்து விட்டு) அவரை ஒரு வண்டென்றே நினைத்துக் கூறினர்.

गीतं ॥100॥

सावेरिं - त्रिपुट ॥

प ॥ मधुप मधुप दूतं मन्ये माधवीयं त्वाम् ।

¹मथुरापुरनारीवदनकमलम्
माधवभास्करमहितकरविकसितम्
अधुना यादवकरुणासुधया समुल्लसितम्
कथय कथय स किमिह काममाकलय कामम् ॥1॥

²भ्रम भ्रमर मकरन्दसंभृतेषु पावनगोविन्द-
पदचिह्नितेषु कमनीयमधुराकान्तारपादपेषु
अमरभूतिमगणय्य अपि भिक्षामटन्ति स्म
किमपि माधववृत्तं केन वादरमणीयमिह ॥2॥ ॥मधु॥

अलमसितसख्येन हसितभाषणेनालम्
चल चञ्चलस्वभाव चञ्चरीकासितविचार
परिकलय माधवं प्रति मामकीनगीतम्
वरनारायणतीर्थवरदं विजयगोपालम् ॥3॥ ॥मधु॥

1. கீழ்க்கண்ட அனுபல்லவியை சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

अनु ॥ मथुरापुरनारीवदनाम्बुजमकरन्दम्
आकलय मायाहि याहि ॥

(2) அச்சிட்ட நூல்களிலும், வடமொழி உரையிலும் வித்யாசங்கள் இருப்பதை ஆராய்ந்து, இந்த சரணத்தில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கீதம்-100

ஸாவேரி—த்ரிபுட

- ப. மதுப மதுப தூதம் மந்யே மாதவீயம் த்வாம் |
- அ. மதுராபுரநகரீவதனாம்புஜமகரந்தம்
ஆகலய மாயாஹி யாஹி ||
1. மதுராபுரநகரீவதனகமலம்
மாதவபாஸ்கரமஹிதகரவிகஸிதம்
அதுனா யாதவகருணாஸுதயா ஸமுல்லஸிதம்
கதய கதய ஸ கிமிஹ காமமாகலய காமம் || (மது)
2. ¹ப்ரம ப்ரமர மகரந்தஸம்ப்ருதேஷு பாவனகோவிந்த-
பதசின்ஹிதேஷு கமந்யமதுராகாந்தாரபாதபேஷு
அமரபூதிமகணய்ய அபி பிக்ஷாமடந்தி ஸ்ம
கிமபி மாதவவ்ருத்தம் கேனவாதரமணீயமிஹ || (மது)
3. அலமஸிதஸக்யேன ஹஸிதபாஷணேனாலம்
சல சஞ்சலஸ்வபாவ சஞ்சரீகாஸிதவிசார
பரிகலய மாதவம் ப்ரதி மாமகீநகீதம்
வரநாராயணதீர்த்தவரதம் விஜயகோபாலம் || (மது)

கீர்த்தனம்-100

- ப. ஏ, தேனைக்குடிக்கும் வண்டே, உன்னை ஸ்ரீகிருஷ்ண
னுடைய தூதனாகவே எண்ணுகிறேன்.
- (அனு.மதுரா நகரில் வாழும் மங்கையர் முகமாகிற
தாமரையில் இருக்கும் தேனையே நன்கு பருகுவதற்கு
அங்கேயே செல், இங்கு வரவேண்டாம்.)
1. இப்பொழுது மதுரா நகரில் வாழும் மங்கையர்
களுடைய முகமாகிற தாமரையானது. ஸ்ரீ
கிருஷ்ணனாகிற கதிரவனுடைய சிறப்பான
ஒளிகளுடைய சேர்க்கையால் மலர்ந்திருக்கிறது. (தன்
உறவினர்களான யாதவர்கள் மீது ஏற்பட்டுள்ள)
கண்ணனின் கருணையாகிற அமுதத்தால் மேலும்
அந்தமலர் நறுமணம் பெற்று இப்பொழுது மிக்க
சோபையுடன் விளங்குகிறது. ஏ, வண்டே, அத்தகைய

பெருமையை மீண்டும் மீண்டும் கூறிக் கொண்டிரு. அந்தக் கண்ணன் இங்கு இருக்கிறானா, இல்லையே, இங்கு இருக்கிறானா என்று நன்றாக நோக்குவாயாக.

2. ஏ, வண்டே! ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் தூய்மையான திருவடிகளின் சேர்க்கையால் சங்கம், சக்ரம், வஜ்ரம் முதலிய அவர் திருவடியிலுள்ள அடையாளங்களுடன் கூடியவையும், மலர்ந்த மலர்களிலிருந்து வழிந்தோடும் (மகரந்தம்) தேனுடன் கூடியவையுமான மதுரா நகர உத்யானவனத்து மரங்களில் சுற்றிச் செல்லுவாயாக. (இங்கே சுற்ற வேண்டாம்). எண்ணற்ற பெரியவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண னிடம் பேரன்பு கொண்டு அவரையே புகலிடமாக அடைந்து பிரும்மலோக சுகத்தையும் வெறுத்து இவ்வுலகத்தையும் துறந்து, பிசுஷு எடுத்து ஸன்யாசிகளாக சஞ்சரிக்கின்றனர். கண்ணனுடைய எந்த நடத்தையும் ஒருவராலும் ஆதரிக்க முடியாதது.

3. நிலையாய் ஓரிடத்தில் நிலலாமல் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கும் இயல்புடைய வண்டே! உள்ளத்தைக்கவரும் அழகிய சிரிப்பு, பேச்சு இவற்றால் என்னை நேசித்த அந்தக் கருத்த திருமேனியையுடைய கண்ணனுடைய நட்பு இத்துடன் எங்களுக்குப் போதும். தன்னை யொத்த நிறமுடைய கண்ணனைப் பின் பற்றும் நீ அவரிடம் செல்வாயாக. ஏ வண்டே, வெற்றியுடன் விளங்கும் கோபாலனும், நாராயண தீர்த்தரின் விருப்பங்களை அளித்தவரும், லக்ஷ்மீபதியுமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம்) நான் அவரைப் பற்றிப் பாடியதைத் தெரிவிப்பாயாக.

ஓ ||

श्रुत्वा तद्गोपिकागीतं श्राव्यं श्रुतिमनोरमम् ।

तत्त्वमावेदयन् गोपीः प्रत्याहोद्धव उत्सुकः ॥249॥

ச்லோ-249

ச்ருத்வா தத்கோபிகாகீதம்
 ச்ராவ்யம் ச்ருதிமநோரமம் |
 தத்வமாவேதயன் கோபீ:
 ப்ரத்யாஹோத்தவ உத்ஸுக: ||

செ-249

செவிகளுக்கும், உள்ளத்திற்கும் மிக்க இன்பத்தை யளிக்கின்ற கோபஸ்தீர்களின் பாட்டைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்த உத்தவரும், அவர்களிடம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் தத்வோபதேசத்தை அறிவிக்க, பதில் கூறினார்.

गीतं ॥101॥

मोहनं - शापु ॥

प ॥ गोपालं विद्धि गोपालं विद्धि गोपालम् ॥

अनु ॥ गोपीजनगोमध्यविहारम्
 गोविन्दं परमानन्दकन्दम् ॥ ॥ गोपालं ॥

अन्तरङ्गे सन्तं भान्तं आदिमध्यान्तवसन्तम्
 सन्ततं सत्सु चरन्तं सत्यमेकान्तम्
 अन्तिके योगिविचिन्त्यं अश्रितसकलागमान्तम्
 हन्त दुरन्तसं सारबन्धहन्तारं विहरन्तम् ॥1॥

संयोगवियोगविहीनं साधुमानसजीवनम्
 मायोपाधिविदलनं मानसासनं गोपालम्
 हेयोपादेयसाधकहेतुदृष्टान्तबाधनम्
 भूयो भूयो विचार्यै नं भूमानं भूरि महामानम् ॥2॥

बुद्धिविकल्पितभेदाभेदं¹ बोधबाधितसर्वखेदम्
 सिद्धजनभावितसिद्धिदं सेतुमभयविदम्
 बद्धमुक्तैकसिद्धवेदबोधितानन्दैकप्रसादम्
 सिद्धनारायणतीर्थसिद्धं सेवकसेवितश्रीपादम् ॥3॥

(1) विकल्पितभेदं என்பது विकल्पितभेदाभेदं என்று மாற்றப்
 பட்டுள்ளது.

கீதம்-101

மோஹநம்—சாபு

ப. கோபாலம் வித்தி கோபாலம்
 வித்தி கோபாலம் ||
 அனு. கோபீஜனகோமத்யவிஹாரம்
 கோவிந்தம் பரமானந்தகந்தம் || (கோபாலம்)

1. அந்தரங்கே ஸந்தம் பாந்தம்
 ஆதிமத்யாந்தவஸந்தம்
 ஸந்ததம் ஸத்ஸு சரந்தம்
 ஸத்யமேகாந்தம்
 அந்திகே யோகிவிசிந்த்யம்
 அஞ்சிதஸகலாகமாந்தம்
 ஹந்த தூரந்தஸம்ஸாரபந்த-
 ஹந்தாரம் விஹரந்தம் || (கோபாலம்)

2. ஸம்யோகவியோகவிஹீனம்
 ஸாத்ருமானஸஜீவனம்
 மாயோபாதிவிதானம்
 மானஸாஸனம் கோபாலம்
 ஹேயோபாதேயஸாதக-
 ஹேதுத்ருஷ்டாந்தபாதனம்
 பூயோ பூயோ விசார்யைனம்
 பூமானம் பூரி மஹிமானம் || (கோபாலம்)

3. புத்திவிகல்பிதபேதாபேதம்¹
 போதபாதிதஸர்வகேதம்
 ஸித்தஜனபாவிதஸித்திதம்

ஸேதுமபயவிதம்
 பத்தமுக்தைகஸித்தவேதபோதிதா-
 நந்தைகப்ரஸாதம்
 ஸித்தநாராயணதீர்த்தஸித்தம்
 ஸேவகஸேவிதஸ்ரீபாதம் ||

(கோபாலம்)

கீர்த்தனம்-101

ப. பூமியைக் காத்தவர், பசுக்களைக் காப்பவர், கோபியர் அனுபசுக்கள் இவர்களின் நடுவே காணப்படுபவர், மறைகளால் அறியப்படுபவர், பேரானந்தத்தின் மூலகாரணமாக இருப்பவர் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை அறிந்துகொள்.

1. உயிர்களின் உள்ளங்களில் இருந்து கொண்டு பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவர், இவ்வுலகம் தோன்றும் போதும், இருக்கும் போதும், மறையும் போதும் அதனைக் கண் காணித்துக் கொண்டிருப்பவர், தன்னை வழிபடும் அடியார்களிருக்குமிடத்தில் எப்பொழுதும் இருப்பவர்;

(वसन्ति वैष्णवा यत्र तत्र सन्निहितो हरिः ॥
 नाहं वसामि वैकुण्ठे न योगिहृदये तथा ।
 मद्भक्ता यत्र गायन्ति तत्र तिष्ठामि नारद ॥

என்ற புராண வசனங்கள் இங்கு பிரமாணமாகும்.)
 எப்பொழுதும் உண்மைப் பொருளாகத் துலங்குபவர், யோகிகளால் பக்கத்திலேயே நன்கு உணரத்தக்கவர், அனைத்து வேதாந்தங்களாலும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவே பரம்பொருளாக அறிந்து அடையப்பட வேண்டியவர் என்று உபதேசிக்கப்பட்டவர். ஆச்சரியம், அடியார்களின் ஸம்ஸாரத்தளையை அகற்றுபவர்;

2. ஒரு பொருளுடன் சேர்க்கையோ, அதிலிருந்து பிரிவோ இல்லாதவர்; (असङ्गः न हि सज्जते ॥ என்ற

பிருஹதாரண்யக உபநிஷத் வாக்கியம் இங்கு பிரமாணமாகும்) அடியார்களுடைய உள்ளங்களுக்கு உயிர் போன்று இருப்பவர், தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு துன்பங்களின் மூலகாரணமான மாயையே இல்லாமல் செய்பவர்; (सामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ என்ற கீதா வாக்கியம் இங்கு பிரமாணம்) அனைத்து உயிர்களின் உள்ளத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்; (ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति । भ्रामयन् सूर्यभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥ என்ற கீதா வாக்கியம் இங்கு பிரமாணம்); ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா ஏற்கத்தக்கவர், தவிர்க்கத்தக்கவர் என்று தீர்மானிக்கத் தக்கயுக்தியும், சான்றும் இல்லாதவர், (எங்கும், எப்பொழுதும், எல்லாமாக இருப்பவர்); அளவு கடந்த பெருமை வாய்ந்தவர்; எங்கும் நிறைந்து பேரானந்த வடிவத்தையடைந்து “பூமா“ என்ற புகழ் பெற்ற பெயர் பூண்டவர். இவ்விதம் மீண்டும், மீண்டும், வேதாந்த வாக்கியங்களையும், பிரும்ம நிஷ்டர்களின் அறிவுரைகளையும் நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து தெளிந்த உள்ளத்தால், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை உணருவாயாக.

3. ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் உண்மையில் வேற்றுமையோ, ஒற்றுமையோ இல்லை, பரம் பொருள் ஒன்றே என்ற மெய்யறிவால் அடியார்களுடைய ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் என்ற எல்லாத் துன்பங்களையும் அகற்றியவர், முக்தி பெற்ற மஹான்களால் அனுபவிக்கப்படும் மோக்ஷ ஆனந்தத்தை அத்தகைய அடியார்களுக்கு அளிப்பவர், நீர் சிதறி ஓடாமல் நிறுத்தி வைக்கும் அணைபோன்று உலகத்தின் ஒழுங்கு முறை கெடாமல் காப்பவர், அச்சமற்ற முக்தி நிலையை உணர்ந்தவர், முக்தி பெற்ற மகான்களால் மட்டுமே அனுபவிக்கப்பட்டதும், மறைகளால் உபதேசிக்கப்பட்டதுமான தெளிந்த

பேரானந்த வடிவமாக இருப்பவர், தூய்மையான உள்ளம் படைத்த நாராயண தீர்த்தரால் அனுபவிக்கப்பட்டவர், பக்தர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அழகிய திருவடிகளை யுடையவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவை அறிந்து கொள்).

குறிப்பு : ஸ்ரீமத்பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம்; 47-வது அத்தியாயத்தில் 29-வது செய்யுளிலிருந்து 37-வது செய்யுள் முடிய 9 செய்யுட்களில், “மண் முதலிய ஐந்து பூதங்கள் எங்கும் இருப்பது போன்று, நான் எங்கும் இருக்கிறேன். நான் உங்களை விட்டுப் பிரியவில்லை. மேலும், அன்றிரவு யமுனையாற்று மணல் மேட்டிற்கு ராஸலீலைக்கு வராமல் கோகுலத்திலேயே இருந்து கொண்டு என்னை தியானம் செய்தவர்கள் என்னை அடைந்து விட்டனர்; அவ்வாறு நீங்களும் என்னை அடையுங்கள்” என்று வருணிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் உபதேசம் இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அழகாக ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளால் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐ ||

विगळितभयशोका विद्यया लब्धतत्त्वाः
 कथमपि परतत्त्वे स्थापयित्वा मनांसि ।
 मुहुरपि परभक्त्या विश्ववन्द्ये मुकुन्दे
 मधुकरपरिकृप्तं तं प्रति प्राहुरित्यम् ॥250॥

சீலோ-250

விகளிதபயசோகா வித்யயா லப்ததத்வா:
 கதமபி பரதத்வே ஸ்தாபயித்வா மநாஸ்ஸி |
 முஹூரபி பரபக்த்யா விஸ்வவந்த்யே முகுந்தே
 மதுகரபரிக்லுப்தம் தம் ப்ரதி ப்ராஹூரித்தம் ||

செ-250

உத்தவருடைய திருமுகத்திலிருந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா அருளிய தத்துவோபதேசத்தைக் கேட்டு, கோபிகைகள் உள்ளம் தெளிந்து நல்லறிவு பெற்று அச்சம்

துன்பம் இவற்றிலிருந்து விடுபட்டு பெருமுயற்சியால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவாகிற பரம்பொருளில் தங்களுடைய உள்ளங்களை நிலைபெறச் செய்தனர். எனினும், அனைத்து உலகத்தினராலும் வணங்கத் தகுந்தவரும், மோக்ஷத்தை அளிப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் தாங்கள் முன்பு கொண்டிருந்த பிரேம பக்தியுடன் மீண்டும் அந்த உத்தவரை வண்டாகவே கல்பித்து பின்வருமாறு கூறினர்.

गीतं ॥102॥

धन्याशि - त्रिपुट ॥

प ॥ किमु राजते राजसदसि ॥

अनु ॥ कुमुदगणेषु कोटिकोटिसंख्याकेषु
कुमुदबन्धुरिव कोटिमदन इव ॥

॥ किमु ॥

मधुपकुलवतंस कथय मधुमाधवचरितमिह
मधुकराचाररसिको माधवो विजयते
कथमपि कदा किं स्मरति नस्सदसि रहसि
किमु कुशली वनमाली सुगुणशाली ॥1॥

॥ किमु ॥

स्मरति किमथ बृन्दावनभुवि परम-
रहसि निशि मुदा परया यत्सुकृतम्
सरळमुरळीरवसुधया समाकृष्ट-
सुरवनितागणसरससंगीतमिह ॥2॥

॥ किमु ॥

कति कति सन्ति न कळहंसगतयस्तत्
परिचर्याविधानैककुशलाः
तदिह नस्मरतीति साधुविदितमिह
तदलमसितसङ्गवार्तया विफलया ॥3॥

॥ किमु ॥

मथुरानगरीनारी मधुरसंगीतरसिके
माधवे बसति मथुरायां मधुरम्
वन्दिमागधैरधिकं गीयते गीतं जय हे
गोपिकाजार गोपीनाथेति न हि किम् ॥4॥   ॥ किम् ॥

सृतपञ्चदशकलाचन्द्र इव जीवामो
ध्रुवकलया वयमधुना
इति जयमधुसूदनं वद याहि माधवम्
प्रति नारायणतीर्थप्रत्यगात्मानमसितम् ॥5॥   ॥ किम् ॥

கீதம்-102

தன்யாசி—தீரிபுட

- ப.   கிமு ராஜதே ராஜஸதஸி ||
- அனு.   குமுதகணேஷு கோடிகோடிஸங்க்யாகேஷு
                         குமுதபந்துரிவ கோடிமதன இவ || (கிமு)
1.   மதுபகுலவதம்ஸ கதய மதுமாதவசரிதமிஹ
                         மதுகராசாரரஸிகோ மாதவோ விஜயதே
                         கதமபி கதா கிம் ஸ்மரதி நஸ்ஸதஸி ரஹஸி
                         கிமு குசல் வனமால் ஸுகுணசால் || (கிமு)
  2.   ஸ்மரதி கிமத ப்ருந்தாவனபுவி பரம-
                         ரஹஸி நிசி முதா பரயா யத்ஸுக்ருதம்
                         ஸரளமுரளீரவஸுதயா ஸமாக்ருஷ்ட-
                         ஸுரவனிதா கணஸரஸஸங்கீதமிஹ || (கிமு)
  3.   கதி கதி ஸந்தி ந களஹம்ஸகதயஸ்தத்
                         பரிசர்யாவிதாநைககுசலா:
                         ததிஹ நஸ்மரதீதி ஸாதுவிதிதமிஹ
                         ததலமஸிதஸங்கவார்தயா விபலயா || (கிமு)
  4.   மதுராநகர்நாரீமதுரஸங்கீதரஸிகே
                         மாதவே வஸதி மதுராயாம் மதுரம்
                         வந்திமாகதைரதிகம் கீயதே கீதம் ஜய ஹே
                         கோபிகாஜார கோபீநாதேதி ந ஹி கிம் || (கிமு)

5. ஸ்ருதபஞ்சதசகலாசந்த்ர இவ ஜீவாமோ
 த்ருவகலயா வயமதுநா
 இதி ஜயமதுஸூதனம் வத யாஹி மாதவம்
 ப்ரதி நாராயணதீர்த்தப்ரத்யகாத்மானமஸிதம் || (கிமு)

கீர்த்தனம்-102

ப. பலகோடிக் கணக்கில் காணப்படும் ஆம்பல்
 அனு. கூட்டங்களை மலரச் செய்து கொண்டு பிரகாசிக்கும்
 சந்தரன் போன்றும், கோடி மன்மதர்கள் போன்றும்
 கட்டழகனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, உக்ரஸேன
 மகாராஜாவின் சபையில் மிக்க சோபையுடன்
 விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரா?

1. வண்டுகளின் வம்சத்தையே அழகுபடுத்தும்
 அணிபோல் விளங்கும் ஏ வண்டே! இங்கு தேனினும்
 இனிப்பான கண்ணன் கதையைக் கூறுவாயாக.
 தேனீக்கள் மலர்களிலிருந்து ஸாராம்சங்களை
 சேகரித்தபின், அம்மலர்களை மறந்துவிடுகின்றன.
 அந்த வண்டுகளின் கலையில் கை தேர்ந்தவரும்
 லக்ஷ்மீதேவியின் மணாளனுமான கண்ணன்,
 வெற்றியுடன் விளங்குகிறாரா? எப்பொழுதாவது,
 எப்படியாவது தனிமையிலோ கூட்டத்திலோ
 எங்களைப் பற்றி நினைக்கிறாரா? ஐந்து நிறமுள்ள
 மாலையை அணிந்திருக்கும் சிறந்த குணங்களுடன்
 கூடிய கண்ணன் நலமுடன் இருக்கிறாரா?

2. பிருந்தாவனம் என்ற புண்ணிய பூமியில், யமுனை
 யாற்றின் மணல் மேட்டில் மிக்க தனிமையான
 இடத்தில் கோபிகைகளுடன் இரவில் கண்ணன்
 புரிந்த ராஸகேளிக்கையையும், அமுதம் போன்ற
 கண்ணனின் குழலோசையைக் கேட்டவுடன்,
 விண்ணுலகத்திலிருந்து மண்ணுலகத்திற்குக்
 கூட்டமாக வந்த வானவ மங்கையரின் இன்பம்

நிறைந்த பாட்டையும், அந்தக் கண்ணன் எப்பொழுதாவது நினைவு கொள்கிறாரா?

3. கண்ணனுக்கு பணிவிடை செய்வதில் மிக்க திறமையுடையவர்களும், பேச்சிலும், நடையிலும் அன்னப்பறவைகள் போன்று மிக அழகு வாய்ந்தவர்களுமான பெண்கள் இந்த ஆயர்பாடியில் எத்துணை எத்துணையோ இருக்கிறார்கள். கண்ணன் அவர்களை ஒருபொழுதும் நினைவில் வைக்கவில்லை. இது எங்களுக்கு நன்கு தெரிந்து விட்டது. இனி கருத்த நிறமுடைய கண்ணனின் நட்பைப் பற்றிய பேச்சு பயனற்றது, போதும், போதும்.
4. மதுராநகரத்து மங்கையரின் இன்பத்தையளிக்கும் பாட்டில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா தன்வயப் பட்டிருக்கும் பொழுது, “கோபிகைகளின் பேரன்பிற்கு இருப்பிடமானவனே”, “கோபிகைகளின் இணையற்ற தலைவனே” “வெற்றியுடன் விளங்குவாயாக” என்று துதிபாடக்களால் அங்கு அதிகம் பாடப்படுவதில்லையா?
5. கோகுலத்தில் வாழும் நாங்கள் பதினைந்து கலைகளையும் இழந்த சந்திரன் அமாவாசையன்று நித்யமான துருவகலையுடன் இருப்பது போல, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா என்ற துருவகலையால் மட்டுமே உயிர்வாழ்கிறோம், என்கிற செய்தியை கருத்த திருமேனியரும், நாராயணதீர்த்தருடைய உண்மை ஸ்வரூபமாக இருப்பவரும், வெற்றியுடன் விளங்குகின்ற வருமான கண்ணனிடம் சென்று கூறுவாயாக.

குறிப்பு : இந்த கீர்த்தனத்தில் மயுகராচারரஸிக: என்ற சொற்றொடரால் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம், 48-வது அத்யாயம், 6-வது செய்யுளின் கருத்தை நூலாசிரியர் வருணித்திருக்கிறார்.

श्लो ॥

दत्तोत्तरस्समाधाय गोपीवृन्दं स चोद्भवः ।
पुनर्विवेश मथुरानगरीं हरिमन्दिरम् ॥251॥

मधुरिपुं मथुरापुरनायकम्
समधिगम्य स चोद्धवनामकः ।
रहसि गोपवधूपरिभाषितम्
मधुरमाह मनोभवरूपितम् ॥252॥

ச்லோ-251-252

தத்தோத்தரஸ்ஸமாதாய
கோபீப்ருந்தம் ஸ சோத்தவ: |
புனர்விவேச மதுரா-
நகரீம் ஹரிமந்திரம் ||

மதுரிபும் மதுராபுரநாயகம்
ஸமதிகம்ய ஸ சோத்தவநாமக: |
ரஹஸி கோபவதூபரிபாஷிதம்
மதுரமாஹ மனோபவரூபிதம் ||

செ-251-252

கோபிகைகளின் வினாக்களுக்கு தக்க விடையளித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் உபதேசத்தால் அவர்களுக்கு அமைதியை அளித்துவிட்டு, திரும்பவும் மதுரா நகரம் வந்து, அந்த உத்தவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய இருப்பிடம் சென்றார்.

உத்தவர் என்ற பெயருடைய அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பக்தர் மது என்ற அரக்கனைக் கொன்றவரும், மதுரா நகரத்தின் தலைவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அருகாமையில் சென்று கோபியர்கள் கூறிய, அவர்கள் உள்ளத்தில் நிறைந்திருக்கும், மிக்க அன்புடன் கலந்த வார்த்தைகளை, தனிமையில் இனிமையாகக் கூறினார்.

गीतं ॥103॥

कांभोजि - आदि ॥

प ॥ इति वदति हि गोपी गोपालकृष्ण ॥

अनु ॥ नतयो नुतयः स्मृतयः कृतयः
प्रतिपदमस्माभिस्त्वयि विहिताः ॥ इति ॥

मधुरं मथुरानगरीनारी
मधुरं गायति मधुसूदन ते
अधुना माधव तव कियदस्मत्-
कृतिभिर्नुतिभिर्नतिभिस्मृतिभिः ॥1॥ इति ॥

नन्दमुकुन्दं परमानन्दम्
मन्दस्मेरसुधावदनेन्दुम्
बृन्दावनभुवि सन्तं वन्दे
स्मारं स्मारं बारं बारम् ॥2॥ इति ॥

श्रुतयः स्मृतयः कथयन्ति त्वाम्
सुधियः स्वान्तः करणे सन्तम्
तदपि मनो मे नन्दकिशोरम्
स्मरति हि युवतीकरिणीकळभम् ॥3॥ इति ॥

मणिनायक मणिरपि परमधुना
गुणयोगे सति काचमणीनाम्
मरकतमणिरपि मध्ये घटितो
गणनीयः किं नहि काचेषु ॥4॥ इति ॥

इति गोपीजनकथितं प्रथितम्
निजजनकथितं विदितं हरिणा

யतिनारायणतीर्थग्रथितम्
गुरुवरकरुणाभरितं गीतम् ॥5॥

॥ इति ॥

கீதம்-103

காம்போஜி—ஆதி

ப. இதி வததி ஹி கோபீ கோபாலக்ருஷ்ண ॥

அனு. நதயோ நுதய: ஸ்ம்ருதய: க்ருதய:
ப்ரதிபதமஸ்மாபிஸ்த்வயி விஹிதா: ॥

(இதி)

1. மதுரம் மதுராநகரீநாரீ
மதுரம் காயதி மதுஸூதன தே
அதுநா மாதவ தவ கியதஸ்மத்-
க்ருதிபிர்நுதிபிர்நதிபிர்ஸ்ம்ருதிபி: ॥

(இதி)

2. நந்தமுகுந்தம் பரமாநந்தம்
மந்தஸ்மேரஸுதாவதனேந்தும்
ப்ருந்தாவனபுவி ஸந்தம் வந்தே
ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் வாரம் வாரம் ॥

(இதி)

3. ச்ருதய: ஸ்ம்ருதய: கதயந்தி த்வாம்
ஸுதிய: ஸ்வாந்த: கரணே ஸந்தம்
ததபி மநோ மே நந்தகிசோரம்
ஸ்மரதி ஹி யுவதீகரிணீகளபம் ॥

(இதி)

4. மணிநாயக மணிரபி பரமதுநா
குணயோகே ஸதி காசமணீநாம்
மரகதமணிரபி மத்யே கடிதோ
கணநீய: கிம் நஹி காசேஷு ॥

(இதி)

5. இதி கோபீஜனகதிதம் ப்ரதிதம்
நிஜஜனகதிதம் விதிதம் ஹரிணா
யதிநாராயணதீர்த்தக்ரதிதம்
குருவரகருணாபரிதம் கீதம் ॥

(இதி)

கீர்த்தனம்-103

ப. வேதங்களையும், மண்ணுலகத்தையும், பசுக்களையும்
அனு. காப்பவரே! அடியார்களுடைய உள்ளங்களை

ஆகர்ஷித்து அவர்களை ஆட்கொள்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, தங்களிடமுள்ள ப்ரேம பக்தியால், நாங்கள் தினந்தோறும் எண்ணற்ற நமஸ்காரங்களையும், தோத்திரங்களையும், தியானங்களையும், நற்செயல்களையும் புரிகிறோம் என்று ஒரு கோபஸ்தரீ கூறுகிறாள்.

1. மது என்ற அரக்கனைக் கொன்றவரே! இப்பொழுது தங்கள் அருகாமையில் வாழும் மதுரா நகரத்துப் பெண் இனிமையாகப் பாடுகிறாள். ஹே, லக்ஷ்மீமணாளா! எங்களுடைய அறச்செயல்களோ, நமஸ்காரங்களோ, தியானங்களோ எப்படித் தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும்.
2. நந்தகோபருக்கு மோக்ஷத்தை அளித்தவரும், பேரானந்த வடிவரும், புன்சிரிப்பாகிற அமுதம் நிறைந்த சந்திரனைப் போன்ற திருமுகத்தவரும், பிருந்தாவனம் என்ற திவ்யதேசத்தில் இருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, மீண்டும் மீண்டும் எண்ணி எண்ணி வணங்குகிறேன்.
3. நான்கு வேதங்களும், தர்மசாத்திர நூல்களும், சிறந்த முனிவர்களும் தாங்கள் அவர்கள் உள்ளத்திலேயே இருப்பவராகப் பறைச் சாற்றுகின்றனர். ஆனாலும் நடு வயதினரான கோபிகைகள் என்ற பெண் யானைகளின் கூட்டத்தில், 30-வயதுள்ள யானைக் குட்டி போன்று காணும், நந்தகோபரின் மைந்தனாகவே என் உள்ளம் தங்களை எண்ணுகிறது.
4. இரத்தினங்களுள் சிறந்தது என்று புகழப்படும் மரகதம் (பச்சை நிற இரத்தினம்) சாதாரணமான பாசி மணி மாலையின் நடுவே சேர்க்கப்பட்டாலும், அந்த மரகதத்தின் அழகு ஒரு பொழுதும் குன்றாது அல்லவா? (அழகிற்கழகாக விளங்கும் கண்ணன்

எங்கள் நடுவில் இருப்பதால் அவருடைய அழகிற்கு ஒரு குறையுமில்லை என்பது கருத்து).

5. இவ்விதம் கோபிகையால் கூறப்பட்டது. புகழ் பெற்றதாகும். சிறந்த பக்தரான உத்தவரால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் கூறப்பட்டது. ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் அறியப்பட்டது. அத்தகைய இந்தப் பாட்டு தனது குருநாதரின் தயை நிறைந்த நாராயண தீர்த்தர் என்ற ஸன்யாசியால் இங்கு இணைக்கப்பட்டது.

குறிப்பு : இந்தக் கீர்த்தனத்தின் அனுபல்லவியில் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம், 47-வது அத்தியாயம் 66-67வது சுலோகங்களின் கருத்து கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3-வது சரணம் - சிறந்த அத்வைதியும், கிருஷ்ணபக்தருமான மதுஸூதன ஸரஸ்வதி என்ற பெரியவர் கூறுகிறார். “யோகிகள் சிலர் நீண்ட காலம் உபாசனை செய்த பழக்கத்தால், குணமற்றதும், தொழிலற்றதும், உருவமற்றதுமான ஒளிவடிவான பரம்பொருளை உள்ளத்தில் காண்கின்றனர் என்றால் அவர்கள் காணட்டும்; ஆனால் யமுனையாற்றின் மணல் மேட்டில் கேளிக்கை புரியும் கார்மேகம் போன்ற கருத்த திருமேனியுடைய கண்ணன் என்ற நீல ஒளியே, என் கண் முன்னே காஷியளித்துக் கொண்டிருக்கட்டும்”

**ध्यानाभ्यासवशीकृतेन मनसा यन्निष्क्रियं निर्गुणम्
ज्योतिः किंचन योगिनो यदि परं पश्यन्ति पश्यन्तु ते ।
अस्माकं तु तदेव लोचनचमत्काराय भूयाच्चिरम्
काळिन्दीपुलिनोदरेषु विहरन्नीलं महो धावति ॥**

இதேபோல ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரும் கோபிகைகள் வாயிலாக தன் கருத்தையே தெரிவிக்கிறார் என்று அறிய வேண்டும்.

4-வது சரணம் - இங்கு ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் கூறியிருப்பது, சாகுந்தல நாடகத்தில் மகாகவி காளிதாஸன் குறிப்பிடுவதை ஒத்திருக்கிறது. அதாவது “மரவுரியை உடுத்தியிருப்பதால் சகுந்தலையின் அழகு குறையவில்லை. மேலும் அழகு

வாய்ந்தவளாகக் காணப்பட்டாள். இயற்கையாகவே அழகுள்ள பொருளின் அழகை அதனுடன் சேரும் எந்தமட்டமான பொருளும் கெடுப்பதில்லை. சந்திரனில் காணப்படும் களங்கம் அதன் அழகைக் கெடுப்பதில்லை. அழகுள்ள பொருளுக்கு எது தான் அழகைக் கொடுப்பதில்லை.

सरसिजमनुविद्धं शिवलेनापि रम्यं
मलिनमपि हिमांशोः लक्ष्म लक्ष्मीं तनोति ।
इयमधिकमनोज्ञा वल्कलेनापि रमया
किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम् ॥

ஶ்லோ ॥

नित्यसिद्धागमज्ञोऽपि भगवान् सबलोऽगमत् ।
विद्यार्थी लोकशिक्षार्थं सान्दीपिनिमुनिं गुरुम् ॥253॥

செ-253

நித்யஸித்தாகமக்ஞோ஽பி பகவான் ஸபலோ஽கமத் |
வித்யார்தீ லோகசிஷ்ணார்தம் ஸாந்தீபினிமுனிம் குரும் ॥

செ-253

என்றும் அழியாமல் தன்னிடமிருக்கும் வேதங்களை நன்கு அறிந்தவராயினும், ஸகலகல்யாண குணங்களும் நிறைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா பலராமருடன் கூட (இளமையில் ஆசிரியரிடம் சென்று கல்வி கற்க வேண்டும் என்பதை) உலகத்திற்கு உபதேசிப்பதற்காக வேதம் முதலிய பதினான்கு வித்யைகளையும், அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் முறைப்படி கற்றுக் கொள்வதற்காக, ஸாந்தீபினி என்ற முனிவரை ஆசானாக வரித்து அவரிடம் சென்றார்.

குறிப்பு : ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா காயத்ரீ உபதேசம் பெற்று ஸாந்தீபினி முனிவரிடம் கல்விகற்றதைக் கூறுகிறது, பாகவதம் 10-வது ஸ்காந்தம் 45-வது அத்தியாயத்திலுள்ள, 29, 30, 31, 35 செய்யுட்கள்.

सान्दीपिनेरागमनं गीयते ॥

दरु ॥26॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

निष्पन्नवेदविज्ञानो नित्यं स्वाध्ययनतत्परः
शिष्योपशिष्यसेवितः सान्दीपिनिर्विराजते ॥

ஸாந்தீபினேராகமனம் கீயதே ॥

தரு-26

தரு-நாதநாமக்ரியா-ஆதி ॥

நிஷ்பன்னவேதவிக்ஞானோ நிய்யம் ஸ்வாத்யயனதத்பர:
சிஷ்யோபசிஷ்யஸேவித: ஸாந்தீபிநிர்விராஜதே ॥

ஸாந்தீபினி முனிவருடைய வருகை பாடப்படுகிறது.

தரு-26

வேதங்களை நன்கு கற்றறிந்தவர், எண்ணிறந்த மாணாக்கர்களாலும், மாணாக்கர்களின் மாணாக்கர்களாலும் உபசரிக்கப்படுபவர், அத்தகைய ஸாந்தீபினி முனிவர் நன்கு விளங்குகிறார்.

अथ विद्याग्रहणम् ॥

श्लो ॥

गृहीतविद्यो बलवान् बलभद्रसहायवान् ।
गुरुं प्रसाद्य विधिना स गीतो ब्रह्मचारिभिः ॥254॥

அத வித்யாக்ரஹணம் ॥

श्लो-254

க்ருஹீதவியோ பலவான்
பலபத்ரஸஹாயவான் |

குரும் ப்ரஸாத்ய விதினா
ஸ கீதோ ப்ரஹ்மசாரிபி: ||
ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா கல்விகற்றது.

செ-254

பலராமருடன் கூடிய, அதிகசக்தி வாய்ந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, குருவிடமிருந்து எல்லா வித்யைகளையும் கற்றறிந்த பின், (குருவின் விருப்பப்படி பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இறந்த குருபுத்திரனை யமலோகம் சென்று குருபுத்திரனுக்கு உயிரளித்து அவனை குருவிடம், குரு தக்ஷிணையாக அளித்து) குருவை சந்தோஷமடையச் செய்தார். (இதனைக்கண்டு வியப்படைந்த) கண்ணனுடன் கல்வி கற்ற நண்பர்கள் கண்ணனைப் புகழ்ந்து பாடினர்.

गीतं ॥104॥

सारङ्गा - शायु ॥

कंसासुरसंहरण कलय कृष्ण
संसारसिन्धुतारण
पुंसामनन्यपुराणपुरुषोत्तम
हंसयतीश्वरशंसितचरण ॥1॥

पञ्चजनासुरपाटनकलित श्री-
पाञ्चजन्यशंखपावननिनद
अश्रितगुरुपुत्रसञ्जीवनकरण
मञ्जुलमौक्तिक माधव धृतवेद ॥2॥

वाचामगोचर वसुदेवतनय
सदाचारपालक दनुजकुलमथन
हे चारुकमलविलोचन भवपाश-
मोचक शतकोटिमन्मथमोहन ॥3॥

वारिजसंभववन्दितपादाब्ज
भूरिदयारस भुवनैकनाथ
नारायणतीर्थनतचरणाम्बुज
नानाविधलीलाविनोद ॥4॥

கீதம்-104

ஸாரங்கா—சாபு

1. கம்ஸாஸுரஸம்ஹரண கலய க்ருஷ்ண
ஸம்ஸாரஸித்துதாரண
பும்ஸாமநந்யபுராணபுருஷோத்தம
ஹம்ஸயதீச்வரசம்ஸிதசரண ||
2. பஞ்சஜநாஸுரபாடனகலித ஸ்ரீ-
பாஞ்சஜன்யசங்கபாவனநிநத
அஞ்சிதகுருபுத்ரஸஞ்ஜீவனகரண
மஞ்ஜுளமௌக்திக மாதவ த்ருதவேத ||
3. வாசாமகோசர வஸுதேவதநய
ஸதாசாரபாலக தனுஜகுலமதன
ஹே சாருகமலவிலோசன பவபாச-
மோசக சதகோடிமன்மதமோஹன ||
4. வாரிஜஸம்பவவந்திதபாதாப்ஜ
பூரிதயாரஸ புவனைகநாத
நாராயணதீர்த்தநதசரணாம்புஜ
நாநாவிதலீலாவிநோத ||

கீர்த்தனம்-104

1. கம்ஸாஸுரனைக் கொன்றவரே, ஹே, கிருஷ்ணா,
ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றுபவரே,
ஜீவராசிகளிடமிருந்து வேறுபடாமல் என்றென்றும்
இருப்பவரே, உலகங்களுக்கும் அதன் காரணமான
மாயைக்கும் அப்பாற்பட்டவரே, குடிசகர்,
பஹுதகர், ஹம்ஸர், பரமஹம்ஸர் எனப்படும்
நான்கு வித சன்யாசிகளுள் மிகச்சிறந்தவர்களான

ஹம்ஸர்களாலும் புகழ்ந்து போற்றப்பட்ட திருவடிகளை யுடையவரே;

2. கடலினுள் சங்குவடிவமுள்ள பஞ்சஜனன் என்ற அஸுரனால் குருபுத்திரன் கொல்லப்பட்டான் என்று தெரிந்து கொண்டு, கடலினுள் சென்று அஸுரனைக் கொன்று சங்கை எடுத்து யமலோகம் சென்று பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கை ஊதி தூய்மையான ஒலியை ஏற்படுத்தியவரே, குருதக்ஷிணையாக விரும்பப்பட்ட இறந்த குருபுத்திரனை யமனிடம் கேட்டு உயிர்ப்பித்து குருவிடம் அளித்தவரே, அழகிய நல் முத்துக்களை அணிந்திருப்பவரே, செல்வத்தலைவியின் கணவனே, ஹயக்ரீவன் என்ற அஸுரனைக் கொன்று வேதங்களைக் காத்தவரே;
3. சொற்களால் கூற முடியாதவரே, வஸுதேவரின் புதல்வரே, அறவழியில் நடக்கும் நல்லோர்களைக் காப்பவரே, அஸுரக் கூட்டத்தை அழிப்பவரே, அழகிய விழிகளையுடையவரே, அடியார்களை ஸம்ஸாரத்தளையிலிருந்து காப்பவரே, நூறுகோடி மன்மதர்கள் போன்ற தன் அழகால் உலகத்தினரை மயக்க மடையச் செய்பவரே;
4. தன் நாபியில் தோன்றிய தாமரை மலரில் உண்டான பிரும்மதேவனால் வணங்கப்பட்ட திருவடித்தாமரைகளை உடையவரே, அடியார்களுக்கு அளவு கடந்த அருள் புரிபவரே, உலகத்தின் ஒரே தலைவரே, நாராயண தீர்த்தரால் வணங்கப்பட்ட திருவடித்தாமரைகளை உடையவரே, உலகத்தின் நலனுக்காக போற்றிப் புகழ்த்தக்க நற்செயல்கள் புரிவதில் மகிழ்ச்சியுடையவரே, (ஹே, கிருஷ்ணா, அருள் புரிவீராக).

श्लो ॥

जरासन्धस्य सैन्यानि हतानि हरिणाऽसकृत् ।
निहतः कालयवनो मुचुकुन्दमुखाग्निना ॥255॥

चिरसुप्तोत्थितस्यास्य मुचुकुन्दस्य पश्यतः ।
अनुग्रहाय भगवनाविर्भूतो गुहान्तरे ॥256॥

मुचुकुन्दोऽपि तं दृष्ट्वा बन्धहन्तारमात्मनः ।
नृसिंहपदसंलक्ष्यं प्रणमन् स्तौति दिव्यदृक् ॥257॥

செ-255-257

ஐராஸந்தஸ்ய ஸையானி
ஹதானி ஹரிணாஸக்ருத் |
நிஹத: காலயவனோ
முககுந்தமுகாக்நினா ||

சிரஸுப்தோத்திதஸ்யாஸ்ய
முககுந்தஸ்ய பச்யத: |
அனுக்ரஹாய பகவாநா-
விர்பூதோ குஹாந்தரே ||

முககுந்தோஸ்பி தம் த்ருஷ்ட்வா
பந்தஹந்தாரமாத்மன: |
ந்ருஸிம்ஹபதஸம்லக்ஷ்யம்
ப்ரணமன் ஸ்தௌதி திவ்யத்ருக் ||

செ-255-257

ஐராஸந்தனின் பெரும்படைகள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் பல முறைகள் அழிக்கப் பட்டன. முககுந்த சக்கரவர்த்தியின் பார்வை பட்டு, காலயவனன் அழிக்கப் பட்டான்.

நீண்டகாலம் தூங்கிவிட்டு விழித்துக் கொண்ட முககுந்த சக்கரவர்த்திக்கு அருள்புரிய, அவர் இருந்த

குகையினுள்ளே ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா அவருக்கு தரிசனம் அளித்தார்.

திவ்ய ஞானமுடைய முசுகுந்தர் “ந்ருனிம்ஹ” என்ற சொல்லின் லக்ஷ்யப் பொருள் ஸச்சிதானந்த பிரம்ஹமே என்று அறியத்தகுந்தவரும், தனது ஸம்ஸாரத்தளையை அழித்தருளவே தன்முன் தோன்றியுள்ளவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் கண்டு, நமஸ்கரித்து, அவரைத் துதித்தார்.

குறிப்பு: (1) கம்ஸன் இறந்தபின் அவனுடைய மனைவிகளும், தன் பெண்களுமான அஸ்தி, ப்ரஸ்தி இருவரும் துயரப்படுவதைக் கண்ட ஜராஸந்தன் பெரும் படையுடன் மதுராநகரத்தை முற்றுகையிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடன் 17 தடவைகள் போர் புரிந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஒவ்வொரு முறையும் அவன் சேனைகளை அழித்துவிட்டு, அவனை உயிருடன் விட்டு வந்தார்.

(2) முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் மாந்தாதாவின் குமாரனாகப் பிறந்தவர். தேவர் படைக்குத் தலைவனாக இருந்து, ஓய்வுபெற்று, களைப்பாற ஒரு குகையில் தூங்க விரும்பினார். அவர் தூக்கம் இடையூறின்றி இருக்க தேவர்கள், “தங்களுக்கு இடையூறு விளைவிப்பவன், தங்களால் பார்க்கப்பட்டவுடன் எரிந்து சாம்பலாவான்” என்று ஒரு வரம் கொடுத்தனர்.

(3) ஒருசமயம் யதுவம்சத்தினர், குருவம்சத்தினரை நபும்ஸகர்கள் என்று பழித்தனர். அதைக் கேட்டு சினங்கொண்ட கர்கமுனிவர் யாதவர் புறம் காட்டி ஓடச்செய்யும் புத்திரனை உண்டு பண்ணுகிறேன் என்று கூறி, அச்சமயம் புத்திரனுக்காக கடும் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு யவனனுக்கு அத்தகைய புத்திரன் ஏற்படும்படி அனுக்ரஹம் செய்தார். அந்த யவனனுடைய புதல்வனே காலயவனன்.

(4) காலயவனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடன் போரிட வந்தான். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அவனுடன் போரிடாமல் புறம் காட்டி ஓடலானார். காலயவனன் பின் தொடர்ந்தான். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் முசுகுந்தர் தூங்கும் குகைக்குள் சென்று மறைந்தார். பின் தொடர்ந்து வந்த காலயவனன், படுத்திருந்த முசுகுந்தரை

கிருஷ்ணன் என்று எண்ணி காலால் உதைத்தான். விழித்துக் கொண்ட முசுகுந்தர் அவனைப் பார்த்தவுடன் காலயவனன் எரிந்து சாம்பலானான்.

गीतं ॥105॥

कल्याणी - झपा ॥

वेदाद्रिसिंह त्वां नौमि विमल
विद्युज्ज्वलितजिह्वं त्वां नौमि
वेदान्तवेद्यविमलानन्दविज्ञान-
विदलितदुरन्तभवमोहं प्रणमामि ॥1॥

नरभावभावनदृढबन्धहरम् अखिल-
सुरवैरिदलनखरनखरम्
परिपूर्णकरुणासुधासमाह्लादित-
प्रह्लादभयहरमुदारं प्रणमामि ॥2॥

घोरसंसारतारकं तारकाधिपति-
तरणिमण्डलकोटिभासम्
क्षीरगंभीरवारिधिमथनसञ्जात-
वरलक्ष्मीविलासं त्वां प्रणमामि ॥3॥

जगदण्डशतकोटिजननीकळत्रमिह
जन्ममरणादिभयविदूरम्
¹निगममयखगवरयानसञ्चार
नियतलीलामयशरीरं प्रणमामि ॥4॥

मणिमयकिरीटमणिमकरकुण्डलकान्ति-
मथितदिग्दशतिमिरहारम्

அணிமாதிபூதிதம் அநந்யஶரணார்திநாமு
 ஆஹாரமஶிலஸுஶஸாரம் ப்ரணமாமி ॥5॥

நிரவ஘குணரத்நநிர்மலாந்த: கரண-
 வரயுடுகுரவரடானநிபுணமு
 ஧ீரஶிவநாராயணானந்நதீர்த்யதி஘ூட-
 பரமார்தமுதிகரூணம் ப்ரணமாமி ॥6॥

1. நிரமமயரஶகுமய்யவர என்பது நிரமமயரஶகுர என்று திருத்தப்
 பட்டுள்ளது.

கீதம்-105

கல்யாணீ—ஐம்பா

1. வேதாத்ரிஸிம்ஹ த்வாம் நௌமி விமல
 வித்யுத்த்ஜ்வலிதஜிஹ்வம் த்வாம் நௌமி
 வேதாந்தவேத்யவிமலாந்நதவிக்ரூான-
 விதளிததுரந்தபவமோஹம் ப்ரணமாமி ॥
2. நரபாவபாவனத்ருடபந்தஹரம் அகில-
 ஸுரவைரிதளனகரநகரம்
 பரிபூர்ணகருணாஸுதாஸமாஹ்லாதித-
 ப்ரஹ்லாதபயஹரமுதாரம் ப்ரணமாமி ॥
3. கோரஸம்ஸாரதாரகம் தாரகாதிபதி-
 தரணிமண்டலகோடிபாஸம்
 ஶ்ரீரகம்பீரவாரிதிமதனஸஞ்ஜாத-
 வரலக்ஷமீவிலாஸம் த்வாம் ப்ரணமாமி ॥
4. ஐகதண்டசதகோடிஜனீகளத்ரமிஹ
 ஜன்மரணாதிபயவிதூரம்
 நிகமமயககவரயாநஸஞ்சார-
 நியதலீலாமயசீரம் ப்ரணமாமி ॥
5. மணிமயகிரீடமணிமகரகுண்டலகாந்தி-
 மதிததித்தசதிமிரஹாரம்
 அணிமாதிபூதிதம் அநந்யசரணார்தினாம்
 ஆதாரமகிலஸுகஸாரம் ப்ரணமாமி ॥

6. நிரவத்யகுணரத்நநிர்மலாந்த:கரண-
 வரயோகிவரதானநிபுணம்
 தீரசிவநாராயணதீர்த்தயதிகூட-
 பரமார்தமதிகருணம் ப்ரணமாமி ||

கீர்த்தனம்-105

1. வேதாதரி என்ற க்ஷேத்திரத்தில் கோவில் கொண் டிருக்கும் ஏ, நரஸிம்ஹஸ்வரூபா, தங்களை வணங்கு கிறேன். மின்னல் கொடி போன்று ஒளியுடன் கூடிய நாவை உடைய தங்களை வணங்குகிறேன். உபநிஷத்துகளால் மட்டுமே அறியத் தகுந்த தூய்மை வாய்ந்த பேரானந்த வடிவமான பரம் பொருளின் ஸாக்ஷாத்காரத்தினால் அடியார்களின் முடிவில்லாத ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அகற்றுபவரான தங்களை நன்கு வணங்குகிறேன்.
2. உண்மையான பரம் பொருள் நான் என்ற நிலையை மறந்து, பலகோடி பிறவிகளில் நான் மனிதனே என்று எண்ணி எண்ணி எளிதில அறுக்க முடியாதபடி ஏற்பட்டுள்ள ஸம்ஸாரமாகிற கட்டை அறுத்தெறி பவரும், தேவர்களின் பகைவர்களான அனைத்து அஸுரர்களையும், கூர்மையான நகங்களால் கிழித்துக் கொல்பவரும், நிறைந்த தயையாகிற அமுதத்தால், சிறந்த பக்தனான பிரஹ்லாதனை பேரானந்தம் அடையச் செய்து அவன் அச்சத்தை அகற்றியவரும், அடியார்களுக்கு அளவு கடந்த உதவி புரிகின்றவருமான தங்களை நன்கு வணங்குகிறேன்.
3. தாங்கள், அச்சத்தைத்தரும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து அடியார்களைக் காப்பவர், கோடிக்கணக்கான சந்திர சூரிய மண்டலங்களைப் போல குளுமையும், பிரகாசமும் நிறைந்த ஒளிகளுடையவர், ஆழமான பாற்கடலைக் கடைந்த போது தோன்றிய சிறந்த

லக்ஷ்மீதேவியை அடைந்து விளங்குபவர் அத்தகைய தங்களை நன்கு வணங்குகிறேன்.

4. தாங்கள் நூறு கோடி பிருமாண்டங்களுக்கு அன்னை யான லக்ஷ்மீதேவியை மனைவியாக அடைந்திருப்பவர், பிறப்பு இறப்பு இவற்றால் உண்டாகும் அச்சங்களில்லாதவர், வேத வடிவனும், பறவைகளின் வேந்தனுமான கருடன் மீதேறி சென்று கொண்டிருப்பவர், மாயையால் தோற்றிவைக்கப்பட்ட அழகிய உடலை அடைந்திருப்பவர், அத்தகைய தங்களை நன்கு வணங்குகிறேன்.
5. தாங்கள் இரத்தினங்கள் நிறைந்த கிரீடம், இரத்தினங்களுடன் கூடிய மகரம் என்ற ஜலஜந்துவின் வடிவம் தாங்கிய காதணிகள், இவற்றை அணிந்தவர், இவற்றின் ஒளிகளால் பத்து திசைகளிலுமுள்ள இருளை அகற்றியவர், அடியார்களுக்கு அணிமா முதலிய எட்டு ஐச்வரியங்களை அளிப்பவர், தன்னையே புகலிடமாக அடைந்த பக்தர்களைக் காப்பவர், உலகசுகங்கள் அனைத்திற்கும் இருப்பிடமானவர், அத்தகைய தங்களை நன்கு வணங்குகிறேன்.
6. மாசற்ற இரத்தினம் போன்ற ஆத்ம குணங்களால் தூய்மையான உள்ளங்களையுடைய சிறந்த யோகிகளுக்கு விரும்பியவற்றை அளிப்பதில் மிக்கதிறமை வாய்ந்தவர், அளவற்ற அறிவாளியான சிவநாராயணனானந்த தீர்த்தருடைய உள்ளமாகிய குகையில் உறைந்துள்ள உண்மைப் பொருளாக விளங்குபவர். அதிக கருணையுள்ளவர். அத்தகைய தங்களை நன்கு வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு : குகையில் படுத்தெழுந்த முசுகுந்தர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவை நரஸிம்ஹ மூர்த்தியாகக் கண்டு வருணிக்கும் போது, ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் இளமையில் தனக்கு அருள்புரிந்த

வேதாத்தரி, சோபனாத்தரி, ஸிம்ஹாத்தரி என்ற மலைக் குகைகளில் உள்ள ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ மூர்த்தியை நினைவு படுத்திக் கொண்டு துதிக்கிறார்.

ஶ்லோ ॥

उद्धरोद्धर गोविन्द पतितं भवसागरे ।
भीकरे श्रीहरे कृष्ण वृष्णिवंशसमुद्भव ॥258॥

इति स्तुवन्तं मुचुकुन्दमादरात्
कृपासुधावृष्टिदशावलोक्य सः ।
हितं समादिश्य च सत्वरं पुनः
विवेश शौरिर्मथुरामरिन्दमः ॥259॥

द्वारका नगरी हर्म्यशारिका गीतसारिका ।
तारकोत्कलिका ¹मोदवासिता नन्दपूरका ॥260॥

शर्मदा निर्मलधियां निर्मिता विश्वकर्मणा ।
तत्र सन्तं हरिं पौरास्तुष्टास्तुष्टुवुरीश्वरम् ॥261॥

(1) மூன்தாரகா என்பது மோதவாசிதா என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது.

ச்லோ-258-261

உத்தரோத்தர கோவிந்த பதிதம் பவஸாகரே |
பீகரே ஸ்ரீஹரே க்ருஷ்ண வ்ருஷ்ணிவம் சஸமுத்பவ ||

இதி ஸ்துவந்தம் முககுந்தமாதராத்
க்ருபாஸுதாவ்ரு ஷ்டித்ருசாஸவலோக்ய ஸ: |
ஹிதம் ஸமாதிச்ய ச ஸத்வரம் புன:
விவேச செளரிர்மதுராமரிந்தம: ||

த்வாரகா நகரீ ஹர்ம்யசாரிகா கீதஸாரிகா
தாரகோத்தலிகா மோதவாஸிதா நந்தபூரகா |
சர்மதா நிர்மலதியாம் நிர்மிதா விச்வகர்மணா
தத்ர ஸந்தம் ஹரிம் பௌராஸ்துஷ்டாஸ்-துஷ்டுவுரீச்வரம் ||

செ-258-261

யதுகுலத்தில் தோன்றியவரே, கோவிந்தா, கிருஷ்ணா, மிக்க பயங்கரமான ஸம்ஸாரக் கடலில் மூழ்கிக் கிடக்கும் என்னைக் கைதூக்கி விடுவீராக, கைதூக்கி விடுவீராக.

இவ்விதம் மிக்க பக்தியுடன் தன்னைத் துதிக்கின்ற முசுகுந்தனை, கருணை பொழியும் கண்களால் நோக்கி, அவருக்கு அருள் பாலித்து, உள்ளேயும், புறத்திலும் உள்ள பகைவர்களை அழிக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, தாமதமின்றியே மதுரா நகரத்தை வந்தடைந்தார்.

மாளிகைகளில் வளர்க்கப்படும் கிளிகளின் இனிமை யான பாட்டுக்களுடன் சேர்ந்திருப்பதும், நட்சத்திரங்கள் போன்று வெண்ணிற முள்ளதும் மலர்கின்றதுமான மொட்டுகளிலிருந்து வெளிவரும் நறுமணத்தையுடையதும், அதை நுகர்பவர்களுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றதும், தூய்மையான அறிவு படைத்தவர்களுக்கு எல்லாச் சிறப்புக்களையும் அளிப்பதுமான துவாரகை என்ற அழகிய பட்டணம் கடலின் நடுவே, விசுவகர்மா வினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் உத்தரவின்படி அமைக்கப்பட்டது. அனைவருக்கும் தலைவரும், பாவங்களைப் போக்குகின்றவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை துவாரகையில் வாழும் மக்கள் இன்பமுற்றவர்களாய்ப் புகழ்ந்து போற்றினர்.

गीतं ॥106॥

अनन्दभैववी - आदि ॥

प ॥ वयं धन्या वयं धन्या वसुधातले ॥

अनु ॥ स्वयं व्यक्तं परं तत्त्वं हरिम्
त्वामवलोकयामो ॥

॥ वयं ॥

निखिललोकनिदान निगमबृन्दैकमान

सुखसत्यामितज्ञान सुरपालन

मघवदादिपावन मायया कृतभुवन

अघमूलविनाशनाखिललोकपावन ॥1॥

॥ वयं ॥

जलधिमध्यनिर्मितजांबूनदकलश¹

कलितगोपुरहर्म्यकमनीय

जलजनाभ तावकजनरम्यद्वारका

अलमियमस्माभिरवलोक्यते देव ॥2॥

॥ वयं ॥

वसुधासुधासौधवसतीकृतवासव

²कुसुमबाणविहरणकूटावन

वसुदेवभागधेय वामदेवादिगोय

सदा नारायणतीर्थवरद विजयगोपाल ॥3॥

॥ वयं ॥

(1) ஜாம்பூன்தொடர் என்பது ஜாம்பூன்தகலச என்றும்,

(2) குசுமபாண என்பது குசுமபாண என்றும் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கீதம்-106

ஆனந்தபைரவீ—ஆதி

ப. வயம் தன்யா வயம் தன்யா வஸுதாதலே ॥

அனு. ஸ்வயம் வ்யக்தம் பரம் தத்வம் ஹரிம்
த்வாமவலோகயாமோ ॥

(வயம்)

1. நிகிலலோகநிதான நிகமப்ருந்தைகமான
ஸுகஸத்யாமிதக்ஞான ஸுரபாலன
மகவதாதிபாவன மாயயா க்ருதபுவன
அகமூலவினாசனாகிலலோகபாவன ॥

(வயம்)

2. ஜலதிமத்யநிர்மிதஜாம்பூநதோதர
கலிதகோபுரஹர்ம்யகமநீய
ஜலஜநாப தாவகஜனரம்யத்வாரகா
அலமியமஸ்மாபிரவலோக்யதே தேவ ॥

(வயம்)

3. வஸுதாஸுதாஸௌதவஸதீக்ருதவாஸவ
 குஸுமபாணவிஹரணகூடாவன
 வஸுதேவபாகதேய வாமதேவாதிகேய
 ஸதா நாராயணதீர்த்தவரத விஜயகோபால || (வயம்)

கீர்த்தனம்-106

ப. இம்மண்ணுலகில், (துவாரகா நகரில் வாழும்)
 அஹு. நாங்களே பாக்கியசாலிகள். ஸசிதானந்த வடிவமான
 பரம்பொருளே, மாயையால் தானாகவே எங்களைக்
 காப்பாற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவனாகத் தோன்றி
 யிருக்கிறது. அத்தகைய தங்களைக் கண் குளிர்க்
 காண்கின்ற நாங்களே பேறு பெற்றவர்கள்.

1. உலகங்கள் அனைத்திற்கும் மூலகாரணமாக
 இருப்பவரே, மறைகளில் கூட்டங்களால் மட்டுமே
 அறியப்படுகின்றவரே, அளவற்ற பேரானந்த,
 மெய்யறிவு வடிவமாக இருப்பவரே, வானவர்களைக்
 காப்பவரே, இந்திரன் முதலான தேவர்களை
 தூய்மைப்படுத்துபவரே, உலகங்களை மாயையால்
 படைத்து அதனைத் துலங்கும்படிச் செய்பவரே,
 பாவச் செயல்களுக்குக் காரணமான அக்ஞானத்தை
 அழிப்பவரே, பதினான்கு உலகங்களையும் அவற்றின்
 தீமைகளை அகற்றி தூய்மைப்படுத்துபவரே;
2. ஹே, தேவா, கடலின் நடுவே அமைக்கப்பட்டதும்
 தங்கமயமான கலசங்கள் பொருத்தப் பெற்று அழகு
 வாய்ந்த கோபுரங்கள் உள்ள மாளிகைகளால்
 காண்பவர் உள்ளங்களைக் கவருகின்றதும்,
 தங்களைச் சேர்ந்த அடியார்களுக்கென்றே தோற்றி
 வைக்கப்பட்டதுமான இந்த அழகிய துவாரகா நகரம்
 எங்களால் கண்குளிரப் பார்க்கப்படுகிறது. ஹே,
 பத்மநாபா, இது போதும்.
3. அமிருதகலசத்துடன் கூடிய மாளிகைகளால்
 விளங்கும் அமராவதீ என்ற தேவலோகத்து

நகரமாகவே, இந்த மண்ணுலக துவாரகா நகரத்தை, இந்திரனைக் கொண்டு அமைத்தவரே, மலர் அம்புகளைக் கொண்ட காமதேவனின் கேளிக்கைகள் நடை பெறும் இடங்களை இடையூறின்றிக் காப்பவரே, வஸுதேவரின் பூர்வ புண்ணியங்களின் வடிவனே, வாமதேவர் முதலான சிறந்த அறிஞர்களால் பாடத்தகுந்தவரே, எப்பொழுதும் நாராயணதீர்த்தருக்கு விரும்பிய வற்றை அளிப்பவரே, எங்கும், எப்பொழுதும் வெற்றி கொள்ளுபவரே, ஹே, கோபாலா, (துவாரகையில் வாழும் நாங்களே பேறு பெற்றவர்கள்.)

श्लो ॥

अमरदुर्लभभूतिरियं सती
विमलमानसहंससमाकुला ।
अमलनाभ रमातिमनोरमा
सततमस्तु १तवाद्य महापुरी ॥262॥

अद्यापि भक्ताननुकम्पयन्मुदा
हृद्यानवद्यां नगरीमधिष्ठितः ।
प्रत्यस्तशत्रुर्भगवान् विराजते
क्षमया च लक्ष्म्या सह सर्वसंपदा ॥263॥

(1) तवायं என்பது तवाद्य என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது.

ச்லோ-262-263

அமர துர்லபபூதிரியம் ஸதீ
விமலமானஸஹம்ஸஸமாகுலா |
கமலநாப ரமாதிமநோரமா
ஸததுமஸ்து தவாத்ய மஹாபுரீ ||

அத்யாபி பக்தாநநுகம்பயன்முதா
ஹ்ருத்யானவத்யாம் நகரீமதிஷ்டித: |

ப்ரத்யஸ்தசத்ருர்பகவான் விராஜதே
க்ஷமயா ச லக்ஷ்மயா ஸஹ ஸர்வஸம்பதா ||

செ-262-263

தேவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிதான ஐச்வர்யங்கள் நிறைந்ததும், இப்பொழுது தங்களை வணங்கி வழிபடும் தூய்மையான உள்ளமுள்ள ஞானிகளை அடைந்திருப்பது மான இந்த ஒப்புயர்வற்ற துவாரகை என்ற பெரிய நகரம், எப்பொழுதும் மகாலக்ஷ்மிக்கும், (ஸ்ரீமந்நாராயணனான) தங்களுக்கும் மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருவதாக இருக்கட்டும்.

பகைவர்களை அழித்தவரும், கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த வருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் உள்ளத்தைக் கவர்வதும், குற்றமற்றதுமான துவாரகை எனப்படும் பட்டணத்தில் இருந்து கொண்டு, இப்பொழுதும் கூட மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், அடியார்களைத் தயையுடன் காப்பாற்றிக் கொண்டு, பூதேவியுடனும், லக்ஷ்மீதேவியுடனும், எல்லாச் செல்வச் சிறப்புக்களுடனும் வெற்றியுடனும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
श्रीकृष्णद्वारकाप्रवेशवर्णनं नाम
एकादशस्तरङ्गः समाप्तः ||

இதி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தவிரசிதாயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலா தரங்கிணீயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வாரகாப்ரவேசவர்ணனம் நாம
ஏகாதசஸ்தரங்க: ஸமாப்த:

இவ்விதம் ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணியில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா துவாரகா நகரத்தில் ப்ரவேசிப்பதை விவரிக்கும் பதினோராம் தரங்கமும், வேங்கடசப்ரியை என்ற அதனுரையும் முற்றிற்று.

फलश्रुतिः ॥

श्रीगोपालघनादपारकरुणापीयूषधारास्सृताः
 या नारायणतीर्थभूधरपरिक्षिप्तास्समस्ताश्च ताः ।
 संभूयाच्युतभक्तभूमिषु वहत्यानन्दयन्ती जगत्
 पावित्र्यं वितनोतु कृष्णविलसल्लीलातरङ्गिण्यसौ ॥

ஸ்ரீகோபாலகனாதபாரகருணாபீயூஷதாராஸ்ஸ்ருதா:
 யா நாராயணதீர்த்தபூதரபரிக்ஷிப்தாஸ்ஸமஸ்தாச்ச தா: |
 ஸம்பூயாச்ச்யுதபக்தபூமிஷு வஹத்யானந்தயந்தீ ஜகத்
 பாவித்ரியம் விதநோது க்ருஷ்ணவிலஸல்லீலாதரங்கிண்யஸௌ ||

இந்த நூல், கண்ணனாகிற கார்மேகத்திலிருந்து
 தோன்றிய எல்லையற்ற கருணாரஸப் பெருக்குகள்
 ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் என்கிற மலையில் எவ்வளவு
 விழுந்தனவோ, அவ்வளவும் ஒன்று சேர்ந்து, “கிருஷ்ணலீலா
 தரங்கிணீ” என்ற திருநாமம் பூண்ட ஆறாகத் தோன்றியது.
 இந்நூல், ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வழிபடும் பக்தர்களாகிற
 வயல்களில் பாய்ந்து ஓடி, இவ்வுலகத்தை இன்புற்றிருக்கும்
 படிச் செய்து கொண்டு, உலகம் அனைத்தையும் தூய்மைப்
 படுத்தட்டும்.

कामदा कामिनामेषा मुमुक्षुणाञ्च मोक्षदा ।
 शृण्वतां गायतां भक्त्या कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

காமதா காமினாமேஷா முமுக்ஷுணாஞ்ச மோக்ஷதா |
 ச்ருண்வதாம் காயதாம் பக்த்யா க்ருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ ||

ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற பக்தி நூல், இதை
 மிகுந்த பக்தியுடன் பாடுகின்றவர்களுக்கும், ஆதரவுடன்
 கேட்கின்றவர்களுக்கும், அவரவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப,
 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலியவற்றை அளிப்பதாக
 இருக்கிறது.

(இவை 12-ம் தரங்கத்தின் முடிவிலுள்ள செய்யுட்கள்.)

பயசூची ॥

அகூர த்வரயா	12	மூஹீதவித்யோ	111
அகூரோ ஸோகூலம்	12	திரஸுஶ்ரோ	115
அகூரோ ராம	30	தரதீபதி:	86
அகூரோ ராம	47	தரஸந்஢ஸ்ய	115
அத நிதஸதி	8	தததத	105
அத்யாபி	125	ததவாத	52
அநந்த	85	ததரகானரீஹ்ம்ய	121
அமரதூல்த	125	நந்யாதீ:	92
அவதீர்ய	55	நித்யஸித்யா	110
அவரூ஢்ய	82	பரிஷ்வத்ய	86
அஹ் த ஢ந்யோ	16	பார்தித:	78
ஆகண்த்	74	தலெந சஹ	89
ஆயான்த்	61	தலெந சஹித்	39
இதி ஸ்துவந்த்	121	தூந்தாவநெ	23
இதி ஸ்வய்	30	தூந்தாவநெஃத்ய	7
உத்யரோத்யர	121	மத்யுராஒமநோ	43
உத்யவாஒமந்	89	மத்யுரானரீ	57
உபவந	54	மத்யுராயா	7
஁காததே	89	மத்யுராயா ஹதே	85
கலிந்தகந்யா	15	மத்யுரிபு	105
கஸஸ்யானுத்யரா	7	மந்திரிதி:	8
கஸாஸுர	57	மயித்யேதே	10
க்யாபி	66	மஹாராத	11
கத்யாத	15	மாயாமானுத	30
கோபீநா	89	மூதூகூந்தோ	115
		மூஹ்மூஹ்ந்மந்	30

முहुர்முஹுர்ஸ்யந்ந	47	ஜானே புவன	48
ரிரர்ஸயா	74	த்ருவ்யாமி	13
வி஑க்ஷித	100	தந்யதந்யு	17
வ்யதீதாயா	35	நந்நதீதீபால	25
தர்மதா	121	நந்நதந்நதந்ந	62
தீரீகீரீஷ்ணதரிரதீ	57	தாஹி தா	83
தீரீகீரீஷ்ணதீலீலா	7	தாவுயே	20
தீரீநந்நதீதீ	24	ததீதீதீ ததீதீதீ	93
தீரீஹரிரதரீரண	20	தாதீவ தீ தரீ	76
தீரீதீவா	95	ராம ததீதீரா	52
தீரீதாதாநாய	92	வயந் தந்யா	122
தீரீவரீத்ரீ	73	விஜயதீதீதீபால தீ	44
தீரீயந்நதீ	35	வீதாத்ரீசிங்	117
தீரீதீ: கர்ஸாரிதா	82	தீவாதிந்	39
தீரீதீவா தீரீதீ	78	தீ ராம தீ தீரீஷ்ண	31
தீரீந்நதீ ராஜ	64		
தீரீதீந்நதீ	69		

தீரீதீதீதீதீ ||

தீரீ ரீவலு	58
------------	----

தீரீதீதீதீ ||

அகூரீ	36
அவலீகயத	79
இதீ வததீ	106
ஏஹி ஏஹி	70
காமதீதீ	67
கீதீதீராதீ	101
கர்ஸாசுர	112
தீரீதீபாலம் வித்ரீ	96

செய்யுள் அட்டவணை

அக்ரூர த்வரயா	12
அக்ரூரோ கோகுலம்	12
அக்ரூரோ ராம	31
அக்ரூரோ ராம	48
அத நிவஸதி	9
அத்யாபி	125
அமரதுர்லப	125
அவதீர்ய	55
அவருஹ்ய	82
அனந்த	86
அஹம் ச	16
ஆகர்ணய	74
ஆயாந்தம்	61
இதி ஸ்துவந்தம்	121
இதி ஸ்வயம்	30
உத்தவாகமனம்	90
உத்தரரோத்தர	121
உபவன	55
ஏகாதசே	90
கத்வாத	16
கம்ஸஸ்யா	7
கம்ஸாஸூர	57
களிந்தகன்யா	16
கோபீனாம்	90
க்ருஹீத வித்யோ	111
க்வாபி குப்ஜாம்	66
சர்மதா	121
சிரஸுப்தோ	115

ச்ருத்வா	96
தத்தோத்தர	105
த்ருஷ்ட்வாத	52
த்வாரகாநகரீஹர்ம்ய	121
நந்தாத்யை:	92
நித்யஸித்தா:	110
பரிஷ்வஜ்ய	86
பலேன ஸஹ	90
பலேன ஸஹிதம்	39
ப்ரார்த்தித:	79
ப்ருந்தாவனே	23
ப்ருந்தாவனேsத	7
மதுராகமனோ	43
மதுராநகரீ	57
மதுராயாம்	7
மதுராயாம் ஹதே	86
மதுரிபும்	105
மந்த்ரிபி:	9
மயித்வேஷோ	10
மஹாராஜ	11
மாயாமானுஷ	30
முககுந்தோ	115
முஹூர்முஹூர்நமன்	30
முஹூர்முஹூர்ஸ்யந்தன	48
ரிர்ம்ஸயா	74
விகளித	100
வ்யதீதாயாம்	35
ஐகதீபதி:	86
ஐராஸந்தஸ்ய	115

ஸமாதானாய	92	மாதவ மே	77
ஸர்வாங்க	74	ராம மதுரா	53
ஸ்யந்தனே	36	வயம் தன்யா	123
ஹத: கம்ஸாரிணா	83	விஜயகோபால தே	45
ஹத்வா முஷ்டிக	79	வேதாத்திரிஸிம்ஹ	118
ஹரந்தம்	64	ஜானே	49
ஹஸந்தம்	69	ஸ்வாமினம்	40
ஸ்ரீக்ருஷ்ணசரிதம்	57	ஹே ராம	32
ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலா	7		
ஸ்ரீநந்தகோப	24		
ஸ்ரீஹரிசரண	20		

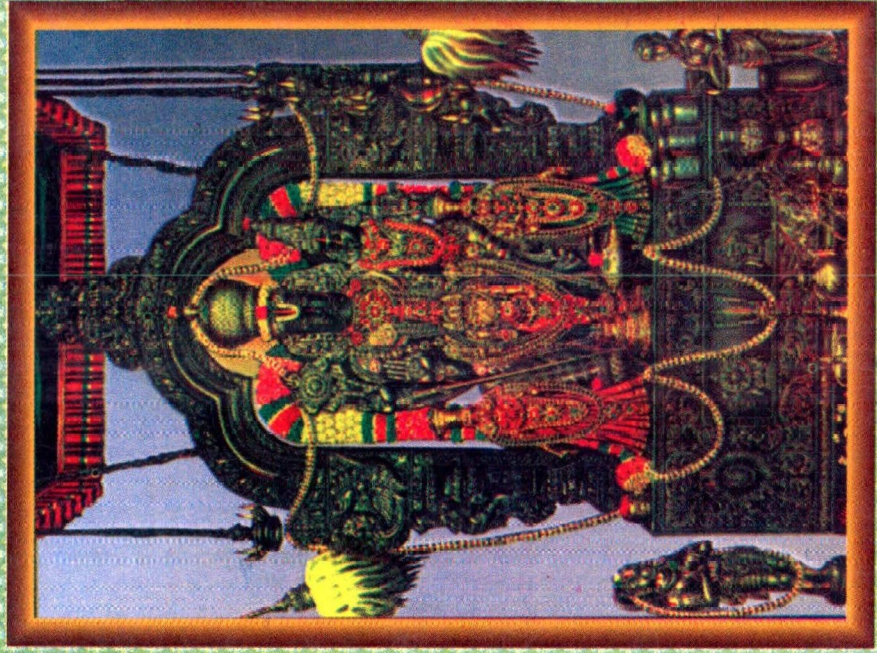
சூர்ணிகை அட்டவணை

தௌ கலு 58

கீர்த்தனை அட்டவணை

அக்ரூரோ	37
அவலோகயத	80
இதி வததி	107
ஏஹி ஏஹி	71
கம்ஸாஸூர	113
காமமோஹினி	67
கிமு ராஜதே	102
கோபாலம் வித்தி	97
தன்யதன்யோஹம்	18
த்ரக்ஷ்யாமி	14
நந்தகோபால	26
நந்தநந்தனம்	62
பாவயே ஹ்ருதயா	21
பாஹி மாம்	84
மதப மதுப	94

வரஹர் யந் தீவாங்கடேசப் பெருமாள்